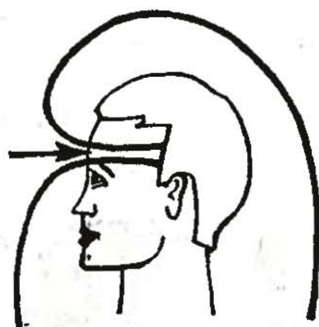
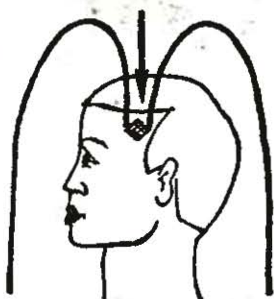
VASILI GOCI

KARMA ȘI CAUZA

Editura MOLDOVA

VASILI GOCI

KARMA ŞI CAUZA

VASILI GOCI

KARMA ŞI CAUZA

Traducere de *Maria Sîrghe*

Editura MOLDOVA

CUVÂNT ÎNAINTE

Rod al unei activităţi practice şi al unor cercetări de peste un deceniu, cartea de faţă are la bază prelegerile cursului „Karma şi cauza" ţinut în cadrul Şcolii Superioare de Bioenergetică a Centrului Internaţional de medicină neconvenţională „Kaukaz" din oraşul Soci. Lucrarea valorifică, de asemenea, experienţa practică a şcolii „Karma şi cauza" din oraşele Sevastopol, Murmansk şi Moscova.

În paginile cărţii sunt expuse mecanismele conexiunilor cauză-efect cât şi impactul acestora asupra sănătăţii şi destinului omului. Sunt prezentate procedeele de penetrare şi de operare în CAUZĂ. Este propusă o abordare principial nouă a stării energetice a omului ce vizează studiul dinamicii curenţilor bioenergetici. Este indicat locul intervenţiei (tratamentului) în CAUZĂ în raport cu toate celelalte procedee de cură şi tratament.

Scopul cărţii este nu numai acela de a oferi metodele de autovindecare, ci, în primul rând, de a demonstra dependenţa stării noastre de sănătate de procesele energetice care au loc în sistemul „Om-Univers". De aceea obiectivul principal îl constituie aducerea omului până la acel hotar care este *Calea către Sine* şi dincolo de care începe interacţiunea creativă a omului cu lumea.

„Trebuie să înţelegeţi că, deşi dintr-o privinţă sunteţi limitaţi şi dependenţi, constituiţi, pe de altă parte, un punct precis din care, contopindu-se, iradiază forţele benefice şi armonioase ale universului." (Runele)

A. Klizovski scria că epoca întunecată a luat sfârşit, iar perioada de tranziţie este şi ea pe sfârşite; a sosit vremea

scadenței Cosmice pentru înălțarea conștiinței umane pe cea mai înaltă treaptă. Conștiințele neevoluate sau adormite sunt eliminate din lanțul evolutiv pentru a o lua de la capăt. Îmi revine obligația să vă aduc la cunoștință că a luat sfârșit și perioada de tranziție. Pe 5 ianuarie 1992, odată cu eclipsa de lună a avut loc Schimbarea Timpului cu care se încheie Apocalipsa după Ioan.

Vremea a dobândit o nouă calitate: „Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în urâciune și în minciună..." (Apocalipsa 21:27). S-au modificat proprietățile Spațiului și ale Materiei; întrucât ele s-au schimbat într-o singură clipă (ca într-o explozie) și s-a modificat ÎNTREAGA Materie, pentru observatorul prins în mrejele conexiunilor de tot felul și trăind în interiorul lor, nu s-a schimbat APROAPE nimic. VIAȚA însă nu mai este aceeași, fapt dovedit de anomaliile climatice și de mutațiile în starea de sănătate a oamenilor. Pentru un observator din afară devine clar că Universul nostru a explodat ca o supernovă, iar oamenii și-au pierdut sprijinul solid pe care l-au avut în vechiul timp, vibrațiile lor devenind prea grele pentru timpul cel NOU. Acest lucru nu înseamnă însă și pierirea lor instantanee: „Iată, vă spun o taină: nu toți vom adormi, dar toți vom fi schimbați într-o clipă, într-o clipeală din ochi: la cea din urmă trâmbiță..." (Epistola I către corinteni, 15:51).

Modificarea Timpului, a Materiei și a însăși naturii omului îi impun acestuia, încă în perioada prezentei încarnări, trecerea la o altă cale evolutivă și accelerarea acestei căi, ce are drept rezultat transformarea omului în Spirit activ. Când spiritul propriu al omului este adormit și nu își are o Cale, el este supus forțelor tenebrelor, iar rezidenții inferiori ai Lumii Fine, manipulându-l pe om ca pe un biorobot, încearcă să pătrundă pe spinarea lui în Timpul cel Nou. Agni-Yoga atrage atenția că jumătate din omenire este susceptibilă de a fi posedată. De aceea s-a pus în mod imperios problema purificării corpului spiritual al cărui segment inferior îl reprezintă corpul cauzal. Omul este dator să-și curețe obligatoriu corpul cauzal: fie prin ispășirea prin suferință a karmei acumulate, fie prin purificarea conștientă a corpului cauzal de germenii karmici ai suferințelor. Țelul acestei

cărți este acela de a-l învăța pe om să opereze în cunoștință de cauză cu propria-i karmă prin studiul Legii Cauzalității. Ispășindu-și karma, purificându-și corpul Cauzal, omul pătrunde în VIAȚA SPIRITULUI, iar suferințele pe care le încearcă sunt cauzate de imperfecțiunea oamenilor care-l înconjoară, de neputința de a-i ridica la nivelul său.

Cartea se adresează cititorilor inițiați și de aceea, dacă veți avea unele neclarități, va trebui să vă îmbogățiți cunoștințele consultând bibliografia de la sfârșitul lucrării.

Introducere

Tinzând către sinteză, omul reuşeşte în sfârşit să vadă cauzele iniţiale a tot ceea ce există.

V. Şmakov, *Cartea sacră a lui Thot*

Baza filosofică şi cercetările privind legăturile cauză-efect şi Legea Karmei permit astăzi însuşirea principiilor activităţii în planul cauzal al Existenţei, un plan mai fin decât astralul şi mentalul şi pe care, în continuare, îl vom numi „Cauza".

„Cauza urcă direct spre Atman" – Sufletul activ al Lumii («Mokşadharma») ocrotindu-l. «Pentru încălcarea legii naturii nu urmează nici o pedeapsă aplicată arbitrar. Natura nu pedepseşte. În universul ei există o legătură între fenomene, o strictă continuitate a celor întâmplate şi nimic altceva. Rezultatul este efectul iminent ce decurge din cauză şi nu o pedeapsă aplicată arbitrar.» (A. Besant, Legile Vieţii Superioare)

De aici rezultă o **primă concluzie**: bolile îşi au originea în încălcarea Legilor Existenţei şi se manifestă prin legătura cauză-efect, de aceea, punerea la timp în evidenţă a unei cauze va permite nu numai împiedicarea dezvoltării unui efect neplăcut, ci şi sesizarea omului despre îndepărtarea sa de Lege.

A doua concluzie: tratarea bolii numai ca efect, fără a se îndepărta şi cauza care a generat boala, nu este eficientă: cauza va repeta efectul înlăturat pentru moment.

A treia concluzie: «Necunoaşterea cauzei duce la urmări grave», de aceea, toate metodele de tratament orientate spre vindecarea efectelor şi îndepărtarea simptomelor, inclusiv metodele bioenergetice, reprezintă doar un adjuvant al tratamentului în Cauză, deoarece se pot îndepărta mai bine efectele după dezactivarea cauzei. Orice metode sunt însă inutile

atât timp cât cauza se află în omul însuşi, în felul său de viaţă şi-n modul său de gândire.

În oraşul nostru, în cartierele cu locuinţe proprietate personală, există străzi neasfaltate, iar proprietarii caselor astupă gropile străzilor cu zgură, gunoi menajer, aruncă acolo pe ascuns chiar resturi de mâncare. Cu toate acestea, ei ştiu foarte bine că prima ploaie torenţială va spăla totul – cu atât mai bine, vor putea să le astupe din nou! La ce duce de fapt un astfel de comportament? La murdărirea, Întinarea Drumului (ca simbol); în Cauză, prin intermediul subconştientului aceasta se manifestă la început prin murdărirea meridianelor apoi a întregului organism. «Energia murdărită generează fenomene spaţiale îngrozitoare... Nimeni nu are dreptul să murdărească Fluxul Cosmic, el va amplifica suferinţele multora şi-n primul rând pe cele proprii.» ([1])

«Cine pricinuieşte vreun rău naturii nu este decât un porc.» [10]

Apar două întrebări: prima este ce trebuie curăţat în primul rând – corpul, meridianele sau creierul? A doua întrebare: cum influenţează acest gunoi pe cei care trec pe stradă?

În acest caz, un rol important îl are o atitudine de tipul: mie nu-mi place strada murdară, mi-e ruşine de sărăcia oamenilor, nu sunt de acord cu această ordine a lucrurilor şi, prin indignarea mea, nu permit intrarea simbolului murdăriei în cauza mea.

A treia concluzie este că tratamentul în Cauză poate fi numai individual şi se efectuează prin influenţa gândului asupra fluxului legăturii cauză-efect, îndreptat dinspre macrocosmos spre microcosmos (om). În timpul activităţii în Cauză este necesară dezlegarea nodurilor şi rezolvarea problemelor; nu ale unui anume individ sau ale psihicului său, ci ale sistemului Om-Univers. Aceste noduri ar fi putut fi legate în trecut de către strămoşi, în prezent – de către omul însuşi sau se pot transfera în viitor urmaşilor acestuia; nodurile pot fi cauzate de alţi oameni, pot exista în alte lumi sau pot fi legate de problemele cheie ale universului.

În fig. 1 sunt reprezentate legăturile cauză-efect posibile şi nodurile-evenimente karmice notate cu cifrele 1 şi 2. Trecerea

din evenimentul 1 în evenimentul 2 se face pe câteva căi, cu câteva posibile evenimente în punctele de intersecţie a curenţilor. Dacă evenimentele din punctul 1 reprezintă o boală, ea este un efect unic şi necesar. În acest caz, aplicând legăturii cauză-efect un flux de energie, printr-un mijloc oarecare, nodurile karmice se vor strânge (fig.2) formând nişte ochiuri (probleme nerezolvate) complicând foarte mult situaţia şi agravând boala. Omul va trece din evenimentul 1 în evenimentul 2 mai rapid în timp, dar drumul va fi spinos, spre un eveniment neprevăzut, pe care însă omul l-a ales prin voinţa sa.

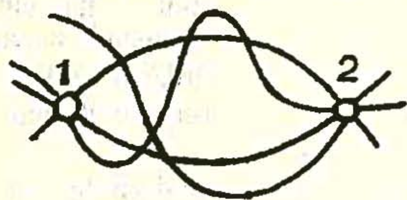

Figura 1

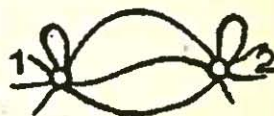

Figura 2

Karma este legea recompensării omului după faptele, dorinţele şi gândurile sale. Se consideră că ea este indestructibilă iar pedepsele sale sunt irevocabile. Ele pot fi comutate, înlocuite cu forme mai uşoare, dar ispăşirea lor este obligatoric. Îndepărtarea completă a karmei este imposibilă – omul ar trebui să se reîncarneze. Conform karmei sale, omul trebuie să treacă neapărat din punctul 1 al stării sale interioare în punctul 2 (fig. 2), iar trecerea o poate face pe una din următoarele trei căi:

1. Trecerea karmei prin evenimentele fizice ale propriei vieţi (de exemplu, un incendiu în propria casă).
2. Trecerea karmei urmărind aceste evenimente (a vedea undeva un incendiu).
3. Manifestarea karmei sub forma unor imagini, informaţii (a vedea un incendiu într-o poză, film; meditaţie pe tema focului).

Evident, cea mai simplă este prelucrarea karmei în manifestarea ei informaţională şi în interacţiune, iar acest scop se atinge prin aspiraţia la cunoaştere, la spiritualitate. Activarea propriei monade spirituale sau coborârea Sfântului Duh îl înalţă pe om dasupra karmei, el păşeşte atunci pe Căi Superioare.

Evenimentele karmice sunt însă îngreunate, adică sunt transferate în plan fizic de către: a) frică, pasiuni, datorate vibraţiilor inferioare (malefice) în care omul se scufundă ca într-o mlaştină; b) transferarea propriei alegeri altui om înseamnă că acestuia îi va fi transferată şi puterea, iar o alegere străină este întotdeauna mai rea; c) întoarcerea în trecut – omul seamănă cu un cal care trage după el o căruţă (trecutul). Toţi au comis cândva greşeli, dar încearcă să le îndrepte acum, în prezent, în consecinţă greşelile trecutului revin, trec prin om în viitorul său şi-i vor răsări din nou în faţă. Trebuie să ne debarasăm de trecut, el ne-a fost necesar pentru a deveni aşa cum suntem şi nu altfel. Nu corectaţi nimic în trecutul vostru, ci binecuvântaţi-l şi îndepărtaţi-l de voi. «Eliberându-vă de trecut, vă veţi reîmprospăta energia.» (Runele)

Un exemplu de cauză care acţionează în familie este ilustrat în romanul „Pe aripile vântului" unde, din acelaşi motiv (cădere de pe cal, respectiv ponei) au murit bătrânul O'Hara şi nepoţica acestuia. Aici se subliniază şi următoarea regulă: manifestarea karmei familiale peste o generaţie ca urmare a acţiunii legii negării negaţiei: fiul, negându-şi tatăl, repetă sau preia karma bunicului.

În literatura de specialitate am descoperit trei metode de lucru direct cu cauza bolii. Prima este dezvăluirea cauzei în stare de hipnoză. Medicul-hipnotizor află de la bolnav cauza bolii care adesea este situată în trecut şi modifică factorul traumatizant în imaginaţia bolnavului. De exemplu, s-a scris în presă despre o fetiţă de 15 ani care s-a îmbolnăvit de diabet zaharat şi boala nu ceda la tratamentul medicamentos. În stare de hipnoză, fetiţa a povestit că la început s-a îmbolnăvit de ficat din cauza spaimei, când un tânăr, pe care-l cunoştea şi care locuia în acelaşi imobil, a făcut o glumă proastă, ameninţând-o în lift tânărul cu cuţitul. Mai târziu, după ce nu a reuşit la examenul de

din evenimentul 1 în evenimentul 2 se face pe câteva căi, cu câteva posibile evenimente în punctele de intersecție a curenților. Dacă evenimentele din punctul 1 reprezintă o boală, ea este un efect unic și necesar. În acest caz, aplicând legăturii cauză-efect un flux de energie, printr-un mijloc oarecare, nodurile karmice se vor strânge (fig.2) formând niște ochiuri (probleme nerezolvate) complicând foarte mult situația și agravând boala. Omul va trece din evenimentul 1 în evenimentul 2 mai rapid în timp, dar drumul va fi spinos, spre un eveniment neprevăzut, pe care însă omul l-a ales prin voința sa.

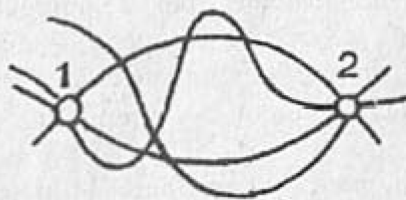

Figura 1

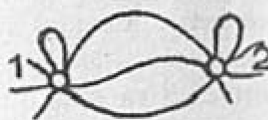

Figura 2

Karma este legea recompensării omului după faptele, dorințele și gândurile sale. Se consideră că ea este indestructibilă iar pedepsele sale sunt irevocabile. Ele pot fi comutate, înlocuite cu forme mai ușoare, dar ispășirea lor este obligatorie. Îndepărtarea completă a karmei este imposibilă – omul ar trebui să se reîncarneze. Conform karmei sale, omul trebuie să treacă neapărat din punctul 1 al stării sale interioare în punctul 2 (fig. 2), iar trecerea o poate face pe una din următoarele trei căi:

1. Trecerea karmei prin evenimentele fizice ale propriei vieți (de exemplu, un incendiu în propria casă).
2. Trecerea karmei urmărind aceste evenimente (a vedea undeva un incendiu).
3. Manifestarea karmei sub forma unor imagini, informații (a vedea un incendiu într-o poză, film; meditație pe tema focului).

Evident, cea mai simplă este prelucrarea karmei în manifestarea ei informațională și în interacțiune, iar acest scop se atinge prin aspirația la cunoaștere, la spiritualitate. Activarea propriei monade spirituale sau coborârea Sfântului Duh îl înalță pe om dasupra karmei, el pășește atunci pe Căi Superioare.

Evenimentele karmice sunt însă îngreunate, adică sunt transferate în plan fizic de către: a) frică, pasiuni, datorate vibrațiilor inferioare (malefice) în care omul se scufundă ca într-o mlaștină; b) transferarea propriei alegeri altui om înseamnă că acestuia îi va fi transferată și puterea, iar o alegere străină este întotdeauna mai rea; c) întoarcerea în trecut – omul seamănă cu un cal care trage după el o căruță (trecutul). Toți au comis cândva greșeli, dar încearcă să le îndrepte acum, în prezent, în consecință greșelile trecutului revin, trec prin om în viitorul său și-i vor răsări din nou în față. Trebuie să ne debarasăm de trecut, el ne-a fost necesar pentru a deveni așa cum suntem și nu altfel. Nu corectați nimic în trecutul vostru, ci binecuvântați-l și îndepărtați-l de voi. «Eliberându-vă de trecut, vă veți reîmprospăta energia.» (Runele)

Un exemplu de cauză care acționează în familie este ilustrat în romanul „Pe aripile vântului" unde, din același motiv (căderea de pe cal, respectiv ponei) au murit bătrânul O'Hara și nepoțica acestuia. Aici se subliniază și următoarea regulă: manifestarea karmei familiale peste o generație ca urmare a acțiunii legii negării negației: fiul, negându-și tatăl, repetă sau preia karma bunicului.

În literatura de specialitate am descoperit trei metode de lucru direct cu cauza bolii. Prima este dezvăluirea cauzei în stare de hipnoză. Medicul-hipnotizor află de la bolnav cauza bolii care adesea este situată în trecut și modifică factorul traumatizant în imaginația bolnavului. De exemplu, s-a scris în presă despre o fetiță de 15 ani care s-a îmbolnăvit de diabet zaharat și boala nu ceda la tratamentul medicamentos. În stare de hipnoză, fetița a povestit că la început s-a îmbolnăvit de ficat din cauza spaimei, când un tânăr, pe care-l cunoștea și care locuia în același imobil, a făcut o glumă proastă, amenințând-o în lift tânărul cu cuțitul. Mai târziu, după ce nu a reușit la examenul de

solfegiere la şcoala muzicală, fata a contractat o afecţiune a pancreasului. În stare de hipnoză, medicul a modificat aceste situaţii: în lift tânărul i-a oferit un buchet de flori; examenul a fost trecut cu succes. Ca rezultat, fetiţa s-a însănătoşit în scurt timp.

În stare de hipnoză se pot îndepărta uşor cauzele prezentului şi trecutului, dar nu pot fi influenţate în nici un fel cauzele înregistrate în viitor; este imposibilă de asemenea acţiunea asupra cauzelor aflate în alte lumi, legate de încălcarea spaţiului sau înscrise cu o condiţie.

Neajunsurile hipnozei sunt mai serioase decât avantajele sale. «Aflându-se în stare de hipnoză, omul parcă s-ar întoarce la nişte forme primitive de comunicare, la registrul „pur afectiv", corespunzător funcţiilor celor mai arhaice structuri ale sistemului nervos – cu rădăcini în lumea animală, în care comunicarea nu este încă legată de conţinutul imaginativ.» [27]

Cu alte cuvinte, în hipnoză poate fi trezit animalul care doarme în om. Deşi greu, cu animalul te poţi totuşi descurca, dar cine va putea îndrepta drumul unui om, care, după hipnoză a devenit animal?

A doua metodă de lucru este aflarea cauzei cu ajutorul cadrului. Bioenergeticianul petersburghez Anatoli Martînov, în cartea sa *Drumul spovedaniei*, menţionează următoarele cauze exterioare puse în evidenţă cu ajutorul cadrului:

— Deformarea câmpului datorată „deochiului", invidiei, unei lovituri energetice. Această deformare se numeşte „gaură" şi nu poate fi înlăturată medicamentos.

— Vampirismul efectuat vizual, prin antrenare în discuţie sau prin contact direct. Vampirul se poate conecta la orice distanţă.

— Deplasarea energiei în infinit. În locul prin care se scurge energia apare o plagă, sunt posibile abcese interne, chiar septicemia. Această situaţie corespunde noţiunii de „blestem" şi înlăturarea ei este foarte dificilă.

— „Găurile negre" energetice, de forma unor conuri absorbante. A. Martînov nu menţionează cauza apariţiei

acestora, dar precizează că acestea corespund stadiului incipient al cancerului – precancerul şi că îndepărtarea lor este posibilă.

Toate cauzele bolilor, menţionate de A. Martînov sunt deja efecte ale unor cauze ce se dezvoltă şi care trebuie să fie descoperite; este necesară stabilirea cauzelor iniţiale, care îşi au originea în planul Cauzal al Existenţei, în Cauză.

A treia metodă de lucru cu cauza o reprezintă devierea unui efect negativ sau transferul unei karme negarive. Un rol protector îl au talismanele, amuletele, pietrele preţioase şi cristalele. Animalul îşi apără stăpânul, iar plantele – habitatul. Şi unele şi altele iau asupra lor efectele dezastruoase şi loviturile energetice. De aceea, animalele domestice, plantele de apartament şi chiar copacii din jurul caselor au nevoie de tratament dacă în casă au apărut nişte complicaţii oarecare – deoarece aceştia n-au reuşit să învingă energia destructivă.

Transferul karmei este descris în basme şi poveşti ca dăruirea unui obiect aducător de nenorociri. Am fost martorul unei scene într-un magazin, când o nebună, alegând o femeie dintre oamenii care stăteau la rând, s-a apropiat în fugă de ea şi a început să o lovească cu pumnii în piept, ţipând: „Na, ţine!" Femeia însă nu şi-a pierdut cumpătul şi i-a răspuns pe loc: „Ia-o înapoi!", împiedicând-o astfel pe nebună să-i transmită karma ei nefericită.

În cazul unor întâlniri întâmplătoare, sau rugăminţi insistente este utilă observarea fluxurilor karmice, atât cel propriu, cât şi al persoanei respective.

Figura 3

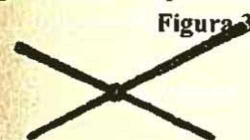
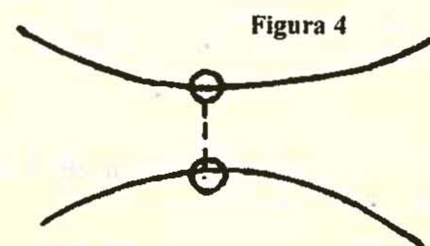

Figura 4

În fig. 3 intersecţia curenţilor face posibilă influenţarea karmei, dar trebuie privită intersectarea în Timp.

În fig. 4 curenţii se intersectează. Rugămintea (reprezentată prin linia punctată) reprezintă tentativa de a atrage karma altei persoane pe drumul propriei vieţi. Dacă veţi da cùrs acestei rugăminţi, atunci karma persoanei respective se va aşeza ca o povară pe umerii voştri.

Studiul curenţilor karmici este metoda pe care o vom folosi noi. Ea constă în cercetarea dinamicii proceselor energetice ale omului, cercetarea mecanismului apariţiei lor, dezvoltării şi manifestării acestora în efect cu înlăturarea ulterioară a fluxului legăturii cauză-efect ce distruge vitalitatea organismului.

Prin activitate în Cauză vom înţelege influenţarea conştientă şi concentrată de către om, prin intermediul gândirii sale, a acelei cauze care se manifestă prin orice efect negativ, de exemplu prin boală. Acest lucru presupune cunoaşterea Legii Cauzalităţii sau Karmei.

Înainte de a trece la descrierea esenţei problemei este necesară clarificarea unor noţiuni precum Kundalini, ceakra şi precizarea structurii umane. Există diferite variante de tratare a noţiunii de Kundalini. În Sud, Kundalini reprezintă energia cosmică statică, concentrată în formă de inel. Cercetătorii contemporani înţeleg adesea prin Kundalini structura energetico-informaţională a experienţei strămoşilor, folosind pentru explicare simbolul unei plante a cărei floare este omul, iar planta întreagă cu rădăcini este Kundalini. Eu nu văd contradicţii în nici una din aceste interpretări deoarece energia cosmică nu se poate afla numai în stare statică, ea trebuie să se manifeste într-un anumit fel sau altul prin om, altfel existenţa ei n-ar avea nici un sens pentru că numai omul este esenţa şi scopul său. Experienţa manifestării energiei cosmice prin intermediul speciei umane este a doua ipostază a Kundalini «Orice forţă manifestată de om, fizică sau psihică, este manifestarea Forţei Unice». [12]

Directorul general al Centrului Unional de psihoterapie şi bioenergetică, S.K. Ivanov, menţionează că «are loc trezirea memoriei naşterii. Aceasta este o componentă a mântuirii». [11] Cu alte cuvinte, Kundalini devine şi mai activă, şi este pe deplin natural ca în planul cauzal al Existenţei Kundalini să fie o Forţă

activă, capabilă de săvârşirea unor acţiuni în Cauză. Acest lucru presupune transferul ei în Timp şi Spaţiu. Activitatea de bază a Kundalini constă în protecţia noastră. «La atingerea unor trepte superioare, omul găseşte, în sfârşit, sprijin în el însuşi, deoarece milenii de experienţă şi multitudinea de cunoştinţe îi conferă o inerţie colosală, încât factorii externi nu sunt capabili să-l influenţeze negativ.» [30] De aceea Kundalini se transferă în Timp şi Spaţiu, rezolvând problemele apărute, astupând defectele cauzale, acţionând după principiul: din două rele se alege cel mai mic.

«Se numesc ceakre centrii invizibili ai omului, nişte pâlnii caracteristice ce atrag energia solară şi cosmică. Acestor centri le corespund de regulă organele corpului fizic.» [21] În astral ceakrele seamănă cu nişte flori având în interior figuri geometrice. În Cauză, ceakrele sunt ca nişte conuri energetice, în culori corespunzătoare ce se rotesc în sensul acelor de ceasornic.

Înainte de a descrie alcătuirea omului, vom descrie nivelele cuantice ale Existenţei, numite, în mod tradiţional, lumi:

Principiile – Adevărul – Absolutul

Legile – Atmanul – Spiritul Universal

1. Lumea Cauzei – cauzalul extrainformaţional
2. Lumea informaţiei fine
3. Lumea informaţiei brute – mentalul
4. Lumea energiei fine – astralul
5. Lumea energiei brute – vitalul
6. Lumea materiei fine – metaeterul
7. Lumea materiei brute – fizicul
8. Lumea extrasensorială a Creaţiei umane (în locul Întunericului)

Al optulea nivel al Existenţei – Lumea extrasensorială a Creaţiei umane – s-a format odată cu atingerea de către om, prin Creaţia sa, a nivelului Legilor Existenţei, după care structura Existenţei a luat forma unui şarpe care-şi muşcă coada. (fig. 5) Cifrele de pe fig. 5 indică nivelele Existenţei.

Capul şarpelui reprezintă Creaţia umană, de unde rezultă că ea este cea care conduce evoluţia. «Omul adevărat este Atman. Conştiinţa sa în Lumea fără suferinţă este Spirit Divin» [28].

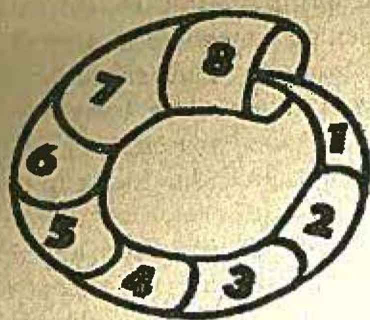

Figura 5 - Structura cuantică a Universului

Deplasându-se circular, „şarpele" generează un vârtej care dă naştere timpului.

«Vârtejul este o formă elementară de mişcare, din care face parte integrantă elementul timp sau, mai bine zis, prelungirile acestuia. În virtutea acestui fapt, mişcarea circulară, prin natura sa, se află în spaţiul cu patru dimensiuni şi poate fi percepută de om doar în proiecţia pe suprafaţa de percepţie...» [28] De aceea Timpul începe în Cauză.

Fiecare plan al Existenţei se manifestă în om prin vibraţii, omul fiind centrul de aplicare a Forţelor Universului. Însă omul TREBUIE SĂ DEVINĂ un astfel de centru. După V. Şmakov existenţa umană este subordonată acestor două legi de bază:

1. «Omul, trăind în sine, se deplasează în sine.» (fig. 5) Concluzia primei legi: omul TRĂIND în LUME O PUNE ÎN MIŞCARE.

2. «Omul reprezintă un sistem complex de forţe libere.» Dar! Omul trebuie să genereze aceste forţe.

Conform filosofiei yoga, în om acţionează şapte principii din care numai Spiritul este adevăratul „EU", toate principiile inferioare fiind doar forme de manifestare a acestuia, călăuze ale conştiinţei, alcătuite din materie cu densitate diferită, aceeaşi materie din care este construit corpul uman, reprezentând suma interacţiunii câmpurilor. Aceste şapte origini se manifestă în trei lumi prin intermediul a cinci corpuri. Vom descrie alcătuirea omului după Ramacearaka; acesta distinge 7 corpuri: *fizic, eteric, astral, mental, Cauzal, budic şi nirvanic.*

Corpul fizic este latura inferioară a existenţei umane, având capacitatea de a influenţa direct lumea fizică înconjurătoare. Corpul fizic este instrumentul creaţiei şi lăcaşul Spiritului viu, de aceea avem obligaţia să-l îngrijim, să-l menţinem în bună stare. Dar, limitând o întreagă existenţă la satisfacerea dorinţelor corpului, trupul prevalează asupra spiritului, se eliberează de subordonarea faţă de raţional şi reacţionează exagerat la cea mai mică constrângere.

«În absenţa tendinţei spre perfecţiune se produce irosirea scânteii divine de spirit, deoarece în viaţă nimic nu poate fi oprit. Dacă grăuntele de spirit nu sporeşte, atunci diminuează. Omul devine vulnerabil la atacul forţelor întunericului.» (A. Klizovski)

Prin intermediul *corpului eteric* se manifestă principiile eteric şi vital ale omului în lumea fizică. Corpul eteric este dublura corpului fizic, care în timpul vieţii nu se desparte de acesta. Separarea parţială a corpurilor fizic şi eteric provoacă leşinul, iar cea totală – moartea. Corpul eteric poate fi studiat ca o radiaţie de tipul undelor electromagnetice produsă de celulele şi organele corpului fizic. Aceste radiaţii sunt adesea puse în legătură cu vibraţiile corpului astral, fiind studiate ca un corp astral unitar.

Corpul astral este originalul pe baza căruia este construit corpul fizic. Poate fi separat de corpul fizic, poate acţiona şi primi impresii fără mijlocirea corpului fizic şi a organelor acestuia. Lumea astrală este lumea senzaţiilor, iluziilor, fanteziilor şi dorinţelor. Materia planului astral este atât de elastică, încât omul în Astral, cu gândirea sa, poate crea orice doreşte, devenind el însuşi o formă a gândirii sale, luând înfăţişarea care exprimă cel mai bine esenţa dorinţelor sale. Orice dorinţă antrenează o forţă vitală necesară concentrării dorinţei în atmosfera astrală sau pentru influenţarea ultimei, de aceea dorinţele îl pustiesc pe om. «Dorinţele reprezintă energii iniţiale îndreptate spre anumite obiecte, de aceea îl antrenează în mod inevitabil pe om în acel mediu, în care aceste dorinţe pot fi satisfăcute.» (Upanişadele)

Corpul mental reprezintă călăuza şi organizatorul gândului. «Noi emitem continuu unde ale gândurilor şi aceste unde, după

ce epuizează forța inițială a proiecției lor, plutesc precum norii, amestecându-se cu alte unde ale gândirii de același tip, extinzându-se adesea până în cele mai îndepărtate colțuri ale Pământului. Unele emanații ale gândului rămân în preajma locului unde au apărut. Dacă nu sunt perturbate de gânduri mai puternice de natură contrară, pot rămâne aproape neschimbate de-a lungul multor ani.» (Ramacearaka)

Mai corect spus, omul nu-și poate emite propriile lui gânduri, ci trasnsformă pur și simplu în gânduri faptele vieții și, foarte adesea, o asemenea transformare nu este de cea mai bună calitate. Dacă omul ar PUTEA emite PROPRIUL Gând, ar deveni Creator și ar construi cu un Cuvânt-Gând o Lume Nouă.

Dorințele puternice generează forme-gând care tind să satisfacă aceste dorințe. Contactul cu acestea dă naștere legăturilor karmice. «Să ne imaginăm că un om, alungând un gând de ură și răzbunare cruntă, a declanșat prin această acțiune, în alt om, un impuls în urma căruia acesta a comis o crimă. Creatorul acestui gând s-a legat karmic de cel ce a comis crima chiar dacă ei nu s-au întâlnit în această viață; în următoarea viață însă, criminalul îi va provoca o lovitură oarecare acestui om. Unui om nu i se poate întâmpla nimic din ceea ce nu merită» [22].

Corpul Cauzal. Principiul cauzal se înalță direct spre Absolut și definește toate celelalte principii. Corpul cauzal reprezintă experiența încarnării sufletului care se manifestă sub formă de caracter în condițiile existenței umane. Calitățile și capacitățile omului sunt înscrise în corpul cauzal și se păstrează în el ca niște germeni ce se vor dezvolta ulterior. «Omul este creația propriei gândiri: ce gândește în această viață, va deveni în viața viitoare». (Upanișade)

«*Corpul spiritual* este format din trei aspecte și fiecare din ele reprezintă una din cele trei ipostaze ale Treimii. Aspectul inferior al corpului spiritual este corpul cauzalității; acesta se menține trecând din viață în viață, în el rămânând toate cauzele care definesc proprietățile celorlalte corpuri sau călăuze ale omului. El este și tezaurul în care este adunată toată experiența

vieții pe pământ, lăcașul conștiinței, purtătorul voinței». (A. Besant)

Acest citat demonstrează importanața cunoașterii corpului cauzal; ni se indică de asemenea unde și cum trebuie să căutăm cauzele bolilor și situațiilor vieții: acestea trebuie căutate în trecut, trebuie să ni le amintim și, întrucât cauzele provin din corpul cauzal, apar fluxuri ce indică poziția în timp și în spațiu a cauzei.

Corpul budic, ca și cel nirvanic, se află în stare incipientă, dezvoltându-se numai când omul continuă și dezvoltă potențialul creator al naturii, apropiindu-se astfel de Legea și Principiile Existenței.

Corpul nirvanic are două stări cuantice: starea unui embrion închis într-o sămânță și cea a unui vlăstar. În ultimul caz, prin corpul nirvanic al omului, tot Universul poate trece într-o nouă stare. «Evoluția nu se înfăptuiește cu mulțimile.» (Agni – Yoga)

Toate corpurile, cu excepția celui budic și nirvanic au nevoie de purificare. Numai atunci, când omul începe să trăiască în corpul budic, și cu atât mai mult în cel nirvanic, el devine pur și nu se va mai întina NICIODATĂ. Iată ce spune referitor la acest lucru Sutra celui de-al Șaselea Patriarh al Cean-budismului:

«Adevărata natură a omului, identică naturii lui Budha și conștiința lui primară, care reprezintă baza conștiinței fiecărui om, sunt inițial pure, se află întotdeauna în stare de puritate absolută și liniște, nu pot fi niciodată și de nimic întunecate sau întinate și de aceea nu au nevoie de nici o perfecționare, de nici o practică artificială îndreptată spre „curățirea sau recondiționarea lor”. Aura este radiația unuia sau mai multor din cele șapte principii ale omului. Aura fiecăruia, luată separat (îndepărtând aurele celorlalte principii), va ocupa exact același spațiu pe care l-a ocupat aura tuturor sau a oricăruia dintre principii». (Ramacearaka) Fiecare aură are o frecvență proprie a vibrațiilor; forma lor este ovoidală.

Aura corpului eteric este practic incoloră, poate fi alb-albăstruie, apare sub forma unor peri dispuși perpendicular pe un corp sănătos și îndreptați cu vârful în jos, dacă starea sănătății nu este bună.

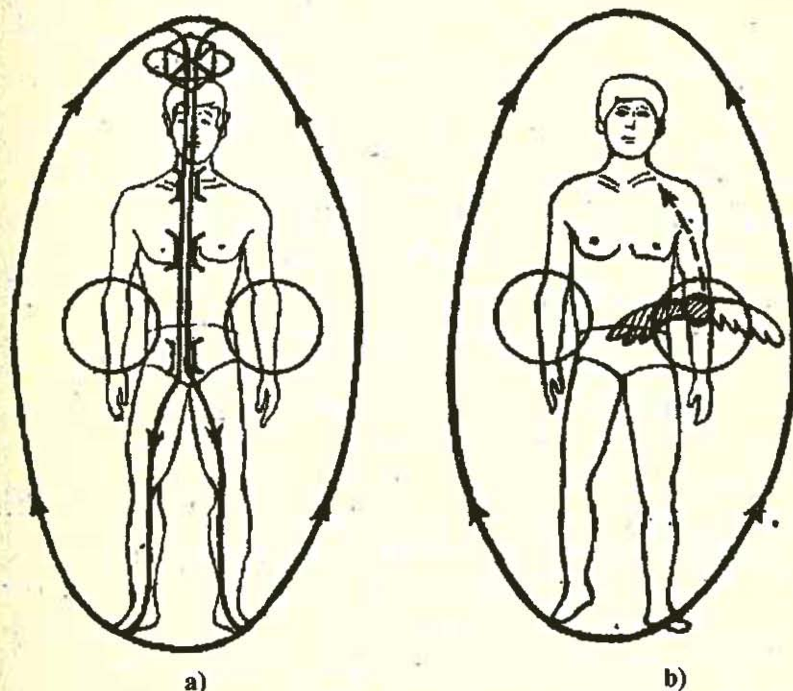
Aura corpului astral are aspect gazos şi seamănă cu un abur. Culorile şi nuanţele aurei astrale depind de particularităţile psihice ale omului. Fiecărui gând sau sentiment îi corespunde o culoare:

negru – ură, răutate;
cenuşiu (cadaveric) – spaimă, groază, genii ale răului, oameni răi;
cenuşiu deschis – egoism;
verde – tact, politeţe, echilibru, spirit practic;
roşu – irascibilitate, agresivitate;
roz – iubire;
maron – lăcomie, zgârcenie, mizerie;
maron – verzui – invidie, gelozie;
oranj – mândrie şi ambiţie;
galben – forţă intelectuală;
violet, albastru – spiritualitate;
alb – înaltă spiritualitate, posesorii de aură albă se pot împotrivi unor mari comploturi colective;
auriu – spiritualitate superioară, cea mai înaltă formă de iubire.

Aura corpului cauzal se manifestă prin fluxuri de energie îndreptate spre cauză, fluxuri necesare pentru dezvoltarea cauzei în efect. Orice cauză se constituie ca o imagine holografică ce ocupă tot Universul, iar această imagine apare în simboluri. Fiecare organ al omului îşi are originea şi sensul simbolic în Cauză. Astfel, inima are ca principiu iubirea. Structura conştiinţei tatălui determină în Cauză conştiinţa copilului şi este delimitată de spaţiul din jurul capului. Câmpul energetic cauzal al mamei se află în spaţiul ocupat de picioare. Părinţii transmit copilului şi câmpul cauzal al psihicului care se află deasupra şoldului stâng, sub forma unui glob energetic deasupra şoldului drept se află câmpul propriului psihic. Mâinile exprimă creaţia, ochii sunt oglinda sufletului. Dinţii demonstrează capacitatea omului de a rezolva problemele lumii şi de a desluşi tainele

naturii. Aura corpului cauzal a unui om sănătos este prezentată în fig. 6.

Menţionăm de asemenea că, în afară de cele şapte ceakre principale, la om pot deveni ceakre şi ochii, urechile, gura, nasul, palmele şi tălpile, buricele degetelor de la mâini şi de la picioare – toate sunt activate când se descoperă în Cauză principiul corespunzător. Uneori la om mai funcţionează o ceakră, antipodul Sahasrarei, care se află la o distanţă de 2-3 cm de perineu, în jos şi nu este legată de nici un organ, ea se află pur şi simplu în spaţiul dintre membrele inferioare. Această ceakră o vom nota deocamdată cu X, ca fiind necunoscută, şi o vom numi anticeakră, după proprietăţile sale, pe care le vom expune în cele ce urmează.

a) b)

Figura 6 - Aura corpului cauzal la omul sănătos (a, b) şi varianta trezirii spiritului (b)

Deocamdată amintim doar că meditaţia la această ceakră este primejdioasă pentru sănătatea fizicului şi mai ales a spiritului.

Ce simt şi văd bioenergeticienii?

Majoritatea lor văd şi pot acţiona asupra corpului astral care se percepe manual ca o suprafaţă elastică, apare senzaţia de căldură, frig, înţepături, arsuri, senzaţia de clei uscat pe piele etc. în funcţie de starea astralului. Întrucât corpul astral reprezintă planul construcţiei corpului fizic, el este în continuă modificare şi se construieşte pe parcursul întregii vieţi. Preşedintele Asociaţiei americane de medicină netradiţională dr. D. Chopra spune: «Ţesutul adipos al unui organism uman se înnoieşte complet în decursul a trei săptămâni. Celulele epidermei – în cinci săptămâni. Stratul de celule care căptuşeşte interiorul stomacului – în cinci zile. Scheletul nostru, atât de dur şi de trainic se înnoieşte complet la fiecare trei luni. Aceste date au fost obţinute folosind radioizotopi. În decursul unui an structura atomică a corpului uman se înnoieşte în proporţie de 98%.» (Nauka i religia, 1990, N. 2 – Ştiinţa şi religia, 1990, Nr. 2)

Dacă în acest plan al structurii omului (astral) vor apărea şi vor rămâne defecte, ele vor fi copiate cu minuţiozitate şi se vor manifesta în corpul fizic sub formă de boli sau pur şi simplu prin îmbătrânire, deoarece omul este CONŞTIENT că, în timp, el TREBUIE SĂ ÎMBĂTRÂNEASCĂ. Oamenii care văd corpul eteric pot vedea direct organele interne.

Pentru a cunoaşte corpul cauzal trebuie văzute sau simţite cu mâna fluxurile energetice.

O consecinţă importantă a SCHIMBĂRII TIMPULUI este faptul că, în timpul tratării oamenilor, metodele astrale au început să aibă efect mai slab, deoarece cauzele bolilor au devenit altele: cerinţele unei prelucrări rapide a karmei şi acapararea multor persoane de către fiinţe inferioare (malefice) ale Lumii Fine. «În aceste condiţii, numai o spiritualitate înaltă poate contracara sărăcia perioadei de tranziţie, presiunile fiinţelor malefice, locuitori ai Lumii Fine, asupra omenirii pământene». (A. Klizonski)

CE ESTE CAUZA? MECANISMUL RELAŢIEI CAUZĂ-EFECT

Natura cauzală se află în zona raţiunii obiective.

V. Şmankov, *Cartea sacră a lui Thot*

«Teoria cauzelor şi efectelor, în lumea spirituală, se bazează pe un adevăr fundamental şi anume că, fiind supus acţiunii acestei legi, omul este în realitate stăpânul propriului destin, se recompensează sau se pedepseşte singur. Această lege spune că toate gândurile, toate cuvintele, toate acţiunile omului se reflectă în viitor în viaţa acestuia, dar nu sub formă de recompensă sau pedeapsă, cum e înţeleasă de obicei această idee, ci ca un efect inevitabil, urmare a cauzei sale.» (Ramacearaka)

«Multe lovituri neaşteptate ni se par nemeritate, dar cauza lor sunt gândurile noastre nedisciplinate.» (Agni-Yoga)

Vom studia cazurile care conduc la lovituri sau pedepse.

Primul caz este, bineînţeles, felul de viaţă când numai «existenţa determină conştiinţa».

Al doilea caz este legat de influenţele astrale, de magi, şamani, vrăjitori etc., deci de purtătorii unor anumite forţe. Peste aceste influenţe trec toţi bioenergeticienii începători. Posedând o oarecare bioenergie sau acumulând o oarecare experienţă de lucru în astral, aceştia se „insinuează” în sfera de influenţă a anumitor forţe, nu neapărat a celor malefice. Intenţiile te pot conduce atât în straturile superioare ale astralului, cât şi-n cele inferioare. Forţele malefice vor pretinde sclavie, supunere totală, cele benefice îţi vor arăta Calea, te vor ajuta.

Al treilea caz, cel mai complex, cazul loviturilor energetice, este legat de deciziile omului, mai exact de eşecurile sale în voinţa liberă, când un om se lasă folosit de către alt om. Trebuie să stabilim, o dată pentru totdeauna, că două dintre structurile umane – spiritul şi Kundalini - nu se subordonează nimănui, niciodată şi-n nici un fel de condiţii în afară de Lume sau de Creatorul acesteia.

Loviturile sunt posibile şi ca urmare a unui tratament incorect. Dacă unui organ, care primeşte bioenergie, i se mai adaugă energie astrală, acest surplus energetic va supraîncărca organul bolnav, blocându-l. Un astfel de tratament reprezintă o lovitură lentă, comparabilă cu principiul menghinei care presează din ce în ce mai puternic organul bolnav.

În orice boală este important să clarificăm ce se întâmplă cu energia. De exemplu, dacă înlăturăm blocajul energetic al unei părţi a corpului, energia deblocată va începe să pătrundă în această parte a corpului invadând meridianele, organele şi celulele. Creşte activitatea sistemului imunitar şi încep să se resoarbă focarele de infecţie; ca urmare este posibilă o creştere a temperaturii corpului.

Legătura cauză-efect are un rol protector. Boala se înregistrază în Cauză ca fiind cauza care iniţial ne trimite semnale, apoi se dezvoltă ca boală dacă ne încăpăţânăm să nu dăm atenţie acestor semnale şi nu luăm măsurile necesare.

O altă funcţie importantă a relaţiei cauză-efect este alegerea şi asigurarea drumului pentru cei care nu pierd călăuzirea Spiritului lor. «Ce măreaţă este Legea Cauzalităţii! În ea este inclus răspunsul la orice întrebare... Cel ce se apropie cu sufletul de Legea Cauzalităţii, acela se îndreaptă spre Adevăr.»

Înţelegerea mecanismului legăturilor cauză-efect este o problemă foarte importantă, deoarece toate converg spre om şi sunt create de om. «Voi sunteţi lumea întreagă. Cauzele şi efectele, trecutul şi viitorul – totul se îmbină în voi. Toate liniile existenţei se unesc în punctul în care vă aflaţi.» (Sri Radjiniş)

Necesitatea cunoaşterii planului cauzal e determinată de Timpul însuşi şi de necesitatea dezvoltării corpului spiritual. Corpul cauzal reprezintă aspectul inferior al corpului spiritual,

de aceea este imposibil ca cineva să-şi dezvolte calităţi spirituale având un bagaj karmic negativ. Corpul cauzal se dezvoltă când omul merge pe Drumul drept.

Metoda principală este dezvoltarea conştiinţei până la stadiul de spirit. Numai în Cauză (în Spirit) este posibilă victoria asupra demonilor şi a altor fiinţe malefice din alte lumi. Lupta astrală duce întotdeauna la înfrângerea acestora.

Trecem direct la mecanismul de formare a conexiunilor cauză-efect. Câmpul cauzal este „însămânţat" în principal cu gândurile noastre, deoarece «intenţia este echivalentă cu acţiunea» şi precede acţiunea. «Fiecare gând generează două consecinţe: o vibraţie iradiantă şi o formă mobilă» (J. Michloff).

> Fiecare imagine şi fiecare urmă dispărută
> în cripta timpului vor adormi pentru milenii
> şi când toţi se vor întoarce în sânul familiei
> Atotputernicul va scoate la lumină tot ceea ce ei au
> păstrat cu grijă.
>
> Ibn-Sina

- Adică, în Cartea Cauzelor este înscrisă fiecare imagine ce însoţeşte gândul şi fiecare urmă ce însoţeşte fapta. Urmând deviza vechilor sumerieni „Caută viaţa!", vom descoperi în legăturile cauză-efect cripta timpului şi mişcarea circulară ce rezultă din felul nostru de a gândi, bazat pe analiza, separarea, alegerea părţii din întreg şi oprirea procesului evolutiv. Concluzia este destul de neliniştitoare: în esenţa ei, gândirea noastră poate fi asemănată cu nişte funeralii, iar Câmpul Cauzal devine cimitirul gândului. Omul moare datorită Cauzei, adică, la început apare cauza morţii, provocată de omul însuşi şi această cauză ia viaţa omului. După moarte, cauzele nu dispar, ci se manifestă, se realizează în urmaşi, reprezentând pentru aceştia nişte legături karmice. «Karma neepuizată nu dispare nici după sute de milioane de ani.» (Cartea hindusă a morţii)

Un om mort este vizualizat în Cauză viu, în primul rând pentru că de fapt el a murit treptat pe parcursul vieţii în Cauză, iar în al doilea rând, pentru că legăturile karmice nu dispar. De

aceea, sufletul omului mort poate fi ajutat prin îndepărtarea cauzelor, eliberându-l astfel de suferinţele karmice şi pregătindu-i cele mai bune condiţii pentru o nouă încarnare.

«Mortul, rătăcind vreme de un an pe Tărâmul Morţii, imploră: a mai rămas măcar o singură rudă care ar putea să mă elibereze de suferinţe?» (Cartea hindusă a morţii)

Proprietatea principală a cauzei este următoarea: apărând, ea nu mai poate dispărea singură. Fie că se manifestă ca efect, fie că trebuie să fie dezamorsată o dată ce a fost descoperită.

«Ceea ce este deocamdată liniştit, mai poate fi menţinut în această stare. Ceea ce nu a apărut încă poate fi uşor prevăzut. Ce este încă slab poate fi uşor frânt. Ce este puţin poate fi uşor risipit. Îngrijiţi-vă de lucruri atâta timp cât ele există. Analizaţi lucrurile, înainte de a începe tulburările». (Lao-Tzî)

„Aşa cum grăunţele coapte pe cărbuni nu încolţesc tot astfel nu se mai întoarce Atmanul la nenorocirile provocate de efortul cunoaşterii". (Mokşadharma)

Cauza semănată începe să se dezvolte în timp: «În jurul cuplului cauză-efect apare o perturbare a continuităţii spaţio-temporale, în cadrul căreia se modifică proprietăţile fizice ale materiei» (N.A. Kozîrev), adică se formează un microuragan ducând la rarefierea sau condensarea materiei. În primul caz, în timpul dezvoltării cauzei se formează o gaură, în al doilea – o microparticulă.

«Particula de microunivers alcătuieşte lumea noastră, iar noi, în felul nostru, făcând schimb de curenţi energetici, influenţăm structura acelei lumi, una din componentele căreia este reprezentată de undele informaţionale.» (A. Nebrencin)

Cauza care se dezvoltă este energia vibratorie care la începutul dezvoltării sale poartă un caracter informaţional şi poate fi sesizată mental; la sfârşitul evoluţiei sale se manifestă ca efect sub forma unor anumite situaţii, în special ca boală. Fluxul energetic transformat din cauză în efect organizează spaţiul în aşa fel, încât să se poată realiza ca efect corespunzător şi nu altcumva.

Deformarea spaţiului explică toate fenomenele parapsihologice, dar rolul principal al deformării spaţiale este

formarea canalelor pentru transferul energiei de care este nevoie pentru dezvoltarea unei cauze şi pe care aceasta şi-o procură chiar de la «semănătorul» ei. În funcţie de locul în care se află cauza, în corp sau în afara lui, apare un flux energetic dinspre om sau către om, spre diferite părţi şi organe ale corpului, în orice caz acest flux înseamnă transfer de energie de la om către cauză, fiind necesar pentru dezvoltarea acesteia. Aceste fluxuri energetice trec în afara meridianelor, deformează câmpul bioenergetic al omului, perturbează activitatea meridianelor, slăbesc sistemul imunitar şi, cu timpul, pot duce la apariţia unor ceakre false şi a găurilor negre.

Vom explica acest lucru pe un exemplu de scurgere a energiei din om, pentru compensarea căreia organismul începe să primească energie suplimentară din spaţiul înconjurător. Întrucât la om nu toate ceakrele funcţionează, ci doar două sau trei, în cel mai bun caz, aceste ceakre (care funcţionează) se supraîncarcă. Dacă însă funcţionează o singură ceakră sau nu funcţionează nici una, atunci câmpul omului se rupe în punctul slab, iar energia pătrunde prin breşa formată în corpul fizic pentru menţinerea vitalităţii acestuia. Este ca şi cum ar apărea o nouă ceakră, dar nu acolo unde trebuie. Acest flux suplimentar de energie exercită o presiune asupra membranelor celulare (aşa cum vântul umflă pânzele corăbiilor), perturbându-le activitatea, întrucât acestea nu sunt „programate" pentru a prelua în mod direct energia – acesta este rolul ceakrelor, dar ele sunt închise.

Prin fluxul energetic, generator al bolii, cauza s-a realizat în astral, însă relaţia cauză-efect este un fleac pe lângă realizarea cauzei în efect.

«Boala poate fi cuibărită de mult timp în om, dar, dacă nu se va manifesta fizic, nici un medic de pe Pământ nu o va depista. Zeci de proroci şi clarvăzători vor depune mărturie despre o boală ascunsă, ei vor fi însă consideraţi şarlatani, pentru că n-a apărut încă stadiul ei cel mai grav.» [1]

De ce tinde cauza să se realizeze în efect? Deoarece Vectorul Creaţiei s-a epuizat în plan fizic, aceasta este ultima treaptă a Creaţiei şi numai pe plan fizic mai este posibilă destinderea cauzei şi crearea unor noi forme de energie. Cea mai rapidă

destindere a cauzei o produc evenimentele mari, importante; prin acționarea cu gândul în Cauză – „dezamorsarea" are loc instantaneu. Cea mai înceată destindere are loc prin însăşi viața omului. Efectele apar ca nişte fluxuri energetice, venind din cauză, în care aceste efecte sunt înregistrate. Iată de ce Vanga a afirmat că destinul omului este hotărât a priori şi că ea vede viața omului ca pe o peliculă de film.

Neprevăzutul, din care decurg multe consecințe, ne induce în eroare; acest neprevăzut există însă doar pentru noi. O mulțime infinită de evenimente care ne scapă este concentrată în această clipă de neprevăzut.

(F. Nietzsche)

Dacă am făcut un tablou atât de sumbru al legăturii strânse dintre cauză şi efect, trebuie să precizez şi felul cum se poate evita înregistrarea faptelor în Cauză: «Omul trebuie să urmeze strict ordinea naturală a evoluției» (G.M. Oblasov), iar pentru aceasta trebuie să-şi revizuiască gândirea şi faptele.

Primul lucru ce trebuit făcut în domeniul gândirii este să învățăm să gândim. Nu mă refer deocamdată la puritatea gândurilor; pentru început trebuie să ne deprindem a nu întrerupe gândurile, pentru că un gând nefinalizat logic este mai grav decât un gând rău. În ce fel şi când se întrerupe gândul? Când ni-l însuşim! Omul nu emite gânduri proprii, acesta ar însemna să aibă propriul Cuvânt-Voce, putând astfel zidi propria sa lume şi deveni Creator. Omul este doar translatorul gândurilor care se nasc din idei-prototipuri sau din imaginile Cauzei. Dar, considerând reacția rațiunii la o vibrație oarecare ca fiind un gând al său, omul îl smulge din țesătura universului şi, dacă nu-l finalizează logic, acest gând trebuie neutralizat. În acest scop a creat Natura mecanismul contrariilor. Gândul întrerupt se completează cu un fragment de sens opus (fig. 7) «Două reprezentări simple, opuse una alteia, formează un sistem elementar numit biner» [28].

Binerul format rămâne în câmpul conştiinței omului, evidențiindu-se în el ca oponent în conştiință, contradicție în

idee, interlocutor interior, iar în Cauză apare ca energie negativă. Latura negativă a binerului se află în lumea inferioară, provocând acolo vibrații de acelaşi tip, reprezentând uşa prin care pătrund în câmpul nostru şi-n lumea noastră ființele malefice ale lumii inferioare, numite de către A. I. Veinik minus-femtoobiecte; acestea manifestă o atitudine agresivă față de om.

«... Originea extraterestră a OZN-urilor nu-i decât o momeală, un camuflaj. Acest fenomen extrem de complex şi având mai multe planuri, este generat în realitate de o singură cauză: obiectele Lumii Suprafine, însă de proveniență strict pământeană şi nu extraterestră. Deosebit de important este că ele gravitează spre polul răului. Acest lucru este dovedit de numeroasele cazuri de influență negativă a lor asupra psihicului, sănătății şi vieții oamenilor care, uneori, au sfârşit prin a se sinucide sau au murit în diferite împrejurări misterioase...

Prin comportamentul lor, oamenii deschid canale de legătură cu lumea suprafină, îndepărtându-se în mod deliberat de polul binelui.

Figura 7

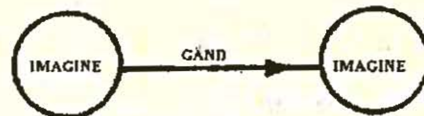

Figura 8

Minus-femtoobiectele sunt împrăştiate în interiorul spațiului nostru, adică se află în fiecare atom al nostru, celulă, organ şi întregul corp, de aceea pot manipula liber atât organismul nostru cât şi conştiința noastră, dacă nu vor fi blocate de plus-femtoobiecte, în cazul orientării noastre spre bine.

În închisoarea noastră pământească, unde traversăm un anumit stadiu al evoluției, extratereştrii nu au fost prevăzuți. Fenomenul joacă un anumit rol, un fel de lup sanitar care mănâncă oițele rătăcite. De aceea rolul său nu este de a ne salva

pe toţi, ci de a curăţa turma de rătăciţi, bolnavii mintali şi de cei slabi.» (A. I. Veinik)

Şi totuşi, cum să ne deprindem a gândi fără a întrerupe şirul gândurilor? În primul rând trebuie să înţelegem că suntem doar translatorii gândurilor, după principiul: pe o ureche mi-a intrat, pe alta mi-a ieşit. De aceea nu trebuie să ne temem de gândurile rele şi să le înăbuşim căci este inutil: îndepărtaţi-le şi ele se vor întoarce ca un bumerang la sursa care le-a generat.

În al doilea rând, fiecare gând trebuie finalizat ca imagine a gândului. Gândul îşi are originea într-o idee iniţială sau într-o imagine a cauzei şi trebuie să se întruchipeze (fig. 8). Imaginea unui gând este sinteza ideii acelui gând, energeticii sale şi legilor existente. Această sinteză este Cauza.

«Principiul superior al raţiunii este principiul autoafirmării spiritului ca imagine iniţială...

Principiul există dincolo de lanţurile cauzelor şi efectelor, este materie de sine stătătoare, o realitate aparte. Fiecare principiu generează, prin propriile forţe, un efect.» [28]

De aici rezultă că modul optim de a gândi este gândirea imaginativă. Numai astfel gândul - imagine poate cuprinde tot ceea ce există şi poate ajunge în Nonexistenţă. Prin gândirea imaginativă se manifestă Viaţa Spiritului.

«Monada spirituală este o imagine autodeterminată» [28].

Odată însuşit, modul de gândire imaginativ trece din spaţiul bidimensional al scoarţei cerebrale în spaţiul tridimensional al întregului creier. Atunci toate informaţiile vor fi înregistrate sub formă de holograme, fapt ce corespunde mecanismului de înregistrare a informaţiei cauză-efect: gândul omului poate cuprinde întreg Universul.

«Spiritul este desăvârşit doar atunci când înţelege Cosmosul... Depăşirea limitelor planetei este cea mai apropiată descoperire». [1]

Gândirea imaginativă este influenţată pozitiv de lectura cărţilor, în timp ce televiziunea o ucide. «Citind literatură beletristică, trebuie să suferi împreună cu eroii, să fii părtaş la evenimente» (V. M. Behterev), dar pentru a tăia legăturile energetice nedorite cu forţele ce se manifestă în carte, cititorul

trebuie să fie un observator atent. Experienţa insensibilizează şi ea Realitatea vie, deoarece omul nu poate percepe Realitatea, deci în procesul cunoaşterii face apel la experienţă: «Pentru a emite judecăţi, recurgem la trecut»: (Radjniş) Experienţa va opri, va fixa realitatea vie, făcând o crestătură în conştiinţa omului: mânuim bine toporul în propriul cap! Înţelepciunea populară ne previne prin intermediul basmelor: nu priviţi înapoi!

«Când Budda atingea un munte, acesta nu mai era un munte, era viu, în el bătea o inimă. Dar când voi atingeţi un om, acesta este un munte, dar deja mort.» (Radjniş)

Pentru a pătrunde în Realitatea vie, fără a-i opri cursul Vieţii, este necesar să ne însuşim şi logica sa, logica Creaţiei.

Omenirea foloseşte următoarele tipuri de logică, pe care le enumerăm în ordinea gradului de dificultate:

1. ***Logica formală:***
   Mărul este măr. Râul este râu.
2. ***Logica dialectică:***
   Mărul nu e măr. Nu poţi intra de două ori în apa aceluiaşi râu.
3. ***Logica infantilă:***
   Mărul poate fi şi măr, adică poate şi să nu fie măr; de exemplu, în joacă, mărul poate fi şi locomotivă şi minge şi orice altceva.
4. ***Logica paradoxului (Cean-budismul):***
   Mărul nu este măr şi de aceea este măr, adică mărul, negându-se pe sine îşi iradiază esenţa în Lume, afirmându-se pe Sine.
5. ***Logica Creatorului:***
   Mărul nu este măr şi de aceea este măr. Şi când el devine măr, el devine măr-Sursă.

«În acelaşi râu poţi intra de nenumărate ori, de fiecare dată asimilându-l în mod creator.» (fig. 5)

Pentru a acţiona în Cauză, este nevoie, ca de un minimum, de logica infantilă.

Vom studia cum se înregistrează în Cauză faptele noastre, deoarece «Pericolul constă în aceea că bioenergia se scurge sau e absorbită datorită acțiunilor noastre negândite sau inoportune». (Runele)

A fi în concordanță cu Evoluția în ceea ce privește faptele înseamnă:

1. A săvârși fapte în același ritm cu mișcarea Universului. «Vreți și mântuire și progres, dar pentru aceasta trebuie să vă corelați acțiunile. Trebuie să înțelegeți cât este de nefastă orice perturbare a ritmului.»[1]

2. A săvârși fapte la toate nivelele Existenței: «Fiecare din acțiunile noastre este legată de energia lumii» [17]. Eu aș completa această afirmație cu precizarea că fiecare dintre acțiunile noastre *trebuie* să fie legată de energia lumii. «Bazele Existenței trebuie să fie exprimate în fiecare faptă a noastră.» [1] În ce constă diferența? Am amintit deja de mânuirea toporului în cap în procesul cunoașterii, dar ce se întâmplă în timpul activității banale de tăiere a lemnelor, adică în ce fel îndeplinește omul de obicei orice acțiune? În ordinea obișnuită tăiatul lemnelor este tăiatul lemnelor, fără corespondență în Lumea Fină (în Cauză și Legi), pentru că omul a pierdut legătura cu aceasta, iar în timpul lucrului el este limitat de sine, topor și lemne. De aceea, această activitate nu declanșează modificări corespunzătoare în Lumea Fină, iar dezacordul creat intensifică dezordinea în Lume, înregistrându-se ca și cauză.

Care este sensul afirmației că orice acțiune a noastră trebuie să fie legată de energia lumii? Când săvârșim o faptă oarecare, de exemplu, tăiem lemne, trebuie să ȘTIM că aceeași acțiune are loc în toate planurile Existenței și că energia noastră mecanică poate fi transformată și îndreptată spre orice colț al planetei (cineva va ajuta o bătrână neputincioasă tăindu-i lemnele) sau în orice punct al Universului, pentru modificări în temele și Legile Existenței, de exemplu pentru tăierea ramurilor uscate din Pomul Vieții, care simbolizează teoriile ce nu se justifică.

Noi trebuie să permitem în mod conștient Universului să-și înfăptuiască Opera, prin oricare din acțiunile noastre.

«Munca este rugăciune, bucurie, înălțare. Multe definiții se pot da acestei încordări a energiei psihicului.»[1]

Obstacolul principal nu se află în Lume, ci în om: «Oamenii, ignorând toate semnele, se îndoiesc de Legea Cosmică. Ei sunt gata oricând să semene cauze, fără a se gândi că buruienile vor fi singura lor recoltă.» [1]

Proprietățile lumii Cauzei au fost descrise de P.D. Uspenski:

1. În această lume «timpul trebuie să aibă o existență spațială, adică, evenimentele temporale trebuie să existe, nu să se întâmple, cu alte cuvinte ele trebuie să existe înainte și după săvârșirea lor, ca și cum ar sta pe o suprafață.» [25]

Această primă proprietate ne permite să înțelegem corect pătrunderea temporală în Cauză: din punctul de vedere al observatorului, toate evenimentele din Cauză există ca pe o axă ce poate fi studiată toată dintr-o dată:

Trecut ______ 0 ______ Viitor

2. «Acolo nu există nimic ce ar putea fi măsurat cu unitățile noastre de măsură, nimic comparabil cu trupurile noastre, nimic mai mare sau mai mic, la dreapta sau la stânga, deasupra sau dedesubtul trupurilor noastre. Puncte diferite ale spațiului nostru, aflate pentru noi la mari distanțe, acolo trebuie să se atingă.»

În Cauză pot fi practicate modificări ale dimensiunilor în timpul studierii spațiului real, se poate ajunge în orice punct al Universului, pot fi primite informații despre corpul cauzal al oricărui om, despre cauza oricărui eveniment, din orice timp.

3. «Acolo nu există nimic mort sau inconștient. Totul trăiește, totul respiră, gândește, simte, este conștient și vorbește.»

Acest lucru permite tratarea morților, ajutându-i să scape din straturile infernului și corectându-le destinul viitor. În Cauză este posibilă comunicarea cu animalele, arborii, păsările și chiar cu alte civilizații prin intermediul telepatiei sau prin limbajul simbolurilor.

4. «Acolo nu pot acţiona legile logicii noastre», de aceea pentru a nu fi prinşi în legăturile cauză-efect, trebuie să le cercetăm şi apoi să păşim mai departe, mai ales că acţiunea în Cauză înseamnă ieşirea dincolo de acestea.

KARMA

Karma este legea Naturii manifestată în relaţiile cauză-efect.

«Toate lumile sunt legate între ele şi-n toate domneşte legea numită karma. Ea reprezintă inevitabilul... Se stabilesc anumite condiţii şi, pretutindeni unde ele sunt prezente, sunt urmate şi trebuie să fie urmate de anumite fenomene. Aceasta reprezintă tot ce subînţelegem prin legea karmei-legea naturii. Dacă veţi semăna orez, tot orez veţi culege şi nu orz. Natura nu vă spune „semănaţi orez" sau „semănaţi orz", ea vă oferă libertate deplină să semănaţi ce vă place, dar legea naturii este prezentă în relaţia dintre semănat şi recoltat. Dacă aveţi nevoie de orez, este inutil să semănaţi orz sau scaieţi. Aceasta este karma». (A.Besant)

Karma este considerată indestructibilă, pedepsele sale sunt irevocabile. Ele pot fi înlocuite cu forme mai uşoare, dar, oricum, ispăşirea lor este necesară. Vracii nu au dreptul să influenţeze karma prin mijloace oculte.

«Este complicat păienjenişul karmei: Chiar distrugerea justificată a unei fiinţe malefice poate avea ca efect un rău de mari proporţii. Se pot da numeroase exemple când, o persoană care a înnebunit în Asia a fost cauza morţii unui om în Europa; sau o persoană de înaltă spiritualitate din America a fost cauza vindecării cuiva din Egipt.» (Agni-Yoga). De aceea, înainte de a interveni într-o legătură karmică, cu scopul de a o modifica sau înlătura, trebuie să ne convingem că nu vom pricinui nici un rău, prin acţiunea noastră, omului sau Lumii.

În cele ce urmează vom expune pe scurt datele principale privind karma, după cartea lui E. Bumbiers «Reîncarnarea şi Karma».

Karma în sanscrită înseamnă „acţiune".

Karma este un lanţ continuu de cauze şi efecte, atât malefice, cât şi benefice. Karma nu creează şi nu hotărăşte nimic dinainte. Omul este cel care creează cauzele, iar legea karmei îi aplică efectul care distruge armonia universală.

Când un spirit se reîncarnează, primeşte tot bagajul karmic al vieţilor anterioare. Prin acţiunea legii karmei, omul este trimis în acea ţară şi-n acel mediu, unde condiţiile legii pot fi îndeplinite.

Karma sau dreptatea cosmică creează pentru fiecare om acele condiţii în care el trebuie să înveţe ceva, sau să repete ceva ce nu a învăţat suficient anterior sau să plătească pentru ceva. Rolul karmei este de a perfecţiona, de a educa spiritul, pentru ca acesta să acumuleze experienţă.

Karma poate fi creată, uşurată, dar şi îngreunată de către gândurile noastre. Gânduri similare ale unor oameni total diferiţi sunt atrase unul către altul, apărând astfel legături karmice pe care oamenii nici nu le bănuiesc.

Stăpânii karmei sunt voinţa şi munca. Karma înseamnă muncă în adevăratul sens al cuvântului. Nu trebuie să ne temem de o nouă karmă, trebuie doar să-i îmbunătăţim calitatea.

Aspiraţiile rătăcitoare creează o karmă distrugătoare.

Agni-Yoga distinge trei feluri de karmă:

1. **Karma matură.** Se manifestă într-un anumit corp, în anumite condiţii. Nu poate fi evitată. Ea poate fi uşurată de către comportamentul nostru: să acceptăm cu demnitate ceea ce merităm.

2. **Karma acumulată** reprezintă datoriile din celelalte vieţi care în viaţa prezentă nu pot fi stinse. Se manifestă ca o karmă a caracterului.

3. **Karma constructivă** reprezintă acele cauze pe care omul le creează în viaţa prezentă.

Ce concluzii putem formula?

1. Karma este legea care protejează Legile. Dar de ce trebuie ele protejate de om? Iată ce afirmă Hegel: «Pedeapsa este consecinţa distrugerii de către om a substanţei legii. Iertarea păcatelor nu este o absolvire de pedeapsă, deoarece o greşeală nu poate rămâne nepedepsită; iertarea păcatelor este un destin împăcat prin iubire.»

2. Voinţa şi gândul sunt stăpânii karmei. Acest lucru permite amestecul în karmă şi influenţarea ei. Totuşi, în antichitate oamenii nu erau mai ignoranţi decât noi, de ce n-au făcut-o ei?

3. Karma înseamnă muncă, însă trebuie să muncim în Univers, aceasta însemnând că orice faptă a noastră trebuie să cuprindă toate nivelele existenţei.

Înainte de a răspunde la aceste întrebări, haideţi să studiem amestecul în karma unui om, pe baza exemplului următor:

Unui colonel în retragere, în vârstă de 88 de ani, care manifesta interes pentru bioenergie, i s-a deschis un al treilea ochi, ca urmare a faptului că avea capacităţile intelectuale bine conservate, la fel legăturile karmice. Bătrânului i-a crescut temperatura până la 40 de grade, avea faţa congestionată, analizele sângelui erau atât de proaste încât medicii nu s-au putut hotărî să-l transporte la spital. Intervenţia, în această situaţie, consta în închiderea celui de-al treilea ochi, deoarece bătrânul începuse să vadă o lume paralelă printr-o fisură a spaţiului şi ar fi înnebunit cu siguranţă din cauza viziunilor sale şi a cumplitelor dureri de cap. În acelaşi timp, nu putea fi ruptă această legătură karmică şi, mai ales, nu putea fi încălcată libertatea voinţei colonelului care ar fi vrut să vadă şi el ceea ce văd bioenergeticienii. Acest caz se rezolvă înlocuind structura celui de-al treilea ochi cu una specială, comparabilă cu diafragma unui aparat de fotografiat. Această structură lasă totuşi deschis al treilea ochi, dar, pentru a vedea ceva, este necesară concentrarea, reglarea clarităţii; când pe acest bătrân îl interesează ceva referitor la Lumea Fină, nu are decât să-şi pună aparatul pe poziţie şi să apase pe buton: va apărea viziunea, după care, crucindu-se, va spune: «Fir-ar să fie, iar am visat!»

Imediat după începerea tratamentului, temperatura a scăzut, analizele sângelui indicau normalul, ceea ce i-a făcut pe medici să se îndoiască de corectitudinea primelor analize.

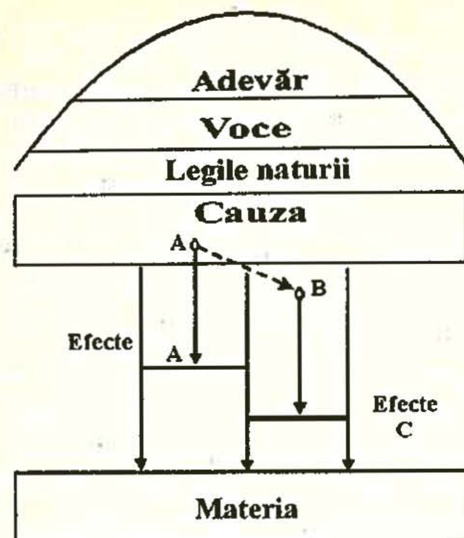

Figura 9
Mecanismul legăturii cauză-efect

Acest exemplu ne conduce la două concluzii: o nouă legătură karmică trebuie să țină cont de libertatea de voință a omului, inclusiv de dorințele sale ascunse. A doua concluzie: intervenind în karmă, putem risca să intrăm într-o relație cauză-efect care a fost deja înlăturată, ceea ce este rău pentru toți: atât pentru cel care tratează, cât și pentru pacient. Deci, te poți simți mai bine și fără să te atingi de o karmă străină?

«Chiar și din punct de vedere energetic, când altcineva suferă din pricina karmei, trebuie să-l ajutați, deoarece, dacă nu veți face tot ce vă stă în putință pentru a-l ajuta, vă veți construi o karmă din care va lipsi ajutorul în ceasul greu.» (A. Besant)

Complexitatea constă însă în faptul că orice tentativă de a interveni în legătura karmică reprezintă ea însăși o legătură karmică ce îngreunează karma inițială. Și există și o explicație pentru aceasta: Legea Creației.

Vectorul de Creație a Lumii este îndreptat spre întruparea Spiritului din Cuvânt în Materie, adică în sens descendent (fig.9) de aceea, dezlegarea oricărui nod karmic, oricât de mic (punctul A pe fig. 9), provoacă o reacție în lanț a cauzelor, transferate într-un flux descendent din punctul inițial A și lateral, pe durata lucrului cu nodul karmic, deoarece acest lucru nu se poate face instantaneu (punctul B). Fiecare cauză nouă, produsă de căderea unui nod karmic dezlegat, va produce un efect (punctul C), mai nefast decât înseși efectele manifestării nodului karmic (punctele A). Aceste procese sunt însoțite de creșterea valorii entropiei, iar

în jurul omului se produce un haos care-l afectează în toate domeniile: sănătate, viață de familie, muncă etc.

În afară de aceasta, toți cei ce caută Adevărul, ridicându-se spre el, merg împotriva Fluxului Creației, împotriva Voinței Lui și de aceea sunt supuși încercărilor. A trece dincolo de acest flux este imposibil; budiștii ies din el și urmăresc liniștiți Râul Vieții care curge pe lângă ei. Nu ieșiți din acest flux, contopiți-vă cu el și veți primi darul hărăzit vouă, Darul Creației: insuflând spiritualitate formelor materiale, omul poate ridica Materia până la Spirit. Și această acțiune nu va fi îndreptată contra Fluxului, ci va fi o mișcare a Fluxului Voinței în sens ascendent pentru că noi suntem acest Flux al Voinței, realizatorii și purtătorii lui.

Trebuie să ne întoarcem la Origini, dar nu ca personalități separate, ci ca umanitate și ca Microcosmos. Creația Superioară a omului constă în activitatea sa cu Legile Lumii: crearea unor legi noi și înlocuirea celor vechi. Întrucât această muncă se efectuează în Materie, rezultă că impulsul Creației vine dinspre Materie, deci este exclusă ideea distrugerii acesteia. Problemele filosofice, relațiile creatoare ale Omului cu Lumea sunt elucidate într-una din cărțile mele.[6]

Să ne întoarcem la concluzii. Ce ne-au adus aceste reflecții? În primul rând putem deosebi cauza de karmă. Prin cauză (cu literă mică) vom înțelege acele legături energoinformaționale și perturbațiile câmpului cauzal care mai pot fi îndepărtate prin fapte bune sau printr-o căință sinceră și la timp. Karma reprezintă acele legături cauză-efect trecute în rândul celor obligatorii care depășesc limitele umane, trecând în nivelele planetei, Universului sau trec în viitor, la urmași, sau vin din trecut, de la strămoși.

În al doilea rând, pentru a interveni într-o legătură karmică, trebuie să știm cum să o înlocuim cu una nouă, mai ușoară, ținând cont de libertatea de voință atât a pacientului, cât și a vindecătorului, sau cu o legătură de o nouă materialitate, apărută din interacțiunea omului cu nonexistența. [6]

Este posibilă anularea totală a legăturilor karmice?

Karma constructivă și cea acumulată pot fi anulate complet de către persoana respectivă sau de către o altă persoană. Karma

matură şi-o poate anula doar persoana respectivă, încredinţându-se conducerii unui Mentor sau altei Entităţi superioare, păşind pe drumul cunoaşterii, devenind un punct activ de aplicare a forţelor Universului. În Tantra există noţiunea de Iniţiere a Maestrului. Căutătorul Adevărului se încredinţează pe sine o singură dată şi pentru totdeauna cuiva: lui Dumnezeu, soarelui, focului, unui arbore, vântului, primului bolovan ieşit în cale. Cu bolovanul sau arborele să zicem că pot apărea neajunsuri: primul poate fi aşezat la temelia unei case, celălalt poate fi tăiat. Dar esenţa iniţierii Maestrului constă în anularea karmei, şi dacă piatra va fi aşezată la temelia unei case, iar copacul cu încărcătură karmică va fi tăiat, acestea vor vor fi acţiuni benefice! Puteţi să vă identificaţi karma şi cu un chibrit şi să-l rupeţi, numai să nu vă sperie acest lucru!

M.L. Perepeliţîn în cartea *Piatra filosofică*, expune următorul mecanism de eliberare a karmei: «Conform legii karmei, noi trebuie să ne realizăm pe deplin dorinţele, scopurile şi speranţele. Cu fiecare realizare de acest fel, în noi se închide o mică fereastră de rezonanţă în lumea energetică. Cu cât sunt mai multe asemenea ferestre în corpul energetic, cu atât mai puţină libertate există în acţiunile şi faptele omului.»

Aici este simplificată noţiunea de karmă, iar scopul omului se limitează la nivelul astral. Această „eliberare de karmă" creează noi legături karmice, a căror calitate este foarte greu de definit. Ne-am convins că eliberarea de legăturile karmice depinde de corelarea propriilor acţiuni cu ritmul Universului sau de dispersarea faptelor în toate nivelele Existenţei. Omul nu trebuie să se ascundă precum melcul în cochilie, ci, înălţându-se, să poată cuprinde întregul său Univers.

Care sunt urmările evadării din Lume, putem aprecia pe baza acestui exemplu:

La mine a venit A. cu o mână bandajată şi mi-a explicat că este o complicaţie după gripă, probabil o ciupercă. M-am uitat: toată palma era arsă, dar fără băşici şi am întrebat: «Ai atins cumva fierul de călcat?» Nu-l atinsese. Cauza bolii s-a dovedit a fi dorinţa de a fugi de toţi în munţi, în pădure, departe de oameni, până şi rudele îl iritau. Această dorinţă s-a realizat în

Cauză, el s-a izolat energetic asemeni unui cocon. Pentru menţinerea vitalităţii organismului, energia a început să treacă numai prin mâna dreaptă, pe care el a lăsat-o totuşi descoperită pentru comunicarea cu lumea, căci nu te poţi izola complet de lume, măcar o bucată de pâine ce ţi se întinde să o poţi lua. Iată însă că toată energia corpului trecea prin palmă şi i-a ars pielea. Tratamentul a constat în îndepărtarea învelişului şi în explicaţii. După trei zile arsura a dispărut.

De karmă nu te eliberează nici măcar Stăpânii ei «marile Spirite raţionale, care au trecut de stadiul uman al evoluţiei şi care au căpătat dreptul cosmic de a interveni în karma oamenilor. Ele se abţin însă să intervină într-o karmă creată deja, tocmai pentru că drumul karmei, drumul predeterminat de îmbinarea voinţei libere a omului cu legile divine ale Cosmosului, este direcţia optimă de dezvoltare a evenimentelor deja petrecute, în scopul dezvoltării conştiinţei omului. De aceea ele îşi asumă nu rolul de a înlătura karma, ci de a-l ajuta pe om să treacă mai repede şi mai uşor prin ea. Ele ne împărtăşesc din Înţelepciunea şi din Experienţa lor, pentru ca omenirea, depăşind karma deja creată, să poată avea cât mai puţin prilejul de a crea alta nouă, care să frâneze evoluţia.» [22]

Legea karmei nu a acţionat dintotdeauna. În Biblie există o mărturie a eliberării unui om de sub legea karmei:

«Cuvântul Domnului a venit la mine, zicând: Pentru ce spuneţi voi proverbul acesta în ţara lui Israel: *Părinţii au mâncat aguridă şi copiilor li s-au strepezit dinţii*? Voi însă ziceţi: Pentru ce nu poartă fiul nelegiuirea tatălui său? Pentru că fiul a lucrat după judecată şi dreptate, a păzit şi a împlinit toate legile Mele; el va trăi negreşit. Sufletul care păcătuieşte, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său şi tatăl nu va purta nelegiuirea fiului său. Dreptatea celui drept va fi peste tot şi răutatea celui rău va fi peste el.» (Ezechiel 18:1,2,19,20)

Creatorul a anulat legea karmei pentru a comunica direct cu omul, i-a lăsat chiar un Testament pentru că omul a fost creat după chipul şi asemănarea Domnului şi trebuie să fie demn de această asemănare prin tot ceea ce face.

«Forța gândului este o forță creatoare. În Univers nu mai există alta și dacă oamenii ar cunoaște-o și ar folosi-o, evoluția lor ar fi mult mai rapidă decât este în realitate.» (A.Besant)

Omul însă e preocupat numai de propria persoană și de micul său univers:

Noi construim
Niște căsuțe atât de mici,
Încât noi înșine
Intrăm cu greutate în ele.
Și nu putem lăsa lumea
Să intre înăuntru -
Casele se vor dărâma.
Și stau căsuțele
Pe marginea prăpastiei
Fără ferestre, fără uși
Sunt pline locuințele
De singurătate.

Omul nu a reușit să intre în Fluxul Vieții, s-a îndepărtat de Drum și a început să creeze cauze care sunt exprimate în Biblie sub forma legământurilor și capcanelor.

«S-a dus omul evlavios din țară și nu mai este nici un om cinstit printre oameni; toți stau la pândă ca să verse sânge, fiecare întinde o cursă fratelui său.» (Mica 7:2)

În locul Bisericii Împărăției Domnului omul a creat legea karmei, acțiune prin care și-a tăiat legătura directă cu Natura. Omului i-a rămas o singură cale pentru a ajunge la Dumnezeu: asemănarea la chip cu Domnul, ca un simbol al colaborării omului cu Creatorul.

«Așa vorbește Domnul oștirilor: Întăriți-vă mâinile, cei care auziți astăzi aceste cuvinte din gura proorocilor, care au vorbit în ziua când s-a pus temelia casei Domnului oștirilor, pentru a se zidi templul! Căci înainte de aceste zile nu era răsplată nici pentru lucrul omului, nici pentru vite. Cei care intrau și ieșeau n-aveau nici pace, din cauza vrăjmașului, căci EU dezbinam pe toți oamenii unii împotriva altora. Acum nu voi mai face rămășiței poporului acestuia ca în zilele de altădată.» (Zaharia 8:9-11)

«Căci nu mai am milă de locuitorii țării, zice Domnul și iată, dau pe oameni pe fiecare în mâinile aproapelui și în mâinile împăratului lor; ei vor lovi țara și eu n-o voi salva din mâinile lor. Atunci m-am apucat să pasc oile de tăiat, în adevăr cele mai sărmane din turmă. Am luat două toiege: pe unul l-am numit Îndurare, iar pe celălalt Legământ. Și am păscut oile.» (Zaharia 11:6,7)

Așadar, legăturile karmei nu sunt înnodate de cineva din afară, cum consideră unii cercetători, ci sunt împletite de către însuși omul. «În păcatul omului răul este o cursă.»(Proverbele 29:6)

Totuși, la fel de ușor cum este să legi noduri, poți la fel de ușor să le și dezlegi. Omul poate scăpa de sub influența legii karmei, dacă se îndreaptă spre Creația Superioară.

BOLILE KARMICE ŞI CAUZALE

«Nu corpul se îmbolnăveşte, slăbeşte conştiinţa.»
Şri Aurobindo

În faţa noastră stă problema clarificării bolilor karmice şi cauzale şi găsirea modalităţilor de tratare a acestora. Vom aminti mai întâi acele boli despre care există date în literatura de specialitate. Agni-Yoga vorbeşte despre nişte boli ale focului, de care suferă Marii Mentori. Ele se manifestă prin nevralgie, tremur nervos, inflamarea terminaţiilor nervoase. Bolile se declanşează fără o cauză evidentă şi dispar fără urme. Au un caracter karmic deoarece corpul omenesc are posibilităţi strict limitate, determinate de karmă. Dar există situaţia când omul îşi îndeplineşte Datoria faţă de Lume, ajungând la limita dezvoltării posibilităţilor corpului său. Desăvârşirea ulterioară a omului, în astfel de cazuri, are loc în următoarea sa încarnare; cu toate acestea omul găseşte posibilitatea de a se desăvârşi încă în viaţa prezentă şi atunci îi vine în ajutor Natura care îl va ajuta să-şi transforme corpul fizic; îşi vor intensifica activitatea ceakrele principale, se vor deschide altele, suplimentare. Toate modificările din organism vor fi însoţite de dureri şi-n legătură cu aceasta este foarte important să cunoaştem adevărata cauză a bolii şi să fim încrezători că Natura nu-şi va părăsi pruncul la nevoie. Tratarea bolilor, survenite ca urmare a transformării corpului fizic, este posibilă numai îndepărtând fondul maladiei, ajutând ţesuturile. Agni-Yoga ne previne asupra nocivităţii folosirii în aceste cazuri a injecţiilor, acupuncturii sau cauterizărilor.

Bolile focului sunt provocate de asemenea de trezirea spiritului în om. Aceasta se poate produce în orice punct al câmpului, în pântece, în piept, în picioare, în psihic, în ceakra gâtului, deasupra capului... Locul în care se deşteaptă spiritul relevă datoria principală a vieţii omului sau menirea sa în viaţa respectivă. În fig. 66 este expus cazul când spiritul s-a trezit în psihicul părinţilor. Deşteptându-se, el se va înălţa pentru a-şi deschide aripile deasupra conştiinţei: omul are o revelaţie. Întrucât spiritul are o structură mai fină decât a focului, în mişcarea sa el va arde tot ceea ce este negativ în toate corpurile omului. Durerea în acest caz n-o va putea îndepărta nimeni şi nimic, dacă va fi curăţat corpul astral sau eteric. Transformarea spiritului va provoca omului mari suferinţe fizice, dar, suportându-le, acesta va înţelege că au fost obligatorii, întrucât pentru astfel de transformări trebuie să te pregăteşti în prealabil. Când un spirit se trezeşte, iar boala focului evoluează extrem de greu, numai Domnul poate încetini în timp trecerea spiritului în alt om, oprirea deplasării spiritului fiind imposibilă. Nu vă grăbiţi!

Un alt caz de boală ce nu se pretează la tratament este legat de Pământ; acesta, ca şi oricare alt organism viu, îşi ia energia din Cosmos. Uneori, fluxurile de energii noi sunt atât de puternice încât produc catastrofe naturale. Omul poate acorda ajutor Pământului, preluând în mod conştient această energie, redând-o apoi Pământului. În aceste cazuri, omul se va îmbolnăvi şi cel mai bine este să fie lăsat în singurătate pentru ca nimic să nu-l stingherească atunci când va primi ajutorul Mentorilor săi. Acesta este un exemplu de activitate ştiinţifică în karmă; legătura Pământului cu Cosmosul prin intermediul omului este o legătură karmică superioară, de aceea ea comportă un minimum de haos reprezentat de boala omului.

În India, oamenii se bucură când, după decenii de singurătate în munţi, un pustnic întors printre oameni se stabileşte la periferia localităţii lor pentru că prezenţa acestuia va determina, pe o anumită rază, micşorarea numărului de catastrofe naturale.

În cărţile de medicină tibetană «Cjud-Şi» sunt descrise boli karmice de origine malefică: boala karmică a căldurii

reprezentată de simbolul unei oglinzi aruncate în foc; metoda de tratament: «Cât timp nu s-a topit oglinda, poate fi scoasă turnând apă.»

Boala karmică a frigului este reprezentată prin simbolul unei mlădiţe sau al unui copac bătrân, iar metoda de tratament este: «mlădiţa poate fi lesne distrusă, mai greu va fi însă cu arborele.»

Boala karmică a vântului este reprezentată de simbolul unei păsări care a fost prinsă într-o plasă; metoda de tratament: «pasărea trebuie luată în mâini şi să nu i se mai dea drumul».

Trebuie să manifestăm maximum de prudenţă atunci când comunicăm cu simbolurile altor culturi; la slavi, de exemplu, copacul este simbolul vieţii, iar soba simbolizează căminul, familia. De aceea nu vă sfătuiesc să preluaţi recomandările Cjud-Şi pentru activitatea în Cauză.

S.K. Ivanov consideră că «majoritatea bolilor cu care ne confruntăm au origine nepământeană. Ele sunt izvor de bunăstare pentru alte civilizaţii, opuse, nepământene. De împărţirea acestor „daruri" se ocupă structurile karmice care nu fac parte din structurile Divine. Karma este o invenţie monstruoasă, impusă nouă de către alte forme de viaţă. M-am convins nu o dată de aceasta urmărind firele ce leagă organele bolnave de lumea fină: acestea, duceau către nivelele religioase ale iudaismului, «proiectile telecomandate, programate să-l distrugă pe om.»

Scopul distrugerii omului este de a «monta nişte entităţi malefice din componente furate de la om şi creşterea unor humanoizi vii, pe calea acumulării unor structuri divine.» [9]

Într-adevăr, o anumită parte a omenirii îndeplineşte condiţiile cerute de alte civilizaţii, o altă parte le hrăneşte cu energia sa, deoarece, ca urmare a gradului scăzut al calităţii raţiunii, această energie nu e bună la nimic altceva decât pentru a servi ca hrană demonilor. Vorba proverbului: *Dacă nu dă Dumnezeu, porcul nu mănâncă.*

În concluzie, nici măcar nu este nevoie de a crea nişte entităţi ale Răului atât timp cât însuşi omul poate fi purtătorul şi creatorul Răului.

Ca urmare a slăbirii raţiunii sale, omul, prin acţiunile sale NU afirmă Existenţa, ci creează LIPSA Existenţei. Un gând slab atrage undele Haosului şi distruge Existenţa. Tot ceea ce atinge omul cu gândul, privirea sau mâna este vătămat prin absenţă, distrugându-se în Timp ca ceva ce lipseşte deja din Existenţă. Însă, în primul rând, omul se autodistruge.

Înfrângerea Existenţei prin absenţă este esenţa Răului.» [6]

Nimeni nu-l dezmembrează pe om în părţi componente în afară de el însuşi. Cât de multe lucruri explică o expresie simplă ca *a se indispune*! Părţile componente, care transformă astralul într-o grămadă de resturi, pot fi într-adevăr folosite de cineva pentru a crea bioroboţi. Chiar oamenii, aruncând la groapa obişnuită de gunoi lucruri vechi, pe care s-a stratificat întreaga lor viaţă, toate trăirile lor, odată cu acestea aruncă şi o parte din fiinţa lor. De aceea gropile de gunoi îi atrag îndeosebi pe copii şi pe bătrâni: pe primii îi cuprinde o emoţie tainică, ceilalţi se scaldă în amintiri.

«Lumea astrală este o îngrămădire insolită de imagini. Alături de Olimpul imaginar poţi întâlni o fabrică hidoasă, inexistentă pe pământ. Întâlneşti şi oaze de armonie, dar în general predomină cimitirul fantastic al suferinţelor omeneşti.» [1]

Această stare a astralului este deja consecinţa unei vieţi spirituale adecvate şi acesta este felul în care s-au manifestat cauzele în corpul astral.

În discuţiile despre karmă avute cu diferite persoane, toţi m-au rugat să le studiez corpul cauzal. Dar, după diagnosticare, numai trei oameni au ajuns la concluzia corectă că nu-şi dezvoltă suficient spiritul, doi dintre ei au devenit chiar ucenicii mei. Ceilalţi căutau doar să afle cine-i duşmanul care le făcea farmece sau pur şi simplu mă rugau să-i vindec. Poţi să tratezi un om oricât de mult, să-ţi încordezi toate puterile pentru aceasta, el oricum îşi va alege drumul cel mai greu, ba mai mult, îl va învinovăţi de acest lucru pe vindecător. Oricine ar trebui să înveţe să acţioneze în Cauză, este totuşi atât de simplu!

«În şcoli trebuie introdus studiul despre cauze şi efecte» (Agni-Yoga).

Karma se creează mai ales prin gânduri şi, ÎNTR-UN FEL. noi gândim tot timpul, fără întrerupere, în general în mod negativ, atrăgând spre noi forţele corespunzătoare. Prin felul său de a gândi, omul poate fi comparat cu un elefant într-un magazin de porţelanuri. Sunt adesea întrebat: cu ce să începem? Există poate o practică yoga mai specială? Când am răspuns: «Începeţi cu respectarea celor zece porunci» acest lucru a provocat o uimire sinceră.

De ce este rău să faci fapte nedemne? Şi ce este o faptă nedemnă? Eu consider o faptă nedemnă, acea faptă care creează vibraţii cu frecvenţă mai joasă decât vibraţia câmpului Omului, creat după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Această faptă va fi înregistrată ca o karmă negativă. Orice înregistrare în Cauză reprezintă o hologramă ce cuprinde întreg Universul. Cauza negativă înregistrată tinde să se realizeze ca efect în acele planuri ale Existenţei, aflate la un nivel inferior faţă de planul existenţei omeneşti. În acest scop ea începe să devieze continuul spaţio-temporal, creând distorsiuni prin care energia se scurge în lumile inferioare, malefice, la nivelul corespunzător vibraţiilor faptei. Apar două consecinţe negative: omul a creat o gaură de vierme în spaţiu,,prin care au acces spre el fiinţele malefice ale unei lumi paralele şi acestea se vor hrăni cu energia omului.

Aceste consecinţe vor deveni cauzele epuizării fizice a omului, manifestate prin boli şi evenimente neplăcute, din care cel mai grav este posedarea. Termenele de manifestare a consecinţelor sunt legate de ciclurile lunare şi solare 1-3-7(zile, luni, ani).

De ce nu trebuie omul să aibă sentimente nedemne? Pentru că sufletul său, fie că este supus influenţei unor forţe malefice, fie este deja acaparat de acestea. În acest caz este important ca omul să facă un efort, pentru a îndepărta de el un sentiment nedemn, ceea ce va duce la eliberarea sufletului. Sufletul omului nu va atrage niciodată suferinţe, acest lucru îl fac cei insinuaţi în suflet. De aceea, agresiunea împotriva omului nu este îndreptată în plan energetic, acesta este doar efectul, ci în plan spiritual. Mijlocul principal de agresare este menţinerea omului în neştiinţă, în ignoranţă, iar cauza acestei agresiuni este din cele

mai prozaice: tendinţa altor civilizaţii de a se menţine în formă, deoarece ele au fost eliminate cândva din evoluţie, dar mai sunt încă legate într-o oarecare măsură de o sursă de energie. Această sursă se va întrerupe dacă Evoluţia va trece, şi ea trebuie să treacă, chiar a trecut, prin Pământ. Scopul agresiunii este de a minimaliza importanţa omului alcătuit după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu, mai mult chiar, de a-l împinge pe om la autodistrugere. Cel mai important lucru este că nici o civilizaţie nepământeană nu poate distruge Pământul numai prin simpla voinţă, dar acest lucru îl poate face omul însuşi. Pacea pe Pământ este foarte fragilă datorită omului şi tot datorită lui este trainică; zicalei *fraţi întru cuget* îi putem formula o replică: Apa nu curge pe sub STÂNCĂ. Această relaţie creatoare este conservarea forţelor potrivnice Fluxului Evoluţiei cu scopul autotransformării lor interioare şi manifestării lor după legile Lumii Noi.

Trebuie precizat faptul că toţi cercetătorii admit existenţa Legii Karmei, de aceea, oricâte discuţii contradictorii s-ar purta despre originea ei, apare necesitatea cercetării mecanismului acţiunii acesteia. Dar, studiind acest mecanism, ne vom feri de efecte şi ne vom orienta după caracteristica principală a legăturii cauză-efect: fluxul energetic. În funcţie de direcţia fluxurilor bioenergetice, toate bolile cauzale pot fi grupate în trei categorii:

- bolile cauzate de insuficienţa energiei;
- bolile cauzate de surplusul de energie;
- bolile cauzate de dislocarea energiei câmpului.

◆ Bolile cauzate de insuficienţa energetică

Direcţiile posibile ale evacuării energiei omului sunt prezentate în fig.10. Orice pierdere de energie este însoţită la om de slăbirea părţii corespunzătoare a organismului şi ea declanşează, pentru compensarea energiei pierdute, un flux suplimentar; acesta ajunge în alte ceakre, supraîncărcându-le, sau într-un singur organ, în afara ceakrelor, dacă nu funcţionează nici o ceakră. «Anemia este considerată de obicei cantitatea mică

de sânge din organism. Dar aceasta nu este decât urmarea scurgerii energiei psihice. Creşterea cantităţii de energie psihică se obţine cu mijloace simple. În acest timp trebuie să avem grijă să nu se afle nimeni prin preajmă, care ar putea fura energia. Aceasta poate fi furată în mod conştient sau inconştient. Orice iritare, orice indispoziţie, poate absorbi energie preţioasă.» [1]

Pierderea energiei poate însemna nu neapărat o scurgere a acesteia, ci şi o legătură. Astfel, deplasarea Kundalini de la locul ei duce întotdeauna la dirijarea către aceasta a unui flux energetic, necesar menţinerii legăturii cu omul şi obţinerii informaţiilor necesare despre întreaga viaţă a omului.

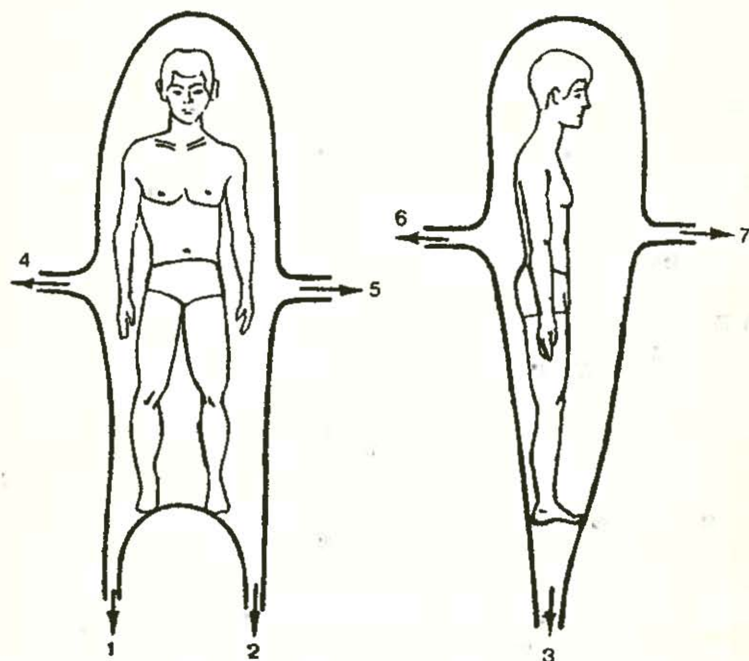

Figura 10 - Evacuări de energie de la om

1,2,3 — evacuarea energiei în lumea inferioară, malefică; omul hrăneşte fiinţe demonice

4 — evacuarea energiei spre dreapta indică vampirismul altei persoane cu care omul a avut deja un contact întâmplător

5 — evacuarea karmică determinată de activitatea psihică negativă a strămoşilor

6 — evacuarea karmică determinată de deplasarea Kundalini în trecut

7 — evacuarea energiei în viitor ca o încercare de a destinde problemele apărute în el, pe baza suplimentării de energie

«Scăderea nivelului învelişului protector la o cotă mai joasă de 20 cm atrage după sine apariţia la om a numeroase simptome de boală: câmpul devine friabil, neregulat. Micşorarea sa în continuare poate duce la pierderea cunoştinţei sau chiar la moarte. Mai des se observă totuşi un echilibru dinamic al energiei la un nivel extrem de scăzut. Cauzele acestui fenomen pot fi multiple, dar, în principal, este vorba de vampirism.» [16]

Deplasarea energiei spre o altă persoană poate fi şi benevolă (participarea noastră la soarta lui), de aceea compătimiţi-l cu măsură pe cel care vi se plânge, întrucât el şi-a creat aceste probleme singur.

«Incomparabil mai grav este vampirismul atunci când vampirul a devenit conştient că-i fac bine discuţiile sau alte contacte cu o altă persoană care, în acest timp se topeşte pur şi simplu văzând cu ochii.»[16]

Cu toate acestea, orice furt de energie de către vampir nu numai că e aprobat de victimă, dar este şi încurajat de aceasta. Explicaţia acestui fapt este următoarea: oamenii au fost dintotdeauna obişnuiţi să împărtăşească altora lucrurile bune şi să ascundă înăuntrul lor necazurile, neplăcerile ca pe nişte lucruri de preţ pe care le păstrează, le ascund în adâncul sufletului; dar dacă ele există, înseamnă că Natura le-a creat cu un scop şi această predestinare n-ar strica să o înţelegem.

Deci, vampirii, obţinând dreptul de a se conecta la sistemul bioenergetic al omului, chiar de la acesta, încep să-i soarbă bucuriile, bunăstarea, lăsându-l pe om singur cu „comorile" sale, care l-au atras pe vampir cu strălucirea lor. Cazul furtului de energie este pentru om un defect cauzal, iar pentru vampir o obligaţie karmică deoarece vampirul este creat ca un sanitar al karmei, pentru transformarea legăturilor karmice inferioare: în aceasta constă caracterul lor folositor. Nu uitaţi acest lucru şi nu

pregetaţi să-i daţi vampirului necazurile voastre. El nu va suferi din pricina lor, cum aţi putea suferi voi. Numai că în locul energiei dulci a bucuriilor, va gusta bucate mai amare, exclamând: «Peste ce porcărie am dat astăzi!», dar oricum le va înghiţi, căci numai astfel vampirul îşi va putea realiza karma, deloc uşoară. Cândva vampirul va redeveni om.

Aceleaşi precizări sunt valabile şi pentru vampirii animale şi plante. Trebuie să reţinem faptul că prin intermediul plantelor şi animalelor se poate ajunge la persoane concrete, la Forţele de acţiune şi chiar la problemele Naturii. Astfel, pentru o vrăjitoare pisica neagră era un coridor de legătură cu lumea inferioară, malefică, pisica îndeplinind rolul de ceakră demonică. De obicei animalele şi plantele îşi ocrotesc stăpânii.

Vampirii karmici (cei care-şi realizează karma de vampir) sunt rari, mult mai frecvent se întâlnesc vampirii energetici, persoane care au nevoie să fure des şi-n mod regulat (chiar zilnic) energie de la alte persoane. Modalităţile de conectare la sistemul bioenergetic sunt destul de numeroase, de la agasare, provocarea milei şi crearea sentimentului vinovăţiei, până la terorismul energetic: înjosire, intrigi, scandaluri, spaimă. Din categoria vampirismului energetic face parte şi „răcnetul modei".

Vestimentaţia provocatoare, tunsoarea etc. au următoarele funcţii:

1. Omul trăieşte într-un fel nou, ca şi cum şi-ar fi schimbat brusc felul de viaţă; prin aceasta el se eliberează de tensiunea interioară.
2. Provocând iritarea celor din jur, se hrăneşte cu energia lor.
3. Pe baza tuturor acestor fapte, omul obţine un plus de libertate, pe care n-o poate căpăta în familie, în societate. Dar libertatea sa este libertatea calului călărit de diavoli.

Cea mai primejdioasă ipostază a vampirismului este furtul din energia corpului eteric. Pentru a se conecta la corpul eteric, vampirul are nevoie de un contact fizic cu victima: o bătaie amicală pe spate, o îmbrăţişare prietenească, un ghiont dat chipurile în glumă, luatul de braţ, toate acestea sunt neplăcute,

dar nu le putem împiedica. Vampirii eterici au o constituţie fizică robustă, sunt mobili, încearcă să-şi vâre nasul peste tot, să-i ajute pe toţi, cheltuindu-şi cu această agitaţie energia proprie. Dezvoltarea exagerată a corpului fizic în tinereţe, lipsa dezvoltării spirituale creează deprinderea risipei nemăsurate de energie eterică şi duce la vampirism. Aceşti oameni se ataşează de câte cineva şi apare varianta energetică a mulsului vacii. Vaca este îngrijită, înconjurată de atenţii. Dacă omul întrerupe în vreun fel furtul de energie eterică, apare imediat scandalul, *vaca* este pusă la punct şi este din nou înconjurată de atenţii.

Dm. Nazim consideră că vampirismul nu poate fi vindecat de către un alt om întrucât aceasta este o problemă a propriei dezvoltări energo-spirituale.

Noi am studiat vampirismul la nivelul Cauzei, dar mai există şi nivelul Principiilor Existenţei. V. Şmakov în *Cartea sacră a lui Thot* scrie că absorbţia energiei are la bază un principiu general conform căruia cei care cad în beznă încep să soarbă Lumina, înghiţind-o. Cu alte cuvinte, pentru a rezolva problema vampirismului, este necesară modificarea principiului, iar pentru aceasta trebuie acţionat la nivelul Principiilor.

Dacă Materia este Izvorul Creaţiei, Întunericul, care a fost la baza Existenţei, dispare, se umple de Lumină. «Întunericul dispare când există Lumina». (Radjniş) Acele fiinţe care-şi conservă proprietatea de a absorbi fără a ceda s-au aflat la un moment dat în afara realităţii, pentru că nu au putut asimila Noua Lumină: ea reprezintă pentru ele Întunericul. «Cei ce au ochi, să vadă», dar aceste fiinţe nu se pot vedea decât pe ele, de aceea vor începe să se înghită, se vor răsuci, încolăci, la fel ca şarpele care-şi muşcă propria coadă.

Absorb energie şi defectele cauzale ale Naturii, create de om, care apoi ajung să absoarbă energie chiar de la om, afectându-i funcţiile vitale. Problema constă în faptul că omul nu a mai aşteptat să-i dea natura, ci a început să i se adreseze ca un tâlhar victimei. În acest caz, omul nu face altceva decât să spargă vasul din care se pregătea să soarbă Viaţă.

Sufiştii înţelegeau importanţa unei atitudini ocrotitoare şi creatoare faţă de natură. Într-o poezie a lui Muhamad Ikbala, omul îi spune lui Dumnezeu:

Tu noaptea ai creat-o, cu focul am adus,
Pustiul ni l-ai dat şi stânci 'nălţate sus,
Din lutul ce-ai creat, am făurit pocal.
Tot eu sunt cel ce preschimbă nisipul în cristal.
Eu am făcut grădini, spre-a lumii desfătare
Şi dulci licori din buruieni otrăvitoare.

Lumile paralele se pot suprapune peste spaţiul nostru prin fisurile în acesta, care apar ca urmare a activităţii omului (în special din cauza exploziilor), în timpul cutremurelor, alunecărilor de teren. Dacă în spaţiu există o fisură, ea va absorbi energie de la tot ce există în preajmă: oameni, animale, plante, iar dacă prin această fisură s-a produs suprapunerea unei lumi paralele pe spaţiul nostru, fiinţele, plantele şi lucrurile lumii paralele se manifestă în lumea noastră sub forma unor fluxuri energetice. Acestea acţionează asupra omului ca un surplus de energie, creând cauze, absolut nemeritate de el.

Exemplu:

În timpul construirii unui tunel, datorită exploziilor, o casă din apropiere s-a fisurat de la fundaţii, pereţi, până la plafon. Fisura, cu o lăţime de 10 cm, a fost ulterior zidită de proprietari, totuşi ea a rămas în spaţiu. Prin fisură s-a produs suprapunerea unei lumi paralele. O păşune a lor s-a suprapus peste patul stăpânului casei şi iarba înaltă îi provoca acestuia în timpul nopţii crize sufocante de tuse, perforându-i bronhiile.

Încheind studiul cazurilor de pierdere a energiei, vom formula regula de tratament a bolilor pricinuite de insuficienţa energetică. NU ESTE INDICAT în cazul furtului sau pierderii de energie din zona unui organ oarecare *să pompăm energie* în zona respectivă, ar fi ca şi cum am turna apă într-un vas fără fund. Acest lucru poate fi chiar PERICULOS dacă fluxul

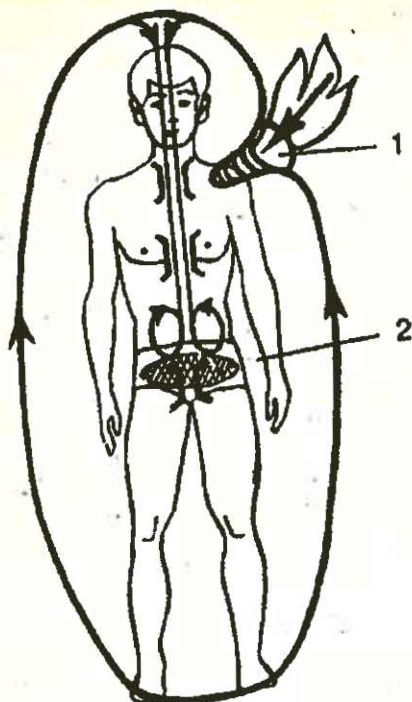
suplimentar de energie va atinge un organ vecin blocându-l, iar cazul va fi dificil de vindecat. Suplimentarea de energie este justificată numai atunci când câmpul este slab, dar nu are nici un fel de defecte cauzale şi nu se înregistreză pierderi de energie.

♦ Bolile cauzate de surplusul de energie

Bolile surplusului de energie apar atunci când corpul primeşte energie într-o anumită zonă, în afara ceakrelor; gravitatea lor depinde de profunzimea pătrunderii fluxului energetic. Astfel, dacă energia este preluată la nivelul pielii, apar plăgi, eczeme, psoriazis; dacă e preluată de către muşchi apar miozite, întinderi musculare, traume.

Dacă fluxul energetic, de dimensiuni considerabile, acţionează în aceeaşi zonă a corpului timp îndelungat şi dacă omul nu schimbă nimic în atitudinea sa faţă de lume, organismul său va începe să-şi adapteze zona expusă îndelung fluxului energetic suplimentar în aşa fel încât energia să fie preluată nu de ţesutul organului, ci de nişte celule special create: aşa apare cancerul.

Fluxul suplimentar pătrunde şi-n orificiile apărute ca urmare a loviturilor energetice. Fig. 11 reprezintă o gaură neagră (1) apărută după o lovitură astrală. Indiciile existenţei găurii negre sunt absorbţia puternică de energie (indicată de săgeţi) concomitent cu o senzaţie de căldură a mâinii, provocată de energia dispărută (deci arsă) în gaura neagră; căldura emanată de gaura neagră este reprezentată în fig. 11 în mod simbolic printr-o flacără. În fig. 11 şi-n figurile următoare, săgeţile reprezintă fluxurile energetice, linia punctată reprezintă mişcarea mâinii în timpul verificării energiei câmpului, iar conturul indică dimensiunile câmpului şi forma acestuia în Cauză. Fiecare caz sau exemplu se studiază separat, ca şi cum ar acţiona doar o singură cauză.

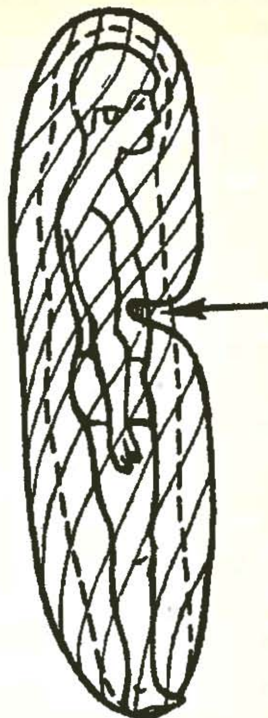
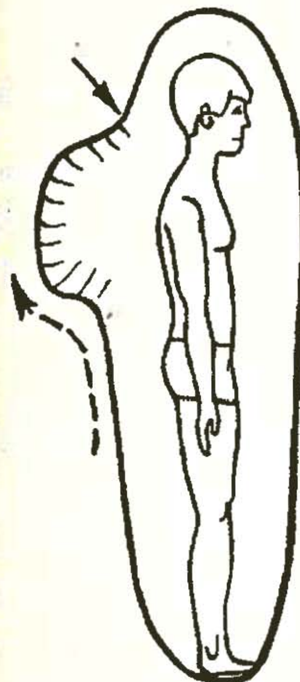

Figura 11 - Gaura neagră (1) - blocarea barierei (2)

Figura 12 - Utilizarea incorectă a protecţiei

Toate perforaţiile câmpului energetic apar din vina omului şi dovedesc ineficacitatea oricărei protecţii, întrucât aceasta duce la separarea de Lume creând efecte cauzale mai grave decât însăşi perforarea câmpului. Folosind incorect protecţia şi reducând interesul pentru viaţă la eu-ul propriu, omul îşi blochează schimbul energetic: în jurul său se formează un fel de cochilie, cocon; totuşi într-un anumit punct, cel mai slab, apare un orificiu prin care intră fluxul de energie necesar asigurării vitalităţii întregului organism. În exemplul din fig. 12 acest loc slab este intestinul; dimensiunile acestui flux pot fi apreciate ca în exemplul cu pielea palmei arsă, prezentat mai sus.

Când omul este obosit de viaţă, în afară de blocaje, în câmpul său apar surpări; el nu mai primeşte energie din mediul înconjurător, aceasta îi va fi furnizată doar de către hrană şi respiraţie.

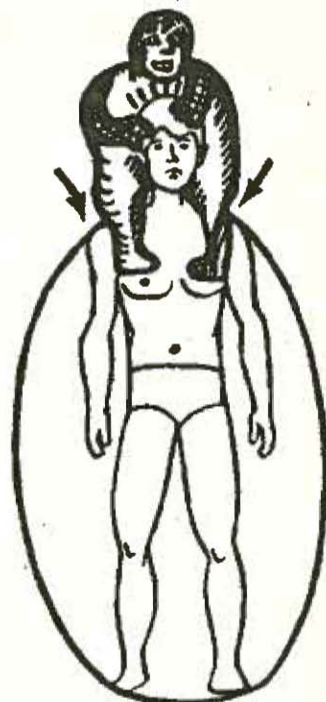

Figura 13 - Greutate pe spate

Figura 14 - Aşezarea pe grumaz

Atrag fluxul de energie şi alte entităţi energetice, cărora le place *să stea pe capul cuiva* în sensul propriu şi figurat al expresiei. Dacă, cercetând câmpul cuiva în zona spatelui, ridicând mâna, aceasta se loveşte de ceva dur sub omoplaţi iar umerii atrag puternic energia, înseamnă că pe grumazul omului s-a instalat o structură energetică străină. Dacă ea are forma unei greutăţi, rucsac, sac acestea sunt datoriile şi promisiunile omului (fig.13). Dacă mâna mai găseşte doi curenţi de la gât la

piept acestea sunt picioarele unei persoane sau altei entități cocoțate în spatele omului (fig. 14). Omul poate fi ajutat și eliberat de greutatea obligațiilor și datoriilor, dar în același timp e necesar să i se explice că, prin atitudinea sa, își face rău sieși și nu-i ajută deloc pe cei pe care vrea să-i ajute. Cei ce stau pe capul altora pot fi alungați, dar nici omul nu trebuie să fie dispus să accepte urcarea lor, nici în familie, nici în societate.

Lipsa unor structuri energo-informaționale de bază reprezintă o cauză activă care atrage mari fluxuri de energie. În anumite condiții, tatăl nu-i transmite copilului structura conștiinței, iar mama câmpul cauzal. În primul caz copilul va avea complicații la creier, în al doilea la picioare. Lipsa energeticii Cauzei este indicată de curenții de energie care intră în spațiul picioarelor (fig. 15).

Exemplu:

Datorită unui defect al Cauzei primit de la mamă, simbolizat de un cârlig de rufe, o fetiță manifesta față de cei din jur elemente de vampirism; energia furată îi era necesară pentru creștere și dezvoltare fizică. În toate cazurile de defect sau absență a Câmpului cauzal la om apare simbolul unui câmp, în primăvară timpurie, pe care ară un Bătrân. Dimensiunile acestui câmp indică valoarea bioenergeticii Cauzei.

◆ Cauzele excesului de energie

Fig.16 prezintă un caz de defect al structurii conștiinței când câmpul său în Cauză are forma unei cărămizi; energia capului se prăbușește în corp provocând boli ale plămânilor și stomacului, iar piatra îi ia locul. Aceasta înseamnă că în gândirea acestui om experiența primează asupra rațiunii. Conștiința «cărămidă» absoarbe puternic energie pentru dezvoltarea sa, provocând omului dureri de cap. În timpul examinării, mâna va simți «cărămida», se va mișca pe contururile acesteia.

Fără ajutor din afară omul nu se va putea vindeca, întrucât îi lipsesc criteriile de obiectivitate și autoanaliză.

Exemplu:

Un elev de 12 ani nu putea asimila nimic din ceea ce învăța la școală (nu știa nici măcar tabla înmulțirii), iar învățătoarea îi punea note de trecere exclusiv pentru sârguința sa, știind că-și petrecea mai tot timpul în compania cărților. Când l-am examinat, a ieșit la iveală faptul că tatăl copilului, un bețiv, nu i-a transmis acestuia structura conștiinței, creierul său reprezenta doar o grupare de celule, neunite prin același câmp unic al conștiinței, era o structură pur fizică. Tratamentul a constat în transmiterea copiei holografice (cauzale) a propriei conștiințe. La o săptămână după terminarea tratamentului, învățătoarea i-a spus uimită mamei copilului că în ziua aceea el luase prima notă de trecere, meritată.

După o lună copilul nu mai avea note la limită; rezolvase toate problemele din manual și a terminat ulterior anul școlar cu rezultate foarte bune.

A. Martînov menționează cazul când un organ bolnav «acumulează altă energie». «De regulă, în locurile unde există un defect funcțional sau organic, sau pur și simplu un sindrom dureros, se observă o umflătură a spațiului. Este evident că în aceste zone se produce distrugerea țesutului organului, în timp ce organismul încearcă să se elibereze de boală, mărind intensitatea câmpului în acest loc». [16]

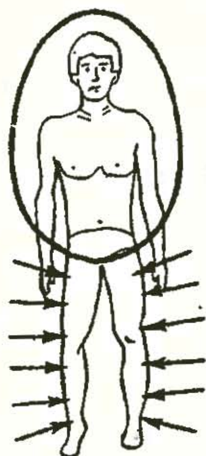
Cu toate acestea, creșterea intensității câmpului prin primirea de energie nu duce la vindecarea unui anumit organ, pentru că fluxul energetic primit nu este îndreptat spre vindecarea bolii, ci spre dezvoltarea cauzei care preia energia și deci boala se agravează. Numai dezactivarea cauzei permite vindecarea bolii.

Cu multă prudență trebuie abordate, de asemenea, diferitele metode de deschidere a anumitor ceakre, pentru că fluxul suplimentar de energie va activa cauze adormite. Faceți un singur pas măcar pe Calea cunoașterii și vi se vor dezvălui capacitățile necesare sau vi se vor da altele, noi.

Acționând independent în cunoaștere, fără ajutorul unui Mentor, conștiința începătorului poate fi acaparată și blocată.

Prezența blocajelor conștiinței este indicată de către fluxurile energetice care intră în blocaj prin partea de jos precum și prin absența mișcării energiei spre partea blocată a câmpului. Fig. 17

prezintă acapararea conştiinţei de către o entitate energetică de tip *plapumă* sau *meduză*.

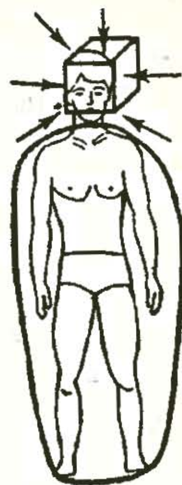
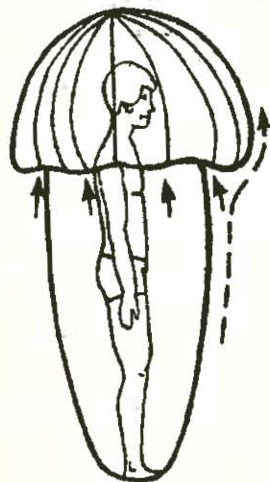

Figura 15 - Defectul câmpului cauzal al mamei

Figura 16 - Defectul câmpului conştiinţei

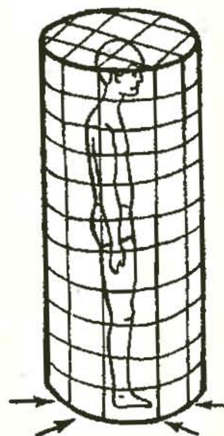

Figura 17 - Acapararea energetică

Figura 18 - Blocajul complet

Fluxul suplimentar de energie intră în corp printr-o extremitate a entităţii şi prin interiorul acesteia, provocând în acel loc o boală a surplusului de energie. Chiar şi câmpul omului este slab, fiind înghiţit de invadator. În fig. 18 este dat un exemplu de blocaj complet «sac» sau «pahar». Energia pătrunde numai prin picioare provocând plăgi trofice.

Cazurile studiate permit formularea a două reguli, obligatorii în tratarea bolilor excesului de energie, indiferent de metodă.

Prima regulă: ESTE INTERZISĂ suplimentarea energiei în Cauză, prin astral sau pe orice altă cale, atunci când într-un anumit organ intră deja energie.

A doua regulă: suplimentarea de energie către organul bolnav este permisă numai concomitent cu înlăturarea energiei bolnave. Îndepărtarea acesteia este cel mai bine să se facă prin cot. Această metodă este prezentată detaliat în Kundalini-Yoga.

STUDIUL DINAMICII CÂMPULUI ENERGETIC AL OMULUI

În ansamblu se poate construi un tablou topologic complet al câmpului ce înconjoară corpul omului. Numeroasele protuberanţe şi cavităţi atestă importante perturbări în starea de sănătate a omului.

A. Martînov

«Nevăzând, necunoscând topologia câmpului bolnavului, medicii cad adesea pradă confuziilor, în ceea ce priveşte cauza bolii, şi încearcă să îndepărteze simptomele bolii prin mijloace chimioterapeutice, în timp ce deformaţiile grave ale câmpului nu pot fi corectate cu medicamente.» [16]

Nu numai medicii, şi bioenergeticienii cad adesea în greşeală: cei ce consideră protuberanţele şi cavităţile câmpului (fig. 19) ca fiind cauza iniţială a bolii când de fapt acestea reprezintă deja efectul. Pricina bolii se află în Cauză, manifestându-se prin fluxuri energetice deformatoare ale câmpului. Depistarea curenţilor energetici şi determinarea direcţiei acestora este scopul cercetării dinamicii câmpului energetic. Cercetarea începe cu pregătirea mâinilor. Dacă vreţi să aflaţi dacă mâinile vor percepe fluxurile energetice, faceţi un exerciţiu simplu: aşezaţi-vă palmele faţă-n faţă la o distanţă de 20-30 cm, imaginaţi-vă că între palme ţineţi un balon şi începeţi să-l apăsaţi încet, dar cu putere. Între palme veţi simţi ceva elastic, iar dacă relaxaţi muşchii mâinilor, ele se vor îndepărta brusc una de alta, sub influenţa forţei elastice de respingere. Aşezaţi din nou palmele la aceeaşi distanţă şi imaginaţi-vă că cineva vă apasă dosul palmelor iar dvs., vrând să îndepărtaţi

această forţă, depărtaţi mâinile. În acest caz, între palme va apărea o altă forţă, atracţia. Dacă relaxaţi mâinile, se vor uni cu zgomot.

Cu ajutorul acestui exerciţiu se poate mări sensibilitatea mâinilor, dar antrenarea lor ulterioară se va face prin practică: cercetând oamenii, spaţiile, lucrurile, hrana ale căror proprietăţi sau boli le cunoaşteţi dinainte. De exemplu, florile proaspete radiază o energie care respinge mâna; florile veştede o atrag.

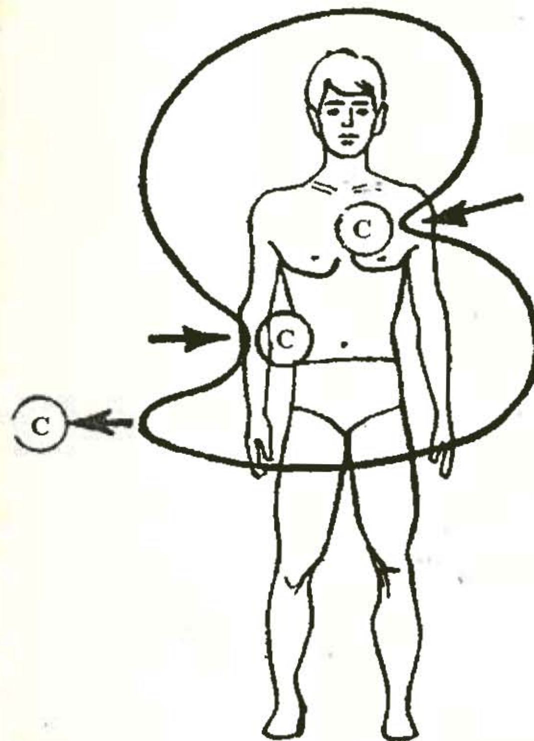

Figura 19 - Varianta topologiei câmpului după A. Martînov. Cu litera (C) este notat locul cauzelor deformării câmpului.

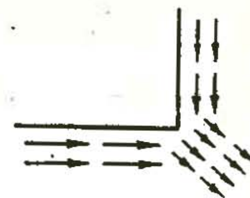

Figura 20 - Fluxurile energetice la hotarul separării mediilor.

Atrag energie lucrurile defecte, mâncarea stricată, fisurile din pereţi etc., adică toate lucrurile din preajma omului care prezintă defecte cauzale.

Fluxuri de energie apar şi la hotarele separării a două medii. Astfel, colţul mesei sau casei formează un curent (fig. 20), ce poate străpunge câmpul slab al unei persoane care stă în colţul mesei sau care stă mai mult timp la colţul casei.

Mâinile se pot antrena foarte bine, de asemenea, se pot verifica posibilităţile şi sensibilitatea lor cu ajutorul magneţilor şi după desenele structurilor spaţiale sau ale modelelor lor.

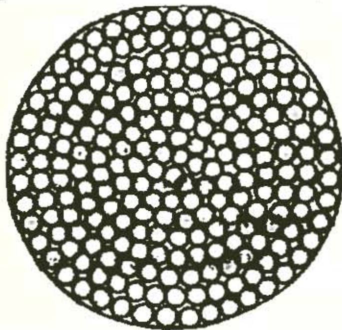

Figura 21

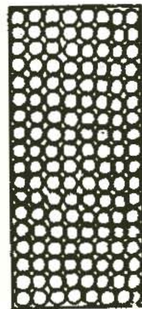

Figura 22

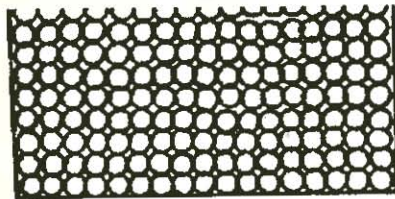

Figura 23

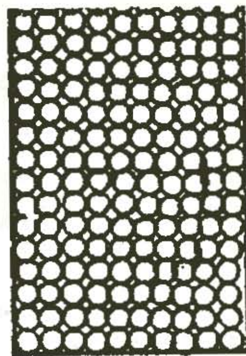

Figura 24

Mulţimea cerculeţelor din interiorul cercului mare (fig. 21) iradiază energie care respinge mâna; mâna poate fi respinsă şi de

reversul desenului. Dacă acoperim cu o bucată de hârtie indiferent care parte a fig. 21, sistemul devine imperfect şi atrage energie necesară întregirii sale.

Structurile dreptunghiulare din fig. 22 şi 23 seamănă cu nişte blocuri de locuinţe, dar „funcţionează" în mod diferit. Dispunerea pe verticală în fig. 19 duce la apariţia unui curent energetic. Energia este absorbită la începutul structurii (în fig. 22 începutul structurii este faţa desenului, iar capătul - reversul acestuia, nedesenat încă) apoi este împinsă spre capăt; mâna este atrasă de fig. 22 şi respinsă de reversul desenului.

Fig. 23 reprezintă un monocâmp energetic negativ în care energia este absorbită din toate direcţiile spre începutul structurii, ca într-o gaură neagră. Dar aceasta nu este încă o gaură neagră.

Fig. 24 reprezintă o structură verticală dreptunghiulară în care părţile corespund ca într-o secţiune de aur. Această structură este perfectă şi reprezintă un izvor de energie, iradiind-o în toate direcţiile; mâna este respinsă.

Studiind structurile spaţiale, trebuie să excludem influenţa desenului alăturat, de aceea îl vom acoperi cu o foaie de hârtie. Trebuie, de asemenea, să ţinem cont de faptul că toate structurile au memorie care totuşi nu se păstrează pe fig. 22, 23. Structurile perfecte din fig. 21, 24 memorează perfecţiunea, de aceea, dacă structura începe să absoarbă energie, înseamnă că ea a interacţionat înainte de dvs. cu o persoană mai perfecţionată: structura va acţiona asupra dvs.: va curăţa aura, va îmbunătăţi topologia câmpului, adică va nivela protuberanţele şi cavităţile. Cu toate acestea, ea nu poate înlătura cauzele. Pentru a exclude influenţa altor persoane, structurile spaţiale şi modelele lor nu trebuie arătate nimănui şi, ceea ce este important, învăţaţi-vă să nu interacţionaţi cu alte persoane.

Structurile spaţiale pot fi montate din tuburi subţiri din orice material cu o lungime de 1-2 cm, şi pot fi folosite pentru antrenamentul mâinilor. Dacă simţiţi uşor cu mâinile curenţii de energie pe desenele prezentate şi pe obiectele din jur, sunteţi gata să cercetaţi câmpul unui om sau chiar câmpul dvs. În timpul verificării câmpului - şi acest lucru este foarte important! -

trebuie să formulaţi întrebarea în legătură cu ceea ce doriţi să determinaţi. Neştiinţa de a pune întrebarea în mod corect face imposibilă pătrunderea în Cauză. În afară de aceasta, de mare importanţă, mai ales pentru un începător, este ordinea manevrelor verificării.

Este imposibil de descris activitatea în Cauză ca o succesiune de diferite procedee sau mişcări ale mâinilor. Regulile se referă doar la ordinea acţiunilor cu cauzele după gradul lor de influenţă asupra omului. Metodica expusă mai jos este diferită de cea expusă în lucrarea [6]; între timp am înţeles pe deplin planul cauzal şi am trecut de Cauză. Foarte important este că însuşi Timpul s-a modificat, iar ca urmare, pe primul loc au ajuns problemele dezvoltării spirituale.

Metode de verificare a câmpului energetic şi ordinea tratamentului

1. Depistarea şi alungarea fiinţelor inferioare, malefice ale Lumii Fine şi duhurilor negre. Activitatea cu structurile de forţă, cu matriţele mentale.
2. Depistarea şi corectarea devierilor câmpului.
3. Determinarea locului în care se află Kundalini şi lucrul cu aceasta (dacă este necesar).
4. Determinarea zonelor cu surplus de energie sau cu energie insuficientă.
5. Verificarea ceakrelor, meridianelor şi formei corpului cauzal.
6. Activitatea cu corpurile astral şi eteric (dacă este necesar).
7. Energoterapia coloanei vertebrale.
8. Verificarea spaţiilor de locuit şi a locului de muncă, după plan sau la teren, şi îndepărtarea zonelor geopatogene.

După ce am formulat o întrebare concretă, de exemplu: «Unde se află Kundalini?» printr-o uşoară mişcare a palmei în zona coccisului „prindem" elasticitatea câmpului şi relaxăm mâna care, sub influenţa fluxului de energie cu care am intrat

deja în contact prin intermediul gândului, va urmări direcţia acestuia.

Enumerăm mişcările probabile ale mâinii:

1. Mâna se va îndrepta lin în sus şi se va opri deasupra creştetului capului la o distanţă de 30-50 cm. Aceasta indică starea energetică ideală a omului, dar pentru a ne convinge de acest lucru este necesară verificarea câmpului din toate direcţiile. În cazul stării ideale a sănătăţii, dinspre orice parte a corpului am începe verificarea câmpului, mâna, se va îndrepta în sus şi se va opri deasupra capului. În caz de boală, mâna, fie va fi atrasă de corp, însoţind fluxul de energie absorbit de o ruptură a câmpului, fie va fi respinsă pe direcţia fluxului de energie emanat de corp.
Practica a demonstrat că o sănătate ideală la nivelul Cauzei, atunci când nu apare o nouă karmă şi nu se manifestă cea veche, o au unul sau doi oameni dintr-o mie. În această mie sunt incluşi şi bioenergeticienii; în Cauză ei nu se deosebesc cu nimic altceva de alţi oameni decât printr-un grad ridicat de activitate în crearea de cauze în sine şi-n jurul lor.
2. Mâna se va îndrepta spre coccis: Kundalini se află la locul ei, dar ceakra Muladhara funcţionează în exces, deci există ceakre blocate.
3. Mâna se îndepărtează de coccis într-o direcţie oarecare: Kundalini şi-a părăsit locul şi se află în acel loc încotro se îndreaptă mâna.

La întrebarea de ordin general, dacă există găuri în câmpul energetic sau scurgeri de energie, căutăm cu mâna curenţi energetici în faţa persoanei examinate, la distanţa de 0,5 m, în spate, la aceeaşi distanţă, sau direct în zona organelor corpului. Atragerea mâinii de către corp va indica o afecţiune a organului din zona respectivă. Respingerea mâinii atestă prezenţa unei pierderi de energie. Numai mişcarea mâinii în sus indică o stare bună a sănătăţii,

Ce informaţii preliminare ne furnizează studierea curenţilor energetici?

Informaţii despre locul în care se află Kundalini:

1. Dacă mâna se îndreaptă spre spate, cauza se află în trecut, a căpătat caracter karmic.
2. Dacă mâna urmăreşte conturul omului, prin spatele acestuia, apoi iese în afara câmpului în faţa omului, în acest caz se vor rezolva unele probleme în viitor, dar pe baza energiei trecutului.
3. Dacă mâna se îndreaptă spre o anumită parte a corpului, înseamnă că acolo se află Kundalini care poate înlocui zona respectivă a corpului, dacă lipseşte structura energoinformaţională a acesteia sau poate acoperi partea afectată pentru ca aceasta să nu se transforme într-o gaură neagră. Mai mult decât atât, Kundalini se poate stabili altundeva după o emoţie puternică, sau dacă o vom găsi la subsuoara dreaptă sau stângă - acest fapt este urmarea radiaţiilor.
4. Dacă mâna se îndreaptă în jos, paralel cu corpul, Kundalini se află în cavitatea indicată de mână. Cavităţile apar ca urmare a căderilor psihice (cavităţi laterale) sau a diferitelor eşecuri în viaţă (cavităţi în faţă).

Informaţii despre pătrunderea energiei în corp:

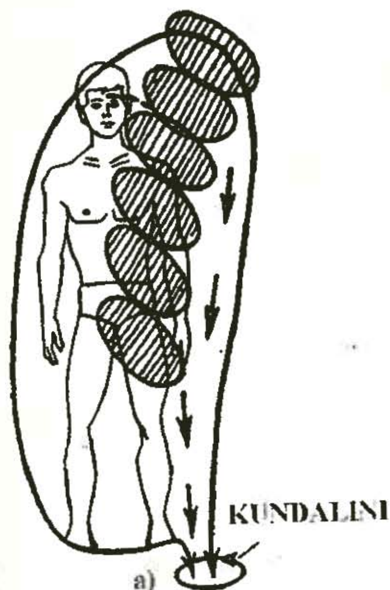
1. Absenţa sau defecte ale structurilor energoinformaţionale de bază ale corpului sau prezenţa în anumite organe a unor cauze în curs de dezvoltare.
2. Compensarea energiei pierdute e sistată după înlăturarea cauzei care a dus la pierderi energetice.
3. Pătrunderea energiei pentru asigurarea funcţiilor vitale ale organismului, în caz de blocaj energetic.
4. Prezenţa unor energii străine în om sau a unui duh negru.
5. Aflarea Kundalini nu pe locul său, ci în zona prin care pătrunde energia.

Informaţii despre pierderile energetice

1. Scurgerea de energie însoţeşte plecarea Kundalini din corp.
2. Pierderile pot fi datorate
- unui furt de energie comis direct de către un om sau prin animale, plante, obiecte;
- atragerii energiei de către elementele „bolnave" ale naturii sau de către lucruri neterminate, făcute de om;
- rupturilor şi prăbuşirilor spaţiului sau lumilor paralele;
- problemelor cruciale universale în timpul activităţii omului la nivelul Cauzei Universului.
3. Există o dislocare a energeticii câmpului - partea dislocată va atrage energie.

Verificarea activității ceakrelor

Ceakrele care funcționează normal primesc și radiază energie - atrag și resping mâna (dacă este în poziție corectă) cu aceeași forță și au formă circulară.

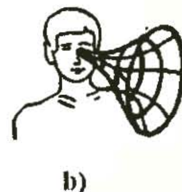

Figura 25 - Deformarea ceakrelor de către curenții de energie (a) și varianta dislocării ceakrei Adjna (b).

Toate denivelările energetice deformează la rândul lor ceakrele, le dislocă sau le astupă. Ceakrele pot fi repuse la locul lor și li se poate reda forma cu mâinile, dar în prealabil este necesară îndepărtarea factorului deformator. Spre exemplu, Kundalini se află într-o groapă a câmpului în stânga, iar toată energia este deviată spre stânga, sub acțiunea biocurenților din tot corpul spre această ruptură (fig. 25). Dacă nu se înlătură cauza și se încearcă manual mișcarea ceakrelor spre locul lor, datorită mișcării contra fluxului energetic ceakrele vor suporta o încărcătură dublă și pot fi rupte. În fig. 25 a este prezentată o variantă a formei probabile a ceakrelor sub acțiunea unui flux energetic (indicat de săgeți) care se scurge într-o ruptură a câmpului în stânga; în fig. 25 b este prezentată ceakra Adjna deformată.

Dacă o ceakră nu funcționează, este necesară clarificarea cauzei care a dus la încetarea activității sale; aceasta poate fi frânarea forțată (lovire, înfundare), ceakra poate fi ruptă, tăiată, etc., adică tot ceea ce i se poate întâmpla unei fragile flori de energie sub acțiunea unui curent puternic.

Este necesară înlăturarea cauzei, apoi, manual, să se dea drumul ceakrei, ca unui volan - mai întâi o jumătate de rotație la stânga, în sens invers acelor de ceasornic, iar apoi se vor face câteva rotații în sensul acelor de ceasornic. Ca rezultat al blocajelor, ceakrele pot funcționa parțial, așa cum se arată în fig. 26. În acest caz, mâna va descrie forma unui cerc, dar se va mișca lent. Ceakra înfundată funcționează numai pentru primirea de energie, cu ajutorul căreia se menține starea de echilibru, nepermițând blocajului să se extindă în interiorul corpului. În fig. 26 săgețile indică pătrunderea energiei în ceakră.

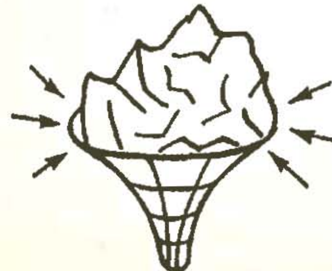

Figura 26 - Ceakră înfundată.

Iată că ne-am apropiat de misterioasa ceakră X pe care, în cele ce urmează, o vom numi anticeakră. Aceasta este ceakra ieşirii în lumea inferioară paralelă, ceakra legăturii omului cu fratele său mai mic după Mamă, având Taţi diferiţi (Origini creatoare). Este posibil ca omul să ignore existenţa şi funcţionarea anticeakrei şi să manifeste forţe ale lumii inferioare în spaţiul nostru, sau să devină colectorul şi furnizorul energiei pentru fiinţele malefice ale lumii paralele, al căror scop principal este să-l împingă pe om spre o colaborare conştientă cu ele. Anticeakra poate fi străpunsă de fapt la orice persoană care manifestă interes excesiv pentru magia neagră sau care are anumite înclinaţii ce contravin legilor Existenţei «Răutatea şi groaza folosesc căi subterane» [1].

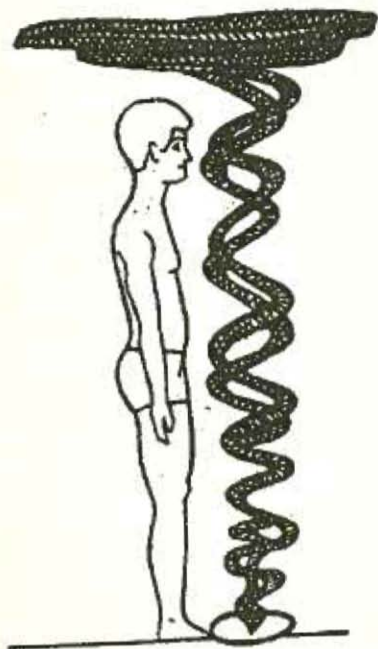

Figura 27 - „Fumegarea" lumii inferioare prin anticeakră.

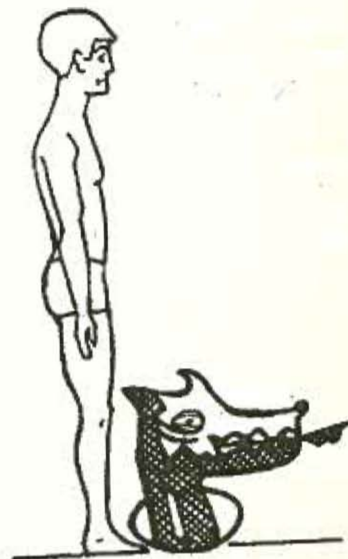

Figura 28 - Ieşirea demonului prin anticeakră.

De aici rezultă că magia neagră nu este o magie a răului ci, un mod prin care fiinţe malefice din lumea inferioară sorb energie de la oameni. În acest caz toate consecinţele le suportă omul, în primul rând pentru că se privează de energia care-i este vital necesară, în al doilea rând pentru că, în cazul acestei interacţiuni, ia naştere o entropie cu valoare mai mare decât poate exista în lumea noastră. Anticeakra nu este indispensabilă în structura energetică şi ea trebuie închisă, cu atât mai mult cu cât purtătorii ei provoacă de obicei la interacţiune energetică, şi tocmai de aceea suntem îndreptăţiţi să o închidem. Trebuie doar să ne cunoaştem puterea şi să apreciem corect posibilităţile şi forţele manifestate de anticeakră, deoarece această interacţiune cu lumea demonică în astral este pasibilă de complicaţii.

În ianuarie 1993 au avut loc serioase modificări structurale ale spaţiului lumii inferioare paralele - s-a dezagregat în mai multe spaţii închise, întrucât Timpul a ieşit din ea. Aceste părţi separate pot avea acces spre Lumea Nouă numai prin omul care are legătură cu lumea inferioară prin anticeakră. Ieşirea pasivă poate fi denumită „fumegare" a energiei planului inferior (fig. 27). Ieşirea activă a lumii inferioare se manifestă prin ieşirea din anticeakră a unui demon şi prin manipularea omului de către acesta (fig. 28). În legătură cu aceasta, menţionăm că anticeakra care funcţionează s-a deplasat în jos şi s-a stabilit în planul orizontal dintre tălpi şi puţin în faţa picioarelor; dar dacă omul nu a reuşit să-şi manifeste forţele răului sau a reuşit să se dezică de acestea, chiar dacă posedă anticeakra atunci pe «locul vechi» al acesteia apare o gaură energetică ce va produce boli ale organelor sexuale.

Dacă există o ieşire a lumii inferioare prin anticeakră, este necesară închiderea acesteia, alungarea în prealabil a demonului şi modularea spaţiului închis obţinut cu ajutorul Legilor Lumii sau al Luminii; în consecinţă, acolo va răsări un Arbore.

◆ Verificarea meridianelor

În timpul verificării meridianelor mâna se va concentra numai asupra meridianului şi nu va mai percepe alţi curenţi sau îi va percepe slab. Stabiliţi o legătură energetică a mâinii cu meridianul în punctul intrării sau ieşirii lui şi relaxaţi mâna - ea va urmări direcţia meridianului. Nu legaţi mişcarea mâinii de vreun gând despre direcţia normală a meridianului, cunoscută din literatura de specialitate. Dacă mâna urmăreşte singură direcţia normală a meridianului, neîntâlnind obstacole în direcţia dus-întors, meridianul este curat şi drumul acestuia nu este deviat. Dacă în drumul meridianului mâna simte obstacole - acesta este zgurificat.

În cazul unor mari deformări ale câmpului sub acţiunea unor curenţi puternici de energie, meridianele pot fi deviate şi rupte. Capetele rupturilor de obicei atârnă din degete, atârnă pe corp, se răsucesc în spirale formând cratere energetice împrejmuite cu energie. Între timp nu uităm că verificăm starea meridianului în Cauză. În astral un meridian rupt se manifestă prin vidul câmpului, prin absenţa din el a energiei. În fig. 29 linia punctată sub cifra 1 indică mişcarea spre exterior a meridianului plămânilor, rupt de un curent energetic (5). Un capăt al meridianului rupt (2) s-a răsucit în spirală provocând dureri nevralgice în umăr, iar celălalt capăt rupt (3) atârnă din deget. Cu cifra 4 a fost notat meridianul inimii care, sub influenţa fluxului energetic (5), a fost deviat şi a ieşit în afara mâinii (6). Meridianele se restabilesc uşor: e suficient ca, în gând, să-l aşezăm la locul lui, unindu-l cu celălalt capăt. Apoi ne convingem cu mâna de integritatea meridianului şi îl curăţăm, dacă este necesar. Capetele care atârnă se trag şi se aşază la locul lor. Verificarea şi lucrul cu 12 perechi de meridiane ocupă destul de mult timp, de aceea e bine să ne folosim de corespondenţa meridianelor în Cauză. Pentru aceasta, se solicită simbolul stării meridianelor în cauză şi va apărea, de exemplu, imaginea unui instrument muzical cu corzile rupte sau slăbite.

Mental, reparând sau înlocuind corzile şi acordând instrumentul, restabilim meridianele şi le pregătim pentru lucru.

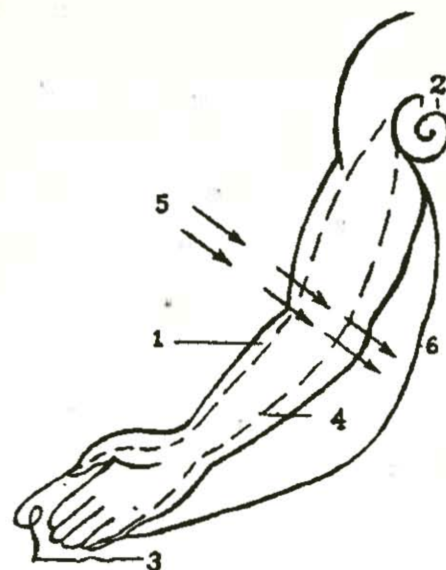

Figura 29 - Defecte cauzale ale meridianelor.

PĂTRUNDEREA ÎN CAUZĂ

Etapa următoare, după verificarea dinamicii câmpului energetic, este pătrunderea în Cauză. Drumul care duce spre Cauză este alcătuit din fluxuri energetice cărora le corespund diferite cauze. Tot aceste fluxuri cauzale pot servi ca mijloace de transport şi culoare de legătură pentru „călătoriile" fiinţelor din lumile paralele.

«În preajma noastră se mişcă vertiginos fiinţe invizibile, a căror prezenţă este trădată doar de o uşoară adiere.» [1]

Câmpul cauzal cuprinde tot ce există: de la microb la om şi Univers, dar nu are o structură omogenă în straturi energetice cuantice, formate din puncte active de aplicare a forţelor, aşa cum sunt omul, planeta, sistemul solar şi Universul. Cel mai de jos nivel al Cauzei este cauza unei fiinţe vii oarecare, iar cel mai înalt - nivelul energetic al Cauzelor Creaţiei.

Vindecătorul, care acţionează în Cauză, nu va putea interveni într-o cauză aflată la un nivel energetic mai înalt decât al său. În acelaşi timp, o cauză de ordin superior nu-l va afecta pe vindecător, datorită diferenţei de nivele energetice, şi, în afară de aceasta, Natura îşi ocroteşte ochii şi mâinile.

După cum remarcă profesorul N.A.Kozîrev, canalul de transmitere a informaţiilor despre cauze şi efecte se află în afara timpului; informaţiile au caracter de hologramă ce cuprind tot Universul. De aceea, se poate interveni în orice cauză, din orice punct al Universului, în orice timp şi în orice lume.

◆ **Procedeul pătrunderii directe în cauză**

Acest procedeu constă în vizualizarea cauzei într-o imagine simbolică sau reală, utilizând proprietatea conştiinţei noastre de a-şi putea aminti.

«Prin simbolism eu înţeleg nu atât manifestarea exterioară a unui simbol interior, întipărit într-o imagine sau alta, cât mai ales însuşi faptul că un anumit sistem de reprezentări omeneşti, luate în succesiunea lor cauzală, este exprimat printr-un fel de stereotip care acţionează în mod activ şi dinamic asupra oricărui om întâlnit. Simbolul, ca atare în virtutea constituţiei sale, provoacă în conştiinţa umană acel sistem de reprezentări şi o succesiune pe care i-a transmis-o autorul său. Esenţa simbolului rămâne permanentă pentru toţi oamenii. Limbajul simbolurilor este limbajul adevărat, universal, general uman, la fel de valabil pentru toate timpurile şi popoarele. Cu ajutorul acestui limbaj, omul are posibilitatea de a-şi întipări ideile şi gândurile astfel încât ele, conservându-se indestructibil, îi vor supravieţui şi vor comunica celorlalţi aceleaşi gânduri în esenţă pe care le-a avut omul însuşi.» [26]

Pătrunderea în cauză începe cu formularea unei întrebări verbale, ce decurge din analiza studierii curenţilor energetici. După întrebare urmează întotdeauna o pauză, cel mai bine fără cuvinte, în timpul căreia vindecătorul trebuie să se concentreze pentru receptarea informaţiilor despre Cauză. Durata pauzei depinde de experienţa acestuia; dacă răspunsul nu vine, căutarea poate fi amânată sau trebuie formulată altă întrebare, mai exactă. Existenţa şi necesitatea acestei pauze este menţionată de S. Freud, expunând metodica explicării viselor: «Trebuie să aşteptăm până când misterul, necunoscutul, inconştientul va apărea singur» [26] şi K.A.Svasian descriind procedeul de cunoaştere formulat de Goethe: «Ce anume împiedică viziunea? Graba cu care preschimbăm percepţia în cuvinte. Rădăcina răului constă în autootrăvirea cu cuvinte. De aceea cunoaşterea trebuie să se hotărască la o dietă temporară - refuzul cuvintelor.

Proba tăcerii este destinul oricărui cuvânt dacă-i este hărăzit să devină, nu un simbol sforăitor, ci vestitor de bine.» [20]

Răspunsul la întrebarea despre cauză vine în forma unei imagini, adică vom vedea un „tablou" dinamic, în culori şi cel mai adesea mut. Viziunea însăşi este neclară şi seamănă cu o amintire. Conform Coranului, o viziune autentică seamănă cu o amintire; cu ajutorul ei putem evita obsesiile şi vrăjitoriile.

«Iar dacă se va abate asupra ta vreo vrăjitorie de la satana, caută scăpare la Allah: căci El e cel ce aude, cel ce vede! Cei ce se tem de El, când li se va întâmpla o vedenie de la satana, îşi vor aminti şi iată - ei văd.» (Coranul 7:199-200)

Vizualizarea directă a cauzei este absolut neprimejdioasă pentru om în comparaţie cu deschiderea celui de-al treilea ochi, întrucât vizualizarea interesează tot creierul, care ştie deja să facă acest lucru, a învăţat să-şi amintească şi să ordoneze viziunile. «Alături de memoria trecutului, ale cărei unităţi sunt accesibile controlului individului, creierul uman conţine unităţi analoage ale memoriei viitorului care au memorat informaţiile provenite de la curenţi energetici mai slabi, veniţi din adâncurile microcosmosului.» [14]

Psihologul prof. V. Lebedev spunea că «omul priveşte nu cu ochii, ci cu creierul, prin intermediul ochilor». Goethe spunea despre acest fel de cunoaştere: «Privind o sământă şi închipuindu-ne viitorul copac, nu putem lua nimic din afară; gândul singur va crea imaginea şi se va constitui în raţionament. Acest gând este tocmai organul de percepţie. Fantezia gândului reprezintă cunoaşterea naturii prin înseşi forţele naturii, iar noi suntem demni de a lua parte spirituală la crearea ei.» [20]

Toţi oamenii văd în mod diferit chiar realitatea, nemaivorbind de Cauză, dar interpretarea trebuie să ducă la unul şi acelaşi rezultat - dispariţia cauzei şi a energiei acesteia.

Trebuie menţionată şi neîncrederea în cele văzute, fenomen studiat de S. Freud: «Primul lucru care-i trece omului prin minte în legătură cu propriul vis furnizează explicaţia adevărată a visului. Gândurile apărute spontan sunt determinate, involuntare.» [26]

Mecanismul acţiunii în Cauză este acelaşi ca şi pentru interpretarea viselor. Informaţia este cerută de întrebarea noastră şi nu poate fi altceva decât răspunsul la această întrebare.

Acest fapt nu exclude însă conexiunile pricinuite de inerţia gândirii noastre şi de obiceiul de a face apel la experienţă.

«Oamenii încep să se rătăcească imediat ce se lasă ademeniţi de lanţul de imagini şi nu mai caută cauza adevărată a lucrurilor.» (Hermes Trismegistul)

Existenţa unui şir de imagini mobile înseamnă că întrebarea nu este concretă când se intervine în cauză. O întrebare concretă şi simplă este ca un magnet care atrage imaginile necesare. Şi aceasta nu este fantezie, nu este imaginaţie, ci mai degrabă materializarea întrebărilor noastre.

«Imaginaţia reprezintă construirea unui nou model informaţional cerebral, în forma unei imagini, reprezentări sau idei prin recombinarea informaţiilor păstrate în memorie. Indiferent dacă imaginaţia este reală sau fantastică, ea operează cu obiecte sau fenomene reale.» [15]

Imaginaţia nu numai că foloseşte informaţiile memoriei, ca foloseşte şi neuroplasma celulelor creierului pentru a prelua imaginile holografice ale Cauzei care umplu întreg Universul.

«Imaginaţia este generată de impresiile realităţii. Când omul va fi saturat de contemplare şi mobilitate, el va strânge ca într-un potir comorile vieţii ce-i vor modifica existenţa viitoare... Prin imaginaţie se mai pot înţelege şi alte fenomene. Omul poate reflecta realitatea Lumii Fine care-i apare în faţă pentru o clipă. Oamenii admit cel mai puţin acest lucru. Imaginaţia este o fereastră deschisă spre Frumosul care desăvârşeşte viaţa.» [1]

«Gândul se naşte din problema pe care ne-o pun condiţiile exterioare şi stimulii interni. Impasul în care ne aflăm propune raţiunii un scop şi direcţionează cursul gândului într-un anumit sens.» [9]

Când nu există suficientă experienţă a activităţii în Cauză, se pot crea modalităţi de verificare a corectitudinii viziunii: un bec care se aprinde sau nu, un geam deschis sau închis, un semafor, al cărui bec roşu va indica o greşeală, iar cel verde va permite continuarea activităţii; verificarea senzaţiilor: plăcut - neplăcut.

Verificarea principală a corectitudinii activității o constituie dispariția fluxului de energie din astral, fapt ce se verifică manual sau cu ajutorul cadrului.

Imaginea cauzei apare de cele mai multe ori în simboluri, similare celor din vis, însă mai voalate, nesupunându-se unei cenzuri atât de severe ca visele. Aceasta este simbolica general umană.

În scopul însușirii viziunii în Cauză și a înțelegerii naturii sale, a fost elaborat un ciclu de meditații în care se dau imaginile de bază, ca momente-cheie sau jaloane pe un drum, iar tot ceea ce se întâmplă pe acest drum în spațiile dintre imaginile de bază depinde de interacțiunea propriului subconștient cu forțele antrenate în meditație. Meditațiile sunt concepute astfel încât ciclul lor să reprezinte un drum al inițierii Magului; acest drum este cel mai scurt. În afară de aceasta, în meditație se determină nivelul posibil al activității în Cauză, nodurile karmice, în care se pierd forțele și posibilitățile, și se efectuează activitatea necesară în Cauză de către cel care meditează.

Ciclul meditațiilor nu poate fi parcurs individual, după carte, fără un Mentor, de aceea, nu redăm aici acest ciclu în întregime. Ne vom opri doar asupra primei meditații a ciclului, inspirată din descântecele populare.

◆ Meditația după descântecele populare

Ca întotdeauna, călătoria este îndreptată spre autovindecare, autoperfecționare și unitate.

Runele

Scopul meditației este dizolvarea vibrațiilor astrale brute ale influenței altor oameni, în afara karmei și a legăturilor karmice învechite, folosind forța descântecelor populare.

Acțiunile și meditațiile dvs. înseamnă că pur și simplu vă transpuneți în situația pe care v-o propun - acestea sunt momentele cheie - și urmăriți tot ce se întâmplă între aceste momente, acționați, manifestându-vă voința în caz de necesitate.

Dacă cel care meditează posedă Forța sa proprie, momentele cheie pot fi lesne modificate.

1

Sunteți înconjurat de o ceață deasă, cenușie. Un clopot bate o dată, ceața se risipește și vedeți în fața dvs. o oglindă uriașă în spatele căreia se văd niște tufe mari de mărăcini; dincolo de acestea curge un râu de lavă vulcanică. Pe malul apropiat sunt trei mori de vânt cu săbii în loc de palete și trei pive de fier. Pe celălalt mal al râului sunt mlaștini de smoală, apoi munți înalți, abrupți, cu vârfurile în nori. Apropiați-vă de oglindă și priviți cu atenție în ea: puteți vedea pe dvs. sau în dvs. niște entități energetice, pete întunecate, păienjenișul cauzal și firele karmei, tristețea și necazul care vin spre dvs. din trecut, prezent și din viitor, de la om, de la neom, de la creaturi din această lume și din alte lumi.

Imaginea se suprapune pe tufele de mărăcini și dacă vă eliberați mental de tot ce vă este STRĂIN, acestea vor cădea în tufele de mărăcini, de unde nu se vor putea elibera, deoarece mărăcinii nu se pot mișca decât într-o singură direcție: spre râul de lavă. Mărăcinii vor împinge TOATE ACESTEA spre râu, iar dacă opun rezistență, le bat pivele, le toacă morile de vânt. CEEA CE reușește să treacă râul de foc va trece prin mocirlele de smoală ale propriilor minciuni și vorbe obscene; trecând și de mlaștină, va trebui să-și croiască drum prin munții de netrecut și abia atunci va primi libertatea, când va trece prin tot acest purgatoriu.

Există cazuri când în oglindă, în loc de imagine, se deschide un drum; MENTAL trebuie să străbateți acest drum, să vă găsiți pe voi înșivă (ca Forță a neamului dvs.), să vă eliberați pe dvs. și pe toți cei din Lumea din spatele oglinzii, apoi să vă priviți propria imagine.

Totul în jur e cuprins de ceață. Prima parte a meditației s-a încheiat.

2

Vă aflați din nou în ceață, dar e mai puțin deasă. Clopotul bate de două ori și ceața se risipește. Sunteți pe malul unui minunat lac cu apă limpede. Apa este liniștită, suprafața lacului este ca o oglindă. Priviți în apă: ce apare la suprafața ei? Identificați toate acestea și spuneți: „Pieriți din ochii mei!" Apa va începe să clocotească, se va forma un vârtej care va antrena în adâncuri tot ce e străin, inutil (Șadanakara). Meditația se încheie, apare din nou ceața, ușor luminată.

3

Clopotul bate de trei ori. Ceața se risipește. În fața dumneavoastră plutește în aer un glob străveziu. Scrieți cu creta pe el numele dvs.; literele vor pătrunde în glob și-n el va apărea imaginea Forței numelui dvs.. Cercetați ce anume împiedică Forța dvs. să dobândească Forță proprie, ce anume o apasă, cine altcineva se folosește de ea? Mental (adică folosind Puterea Cuvântului) eliberați-vă Forța de tot ceea ce o asuprește și aruncați toate acestea în vânt — el le va împrăștia.

Când Forța va fi curată, globul de cristal se va ilumina din ce în ce mai intens, și-n această lumină orbitoare va dispărea totul.

Meditația s-a încheiat. Vă întoarceți în timpul curent și-n spațiul real.

Această meditație poate fi repetată des, ca vă va ajuta să vă eliberați de conexiuni energetice neconștientizate cu alți oameni și de nodurile karmice apărute în timp.

◆ Simbolurile cauzei

Prin datini, ceremonii și meditații, simbolul exercită o influență binefăcătoare asupra Omului, îl îndreaptă pe Cale, provocându-i aceleași vibrații ca și Mentorului; prin aceste vibrații simbolul dezvăluie legile universului: simbolul devine el însuși un Mentor.

V. Șmakov

Întrucât cauza se manifestă prin acțiuni, atunci, după principiul conexiunii inverse, o acțiune repetată la infinit se va înscrie ca un simbol în Cauză. De exemplu, un câine care-și păzește stăpânul simbolizează prietenul; vaca este doica sau Mama; calul, mașina, tot ce ar putea servi ca mijloc de locomoție este simbolul energeticii omului, la fel și haina este simbolul câmpului energetic care-l înfășoară pe om.

Unele simboluri sunt percepute numai după formă sau înțeles: un cocoș roșu simbolizează focul; fructele, semințele negre - neplăceri iminente.

«Nu o dată a fost reprezentată inima unei mame străpunsă de săbii, săgeți - simbolul acumulării în inimă a tuturor durerilor copiilor.» [1]

Inima omului poate fi vizualizată și înconjurată de sârmă ghimpată, simbolul lipsei de libertate în viață și-n dragoste.

«Cartea (chinezească) a Schimbărilor» este alcătuită din 64 de simboluri, «fiecare din ele exprimând o anumită situație de viață în timp, din punctul de vedere al dezvoltării ei continue. Acest sistem este rezultatul unei acumulări de secole de experiență a observării lumii, lumii reale, expresive.» [29]

Simbolurile din *Cartea Schimbărilor* nu se referă însă la Cauză și reprezintă numai o descriere simbolică a efectelor apărute.

În «Pildele» regelui Solomon sunt expuse simbolurile după forma și acțiunea lor:

Mere de aur în vase de argint - vorbe bune.

Nori şi vânt fără ploaie - om care te îmbie cu daruri mincinoase.

Ciocan, sabie şi săgeată - mărturie mincinoasă a celor apropiaţi.

Un dinte rupt şi un picior neputincios - speranţă zadarnică.

Un izvor tulbure şi un pârâiaş secat - om neprihănit căzut pradă ticăloşilor.

Un oraş în ruină, fără ziduri - omul nu este stăpân pe sufletul său.

A arunca pietre preţioase - a da cinstire prostului.

Ia dulăul de urechi acela care, trecând pe acolo, se amestecă în cearta altora.

Pasărea în cuib - simbolul casei şi familiei.

Multe simboluri sunt prezentate în poveştile populare: pieptănatul este simbolul greutăţilor vieţii, pasărea este simbolul veştilor sau al sufletului. Viaţa omului, destinul său sunt exprimate în simbolul drumului.

Cele mai complete culegeri de simboluri sunt cărţile de vise, însă ele dau adesea sensuri contrare. Folosind diferite cărţi de vise, vă puteţi crea propria Carte de Simboluri. În acest scop, luaţi o carte de vise şi, cufundând simbolul înăuntrul dvs., determinaţi corespondenţa simbolului cu propria natură a simbolurilor. În cazul concordanţei unui anumit simbol cu tălmăcirea proprie, acesta nu va provoca o contradicţie în subconştient, nu va declanşa tensiunea care poate fi exprimată prin sentimentul de «neplăcere» şi nu va ieşi la suprafaţă ca un simbol al neplăcerii.

Trebuie să menţionăm o particularitate a timpului nostru: «Semănăturile lui Armageddon încolţesc - în aceasta constă cauza cauzelor.» [1] Şi ceea ce în vremurile din urmă spiritul suferea numai după moarte, astăzi omul trece în cauză în timpul vieţii cu manifestarea efectelor, corespunzătoare simbolurilor. Iată cum descrie drumul celui mort în împărăţia Gropii *Cartea Hindusă a Morţii*.

- este arşiţă de la 12 sori, nu este apă, nici mâncare, vânturi reci pătrund sufletul;

- drumul trece printre mărăcini şi păduri de netrecut, unde îl muşcă şerpi, lei, scorpioni;
- sufletul se prăbuşeşte într-o fântână ascunsă, cade de pe un munte înalt, în apă, în noroi, în mâzgă fierbinte;
- sufletul merge pe un deşert de nisip, pe cenuşă fierbinte;
- pe el cad avalanşe de pietre, ploi fierbinţi, noroi acid;
- calea îi este tăiată de prăpăstii adânci şi munţi înalţi; sufletul are pe el lanţuri grele şi ciori îl lovesc cu ciocurile în cap.

Adesea asemenea tablouri se vizualizează deja în Cauză, iar tratamentul constă în ştergerea mentală a viziunilor neplăcute şi-n abaterea omului de pe drumul strâmb. Cel mai bun remediu în astfel de cazuri este o discuţie înţeleaptă.

Nu numai omul şi acţiunile sale, dar şi diferite organe şi părţi ale corpului sunt exprimate în simbolurile Cauzei. Am menţionat deja că meridianele energetice sunt redate de simbolurile corzilor, cablurilor, firelor, frânghiilor etc. Acestea sunt determinate de structura lor cauzală, iar simbolurile principale vor fi enumerate mai jos.

Dacă simbolica şi acţiunea fizică coincid, cauza va fi vizualizată clar, de exemplu:

În timpul tratării lui D. a apărut o pierdere de energie de la locuitorii clădirii în pământ, sub acea clădire. Cauza s-a dovedit a fi un izvor astupat cu pietre. După cum s-a clarificat ulterior din povestirea lui D., cândva, în locul unde se scurgea energia, a fost săpată o fântână, umplută apoi cu moloz; pe acel loc s-a construit sala cazanelor. Acţiunea în cauză a constat în curăţirea mentală a izvorului.

Dacă viziunea nu poate fi interpretaă şi nu ne este clar cum să acţionăm, trebuie repetată întrebarea sau transmisă efectului, adică trebuie să trecem la altă modalitate de a interveni în Cauză.

◆ Starea energiei Kundalini în Cauză

Vom descrie starea posibilă a Kundalini în Cauză. De regulă Kundalini are culoare aurie, galbenă, albă, verde, sau o combinație a acestor culori. Kundalini poate apărea ca un șarpe sau ca o femeie într-o rochie în culorile descrise.

Kundalini trebuie să se afle în ceakra Muladhara: șarpele este așezat în formă de inel, iar femeia se află în interiorul unei încăperi, starea căreia arată starea ceakrei Muladhara.

Defectele stării Kundalini în Cauză pot fi următoarele:

- culoarea murdară, neagră sau pete pe pielea șarpelui sau pe rochia femeii;
- distrugerea integrității - este ruptă în bucăți;
- referitor la Kundalini are loc o acțiune cu caracter negativ (prăjirea în tigaie, torturarea etc.);
- Kundalini este distrusă și ea trebuie reconstituită:

* dacă a ars, din foc (ca și din experiența arderii) se poate modela o nouă Kundalini, aceasta fiind de fapt renașterea din cenușă.

* dacă a rămasa vreo urmă, sub forma unei pete umede, pe aceasta, ca pe o bază, se poate crea imaginea holografică a Kundalini și mental o putem întrupa.

Fiecare defect al stării energiei Kundalini atrage după sine acțiuni corespunzătoare. Toată activitatea are loc mental, modificând, înlocuind imaginile necorespunzătoare.

◆ Cazuri speciale

Cazurile deosebite sunt legate în Cauză de trecerea în simboluri a forțelor elementare Pământul și Soarele. În acest caz, acțiunea acestor Forțe nu poate fi supusă unei interpretări unilaterale. Astfel, de exemplu, dacă Dragonul, care simbolizează Forța Pământului, îl va înghiți pe cel care meditează, acest fapt poate fi considerat o mare reușită - acestui om i se permite accesul la activitatea în Cauza Pământului. Dacă în timpul meditației Dragonul a apărut, dar nu a avut loc nici o

interacțiune, înseamnă că acest contact a avut loc în trecut, fiind realizat de strămoși.

Nu ne vom mai opri la urmările posibile ale întâlnirilor cu Stăpânii forțelor naturii. Este important de reținut că aceste întâlniri trebuie să aibă loc nu dintr-o curiozitate fără sens, ci pentru o înălțare spirituală. Și fie ca energia Kundalini să devină călăuza noastră. Este de asemenea important să fim însoțiți de către un Mentor.

Apropierile voluntare și inoportune de Stăpâni pot duce la blocarea sau distrugerea câmpului Cauzelor.

Alte cazuri speciale sunt legate de îndepărtarea vrăjilor și blestemelor aflate într-un trecut îndepărtat și devenite conexiuni karmice. Simbolurile acestor blesteme: urma piciorului, mijlocului de transport sau urma animalului, în care este pecetluită imaginea Kundalini, de asemenea, un arbore, o piatră sau orice alt lucru în interiorul căruia se află închisă Kundalini. În afară de acestea, Kundalini poate să nu fie observată deloc, deoarece a fost distrusă.

În cazul vizualizării amprentei și urmei, acțiunea în Cauză constă în ruperea peceților și ștergerea urmei, eliberând din ele Kundalini. Realizarea acestui lucru este posibilă deoarece forța omului care a blestemat pe cineva din strămoșii bolnavului s-a epuizat în timp și-n prezent nu se mai manifestă, a rămas doar o urmă de-a ei. De aceea nu se întrevede o luptă între ea și vindecător.

În toate celelalte cazuri este necesar să se reconstituie imaginea Cauzei, începutul procesului de blestemare, pentru a ajunge la acest început și pentru a-l modifica - atunci vor dispărea toate blestemele. Trebuie să știm să folosim o viclenie, pentru ca cel care a blestemat să se pomenească sub propriul blestem, asemenea întâmplării din povestea lui Ivașka, cel care a păcălit vrăjitoarea și ea a intrat singură în cuptorul încins. Amintesc încă o dată despre poziția observatorului în timpul activității în Cauză în general, și-n special în cazul interacțiunii cu forțele magilor. Nu vă sfătuiesc să intrați cu ei în interacțiuni astrale - consecințele pot fi imprevizibile.

♦ **Intervenția în Cauză «Întrebarea efectului»**

Aceasta este intervenția în cauzele de la nivelul Pământului și la nivele superioare acestuia, fără o vizualizare directă a cauzei. Mental se formulează o întrebare adresată direct efectului, aproximativ în cuvintele: «Fie ca situația să dea răspunsul...». În acest mod este solicitată nu cauza, ci doar imaginea acesteia, informația referitoare la ea. Răspunsul se pregătește într-un interval de până la câteva zile și va veni sub forma unei fraze, desprinse din titlul vreunui ziar pe care ați vrut să-l cumpărați sau l-ați zărit întâmplător, sau sub forma unui incident la care ați asistat etc. Acest răspuns reprezintă și cheia cu ajutorul căreia se poate ajunge la un nivel cuantic mai înalt al Cauzei. Dacă apar situații scandaloase sau se aud injurii, astfel de împrejurări indică o greșeală sau interdicția de a continua activitatea. Nu puteți rata răspunsul situației întrucât semnele acesteia au proprietatea de a atrage atenția, de a sări în ochi, fapt ce atestă prezența unui flux energetic între om și problema exprimată de acel semn. «Dacă există o necesitate și situația satisfacerii acesteia, apare o stare specifică, de pregătire a actului ce poate satisface această cerință» (D. N. Uznadze). Aceasta înseamnă că omul se află deja în conexiunea cauză-efect respectivă și trebuie să rezolve problema mental, altfel va plăti cu propria sănătate. «Cel urmărit îi atrage pe urmăritori»

Renunțarea la soluționarea problemelor pe care ni le pune în față însăși Viața duce la urmări grave deoarece omul se găsește deja în conexiunea cauză-efect a acestor probleme, iar problemele nerezolvate se vor întoarce împotriva sa sub forma pedepselor.

«Cine forțează împrejurările, acela în primul rând va fi constrâns de împrejurări, iar cine va ceda, aceluia i se vor face concesii. Cînd vezi că împrejurările nu-ți sunt favorabile, nu te împotrivi, ci lasă-le să se desfășoare normal, deoarece acela care merge împotriva împrejurărilor devine robul lor, iar cine li se supune devine stăpân pe ele.» (*Talmundul*)

La primirea semnelor, trebuie puse întrebările potrivite care, «ca niște magneți, extrag din toate elementele situației pe cele mai importante. Acestea formează un focar, sau centru al situației, în jurul căruia gravitează toate celelalte elemente. Astfel se creează baza pentru înțelegerea situației.»[9]

Vom explica, pe baza exemplelor, felul în care situația poate să răspundă la întrebări.

Exemplul 1

Prin vizualizare în cauză, am explicat boala Elenei R. ca fiind urmarea unei modificări a câmpului său energetic și prin capacitățile ascunse pe care le-a dobândit ereditar și care echivalau cu o a doua naștere.

Ulterior s-a dovedit că Elena R., necrezând această explicație a cauzei bolii, dorea să audă și părerea unui medic. Plecând de la mine fără un răspuns care să o satisfacă, pe stradă, o rafală de vânt i-a adus sub picioare o telegramă care i-a stârnit interesul, fiind adresată tot unei Elene R., pe care bunicul și bunica o felicitau cu ocazia zilei de naștere.

Exemplul 2

Altă dată, Elena R. însăși a văzut în cauză că slăbiciunea sa se datorează influenței forțate venite din partea unor entități necunoscute, în scopul de a se introduce în planul nostru existențial. Elena R. percepea încercările acestora de a crea în creierul său o structură de tipul stațiilor de emisie-recepție. Printr-un efort de voință, Elena R. a distrus această structură: imediat a sunat telefonul: «Alo, stația?» a întrebat o voce bărbătească. «Nu! Nu-i nici o stație aici!» a fost răspunsul. La reacția corectă a Elenei R., situația a reacționat imediat prin apelul telefonic.

Din cele mai vechi timpuri, omenirea a făcut eforturi pentru a ieși din diferite situații limită. În *Cartea* chinezească a *Schimbărilor*, problemele vitale sunt exprimate în 64 de simboluri. În acest sens, *Cartea Schimbărilor* reprezintă cheia înțelegerii unei situații și ușa prin care i se permite omului

ieşirea dintr-o situaţie nefavorabilă. Dar, deşi «studiază procesele apariţiei, existenţei şi dispariţiei situaţiilor»[9]. *Cartea Schimbărilor* se referă doar la situaţiile deja formate (efecte) şi nu pătrunde în cauzele apariţiei lor.

Lucrul cu efectul (situaţia) trebuie să se desfăşoare conform ordinii evoluţiei, despre importanţa respectării căreia vorbeşte biotehnologul G. M. Oblasov. «Din practica personală şi din observaţii vă puteţi convinge de faptul că nerespectarea lanţului evolutiv duce inevitabil la apariţia în sistem a reacţiei de descompunere, care se face cunoscută prin necazuri, insuccese, eşecuri şi poate duce chiar la moarte» [8].

G. M. Oblasov propune următoarea ordine a unei acţiuni eficiente:

1. Primirea semnalului care permite intervenţia.
2. Adunarea informaţiilor necesare şi, pe baza acestora, efectuarea unei acţiuni de probă (pentru a vă convinge de corectitudinea concluziilor).
3. Dacă, în calitate de organizator al biosistemului aţi interpretat şi utilizat corect datele primite, sunteţi într-adevăr stăpân pe situaţie.

Încercând să săriţi peste o etapă oarecare, veţi acţiona orbeşte, irosindu-vă forţele, făcând eforturi în plus, fără a avea garanţia succesului.

Este bine să nu aşteptăm manifestarea cauzei în planul complicat al interacţiunilor energetice, ci să îndepărtăm cauza atunci când este abia un pârâiaş fără putere care-şi croieşte drum către efect şi are deocamdată nişte urmări nesemnificative.

«Lumea nevăzută participă la viaţa noastră într-o măsură mult mai mare decât bănuim. Sfătuiţi-i pe cei apropiaţi să acorde atenţie puzderiei de întâmplări mărunte, pe care de obicei le ignoră. Nu marile evenimente distructive, ci acelea pe care o minte mărginită le numeşte coincidenţe sau hazard — acelea construiesc efecte de neînlăturat».

Şirul de efecte începe să apară în viaţa noastră imediat după „semănarea" cauzelor, dar se manifestă gradat: la început prin

evenimente nesemnificative (în ceea ce priveşte influenţa lor), dar care trebuie percepute ca nişte semne ale evenimentelor viitoare. Dacă un semn este observat la timp, este înţeleasă cauza şi se poate acţiona asupra ei: aceasta este influenţarea propriului viitor.

«Drumul vieţii este plin de semne ale faptelor săvârşite, ca nişte pete de neşters, de aceea este atât de înţelept să te îndrepţi spre viitor. În acest zbor nu apuci să-ţi pătezi aripile albe».

Acţiunea în flux, în stadiul incipient de dezvoltare a evenimentelor, nu cere eforturi deosebite şi are loc mental, deoarece cauzele se distrug mental; acest lucru reclamă participarea activă a omului la alcătuirea propriului destin. «Unele din faptele noastre i-au făcut fericiţi pe oameni, altele n-au fost bune; rezultatul este raportul dintre acestea. Înmulţiţi-l cu toate zilele vieţilor dvs. anterioare şi veţi înţelege că există nu numai un flux unic al unei karme liniare, ci un număr foarte mare de mici curenţi karmici care acţionează în direcţii diferite».(A. Besant) Prin faptele sale bune, omul stinge câţiva dintre aceştia, alţii însă primesc continuu energie de la gândurile sale, se contopesc cu alţi curenţi de acelaşi fel ai altor oameni, „construind" pentru toţi aceştia un fel de eveniment comun.

«Feriţi-vă de gândurile rele. Ele se vor întoarce la voi şi vi se vor aşeza pe grumaz, ca o lepră respingătoare. Gândurile bune se vor înălţa şi vă vor înălţa şi pe voi: Trebuie să ştiţi că omul poartă în el şi lumina tămăduitoare, şi întunericul morţii».

Este suficientă o decizie a noastră pentru a declanşa mecanismul activităţii conştiente cu situaţia având Lumea întreagă drept Mentor. Prin semnele situaţiei, Lumea vă va preveni, vă va ajuta, vă va da o misiune. La început aceasta va fi studiul şi, pe măsură ce o veţi îndeplini, veţi aborda activitatea în planuri mai subtile ale Existenţei. Iar când veţi deveni Maestru, veţi lucra în Legile Existenţei, lăsând în urmă Planul Cauzelor şi Efectelor. Vă veţi elibera de acţiunea cauzei şi a karmei. Condiţia principală pentru a deveni Maestru este de a deveni, pentru început, Maestru într-un anumit domeniu, deoarece drumul spre libertate trece prin etapa îndeplinirii Datoriei.

«Dar cine își va adânci privirile în legea desăvârșită, cea a libertății, și va stărui în ea nu ca un ascultător uituc, ci ca un împlinitor cu fapta, va fi fericit în lucrarea lui».

(Iacob 1:25)

◆ Abordarea cauzei în vis

«Am visat că eram un fluturaș care zburda vesel printre flori. Apoi m-am trezit și n-am putut înțelege dacă eu sunt omul care a visat că e fluture sau fluturele care visează că e om.»

Ciang-Tzu

Am folosit drept motto o glumă a lui Ciang-Tzu, scopul principal al căreia este de a antrena mintea rațională a cititorului într-un paradox. În acest vis nu există însă nici un paradox și totul devine extrem de limpede și de logic dacă ținem seama de faptul că fluturele este simbolul puterii magului și semnifică atingerea de către om a gradelor și funcțiilor acestuia.

Ne vom opri la acel aspect al viselor care ne permite să modificăm situația. Întrucât visele reprezintă «rămășițe ale activității spiritului» (S. Freud), fluxul evenimentelor sau al karmei, străbătând toată viața noastră, va trece și prin vise, creându-le și influențându-le. Prin urmare, visele sunt purtătoarele imaginilor directe ale cauzei, folosind aceleași simboluri. De aceea, modificarea visului este, în fond, o acțiune în Cauză.

Există metode speciale de pătrundere conștientă în vis și de control al viselor în Tantra, iar tradițiile mexicane folosesc visul ca mijloc de bază pentru cunoașterea realității. Șri Radjniș relatează cazul unei tinere fete care a visat că, în timp ce se plimba pe malul unui lac cu iubitul ei, din apă a ieșit un șarpe care l-a mușcat pe acesta de gât. După câteva zile, tânărul a murit, iar Radjniș scrie că, dacă în vis băiatul ar fi reușit să învingă șarpele, moartea ar fi putut fi evitată.

Activitatea conștientă cu visele chiar în timpul somnului cere o pregătire și deprinderi speciale. Ce e de făcut însă dacă nu avem aceste deprinderi și am visat un vis urât? Să acționăm asupra visului. De reținut că, în timpul acțiunii, nu există

diferență între subconștient și planul cauzal; noaptea în somn sau în timpul zilei, când ne amintim visul, importantă este acțiunea, lucrul în cauză. Imediat ce din subconștient apare visul (adică ni l-am reamintit) putem acționa asupra lui așa cum se lucrează cu simbolurile cauzei. Principiile activității în Cauză și cu visele sunt aceleași.

◆ Influențarea cauzei prin intermediul ghicitului

«Să nu mâncați nimic cu sânge. Să nu practicați vrăjitoria și ghicirea.»

(Leviticul 19:26)

Ghicitul este larg răspândit în popor și poate dezvălui, ca și astrologia, momentele importante ale vieții:«stelele conving, dar nu obligă». Ghicitul are totuși acces în cauză, deoarece poate crea cauze și modela destinul viitor. Biblia interzice ghicitul pentru că atrage sângele asupra omului, are efect destructiv asupra existenței sale întrucât, prin ghicit, omul își încredințează destinul altui om, incluzându-se în conexiunile karmice ale acestuia, își deviază, prin neîncredere, propriul drum al vieții și se pune la dispoziția hazardului.

Dacă prin noi privește și acționează Universul, ghicitul va contribui la înțelegerea unei cauze ascunse, la descoperirea și îndepărtarea acesteia. Tot ceea ce poate fi îndepărtat ne va fi dezvăluit prin orice mijloc accesibil nouă. Dar, „deschizându-ne cărțile". Lumea pretinde de la noi un minimum de activitate cu noi înșine: «Nu te poți apropia de poartă și să treci dincolo de ea fără să cugeți». (Runele)

Trebuie să reținem că nu noi suntem cei ce iau hotărâri; noi le ducem la îndeplinire. Nu lăsați să intre îndoielile în viața voastră prin intermediul ghicitului și nu răstălmăciți sensurile lui.

ACTIVITATEA ÎN CAUZĂ ŞI CU KARMA

«Fără energia atotcuprinzătoare, nici un medicament nu va avea efect.»

Următoarea etapă a tratamentului în Cauză este activitatea conştientă de modificare mentală a imaginilor vizualizate. Subliniem din nou că intervenţia omului este posibilă numai în cauzele pe care este capabil să le rezolve. Libertate deplină de acţiune în Planul Cauzelor conferă activitatea omului în Planul Legilor Existenţei sau în Atman. Cât timp omul nu s-a ridicat până la Atman, el trebuie să se considere ca un discipol care-şi îndeplineşte sarcinile şi-şi face temele. Nu vă grăbiţi! Piotr Demianovici Uspenski (1880-1947) spunea despre acest lucru următoarele: «Omul nu poate face nimic. Dar el nu crede acest lucru şi-şi atribuie capacitatea de a face. Tot ce gândeşte omul, ce face el, se întâmplă în realitate la fel cum „plouă"* sau „se topeşte zăpada". Omul este o maşină pusă în funcţiune de stimuli externi. Fiind însă conştient că este o maşină, încetează de a mai fi».

Aşa cum am mai precizat, dacă te pui la dispoziţia Lumii, devii tu însuţi o lume: atunci nu mai există nici o diferenţă între Cauzele Existenţei şi cauzele omului, iar prin activitatea proprie în Cauză omul vindecă Lumea şi primeşte ca recompensă Viaţa.

Cât timp durează transformarea unei cauze în efect? Agni-Yoga răspunde: «Contopindu-ne cu Marele Spirit, provocând cauza(imboldul), construim un efect neîntârziat», lucru de care ne-am convins pe baza exemplelor.

Întârzierea rezultatelor tratamentelor se explică prin inerţia psihicului pacientului (de exemplu, convingerea că pentru o însănătoşire deplină sunt obligatorii cel puţin şapte şedinţe); prin

rezolvarea incompletă a problemelor apărute în cauză; prin inerţia corpului fizic (organele care nu s-au eliberat complet de boală posedă memoria bolii şi mai „absorb" energie, înnoind cauza generatoare a bolii, dar această cauză va slăbi cu fiecare şedinţă).

«Este deosebit de greu să ajuţi oamenii prinşi în karmă... Fiecare acţiune îndreptată în acest sens întâlneşte un fel de împotrivire din partea celui pe care vrei să-l ajuţi. Acest fapt confirmă existenţa unei energii speciale, foarte puternice, numită *ocrotitoarea karmei*».

În funcţie de rezultatul cercetării fluxurilor energetice ale omului, vom descrie câteva boli şi vom indica metodele de tratament.

◆ Tratamentul bolilor provocate de deplasarea energiei Kundalini

1.Deplasarea Kundalini în trecut

Toate aceste boli au caracter karmic şi se manifestă prin radiculită, lumbago, iar la copii, prin slăbirea sistemului imunitar şi rămânerea în urmă în dezvoltare, deoarece copilul este lipsit de suportul energetic al părinţilor, neprimind energia necesară creşterii. Variantele posibile ale fluxurilor de energie sunt redate în fig. 30-32.

În fig. 30 fluxul orizontal de energie se îndreaptă spre Kundalini, care s-a deplasat în trecutul omului. Valoarea timpului se calculează astfel: un pas al omului este egal cu timpul unei generaţii, adică aproximativ 70 de ani. Fluxul de energie din fig. 31 indică o surpare a câmpului imediat în spate, ceea ce înseamnă că omul însuşi este răspunzător de această surpare, iar energia Kundalini o astupă.

Exemplu:

Suferinţele puternice ale unuia dintre strămoşi o fac prizonieră pe Kundalini în acel timp. Dacă tabloul suferinţelor strămoşului se

dovedește a fi cauza bolii urmașului, aceste evenimente trebuie modificate, rescrise în subconștient, dându-le un sfârșit pozitiv.

Fluxul de energie din fig. 32 îndreptat oblic în jos, arată că energia Kundalini se află sub pământ sau într-o lume paralelă. Acest pământ invizibil poate fi perceput manual, ca ceva mai dens în comparație cu spațiul; pământul nu permite mâinii să pătrundă în interiorul lui, respingând-o. Astfel de cazuri apar la înmormântări, când Kundalini ajunge în mormânt fiind acoperită cu pământ odată cu corpul, sau când cineva din strămoși a practicat magia neagră. Activitatea în Cauză, în condițiile din fig. 32 constă în eliberarea Kundalini de sub „pământ" și-n închiderea accesului sub „pământ".

Exemplu:

În timpul unui cutremur, un om a fost acoperit de pământ și a stat astfel trei zile. Nemaisperând să fie salvat și-a luat rămas bun de la viață. Când a fost găsit, omul nu a mai încercat o emoție pozitivă similară, întrucât era foarte slăbit. Când și-a luat rămas bun de la viață, omul și-a luat rămas bun și de la toate rudele, de aceea Kundalini l-a părăsit și nu s-a putut întoarce din cauza lipsei unei emoții pozitive. Peste cinci ani, când în familie s-a născut un copil, acesta nu avea energie Kundalini. Lipsa suportului energetic al părinților a determinat starea bolnăvicioasă a copilului. Tratamentul a constat în eliberarea Kundalini de sub pământ și întoarcerea acesteia la locul său.

Trebuie făcută precizarea că întoarcerea mentală în trecut este foarte dăunătoare sănătății fizice și spirituale.

«Îndreptați-vă spre viitor... Otrava trecutului, așa-numita întoarcere în timp, poate provoca sancțiuni karmice adormite... Vă sfătuim, mai ales acum, să vă transferați întreaga conștiință în viitor, evitând astfel multe capcane ale existențelor anterioare».

Atragem atenția asupra faptului că suntem sfătuiți să trăim prin/în viitor, dar se poate întâmpla ca energia Kundalini să se

deplaseze în viitor, pentru a soluționa problemele apărute în el, expunându-se în locul omului acțiunii legăturilor cauză-efect.

Figura 30

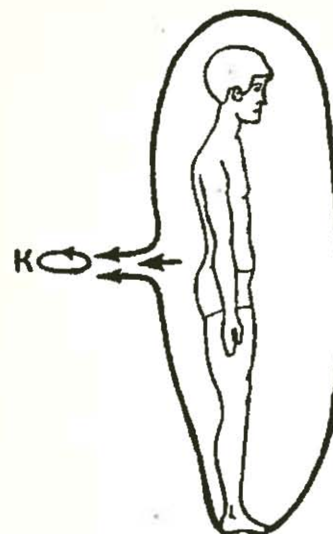
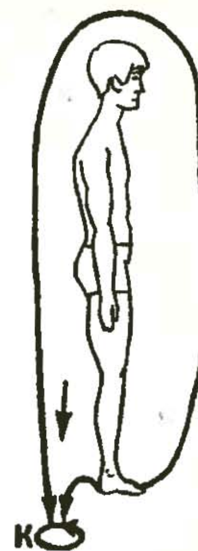

Figura 31

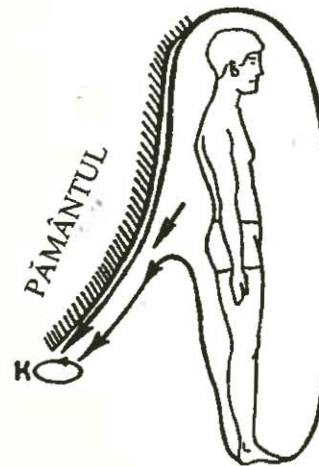

Figura 32

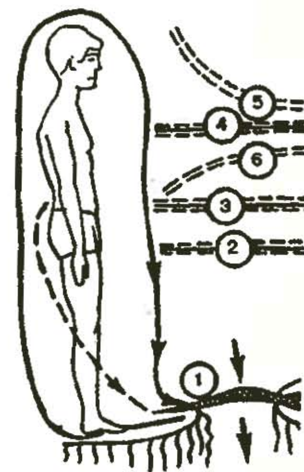

Figura 33

2. Deplasarea Kundalini în viitor

Bolile provocate de deplasarea energiei Kundalini în viitor au caracter karmic şi se manifestă prin eşecuri, complicaţii în viaţa particulară, slăbirea sistemului imunitar. Adeseori în cauză apare simbolul unui drum întrerupt (fig. 33) sau surpat, al unui pod distrus; simbolul casei dărâmate sau în flăcări este la fel de frecvent. Drumul surpat se va manifesta prin boală, podul prăbuşit printr-o boală grea sau vreun eşec, casa dărâmată sau arzând este semnul unei apropiate boli a creierului sau conştiinţei.

Fig. 33 prezintă o caracteristică importantă a drumurilor omului în Cauză: omul străbate drumurile vieţii utilizând energii diferite. Cel mai armonios este „drumul verde" care se găseşte la nivelul ceakrei inimii (4). Coborârea drumului la nivelul energeticii abdomenului (drumul 3) indică drumul arivistului - toate forţele sunt aruncate în luptă pentru obţinerea puterii, făurirea unei poziţii sociale. Drumul 2, la nivelul ceakrei sexuale, nu necesită comentarii. Pierderile de energie în viitor, la nivelele 2, 3, 4 indică şi problemele corespunzătoare. Nivelele 2, 3, 4 reprezintă totuşi nişte legături karmice superioare nivelului drumului 1, aflat sub picioare; această persoană nu are libertatea alegerii.

Dacă, verificând drumul, mâna este deviată spre stânga (cifra 5 pe fig. 33), înseamnă că drumul omului este „legat" de părinţi, că nu s-a îndepărtat de ei. Complicaţiile încep după moartea părinţilor, deoarece, împreună cu aceştia, drumul vieţii omului se transferă în lumea de dincolo de mormânt.

Devierea mâinii spre stânga, în timpul verificării drumului (notată cu cifra 6 în fig. 33) arată că drumul omului a fost furat sau dat altei persoane. Cel mai adesea, astfel de cazuri apar în timpul ghicirii viitorului. Ghicitoarea poate modifica destinul. Drumurile se refac mental foarte simplu, dar în această simplitate survine şi o complicaţie: trebuie să intervenim în cauza devierii destinului. În fig. 33 Kundalini a astupat ruptura drumului; urma mişcării Kundalini este indicată de linia punctată. Mâna va urma această traiectorie şi se va opri în locul unde se află Kundalini.

Remarcăm faptul că vindecătorul, acţionând asupra viitorului în Cauză, nu influenţează direct acest viitor, ci doar îndepărtează din el dezordinea acumulată de către om. Omul va acţiona singur, având libertatea de a-şi alege drumul ulterior.

Exemplu:

În timpul tratării lui Ş după fotografie, a fost îndepărtată o mare nenorocire din viitorul apropiat; urmând un imbold interior, acesta şi-a luat într-o zi concediu şi a plecat în Krimeea. După trei zile a fost rechemat la serviciu - se întâmplase un accident de mari proporţii.

«Se pot enumera multe cazuri când voinţa a determinat modificări în karmă».

3. Deplasarea Kundalini lateral

În dreapta - boala are caracter karmic; în stânga - cauzal. Amândouă cazurile se manifestă printr-un grad ridicat de irascibilitate, neuroastenie, radiculită şi inflamarea nervului sciatic. Adesea apare simbolul unei fântâni sau gropi din care Kundalini încearcă să scoată ceva ce omul a pierdut în situaţiile mai dificile ale vieţii sau în stare de stres: de exemplu un inel - simbolul relaţiilor de familie sau al câmpului psihologic (fig. 34). În figura 34 cifrele notează câmpul psihologic; câmpul rupt se află în surparea (3) iar de la prăbuşirea iminentă îl salvează Kundalini (K). Săgeţile 4 indică fluxul energetic şi mişcarea mâinii când cerem informaţia: unde este Kundalini?

4. Deplasarea Kundalini într-o zonă oarecare a corpului

Boala are un caracter cauzal, cu aceleaşi simptome ca şi-n cazul surplusului de energie. Este necesar să îndepărtăm cauzele şi, printr-un efort de voinţă, s-o repunem la locul ei pe Kundalini.

În exemplul studiat anterior, cu băiețelul de 12 ani căruia îi lipsea structura conștiinței, Kundalini ar fi putut atenua consecințele, înlocuind structura conștiinței cu experiența strămoșilor. Totuși, în acest caz, copilul ar fi avut dese dureri de cap iar Kundalini nu s-ar fi putut deplasa într-acolo, deoarece se afla într-o cavitate din spate.

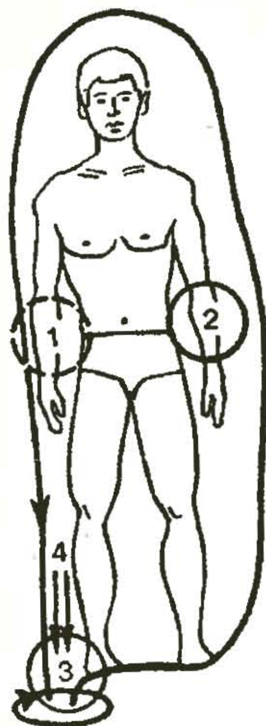

Figura 34

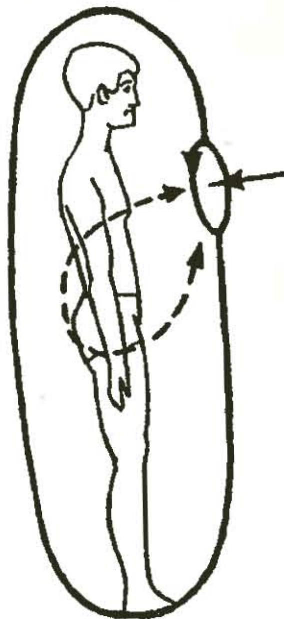

Figura 35

În cazul unor emoții foarte puternice, inima poate suferi la fel ca-n urma unei lovituri de cuțit, Kundalini se ridică atunci la inimă, acoperind-o, pentru ca ea să nu se transforme într-o gaură neagră. Deplasarea Kundalini atrage și un flux de energie ce va acționa distructiv asupra inimii. Din două rele, îl vom alege însă pe cel mai mic. Tratamentul constă în eliberarea inimii de simbolurile care au provocat emoția, reconstituirea structurii sale și reîntoarcerea Kundalini în ceakra Muladhara.

În fig. 35 Kundalini (K) se află în fața pieptului unde a ajuns datorită încercării cuiva dinafară de a influența spiritul. Deși influența a fost de ordin pozitiv, Kundalini nu s-a mai putut întoarce în ceakra sa întrucât, venind în ajutorul omului ca răspuns la semnalul acestuia de primejdie, ea nu a mai primit un semnal similar ca intensitate, de încetare a alarmei.

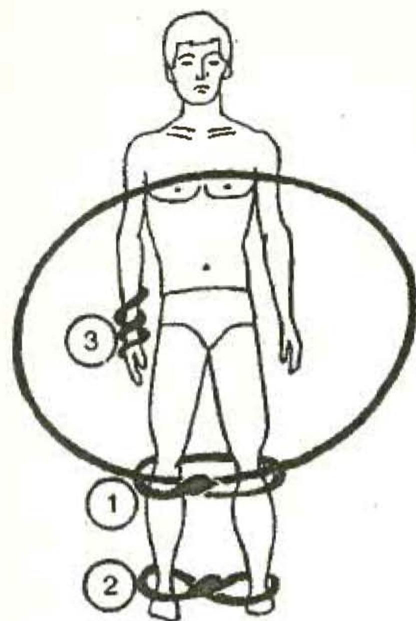
Aflată pe piept sau în fața pieptului, Kundalini atrage un flux suplimentar de energie care acționează asupra organelor din această zonă. Liniile punctate din fig. 35 indică urmele posibile ale deplasării Kundalini, pe care le va descrie mâna în timpul investigării câmpului.

Fig. 36 prezintă variantele posibile ale mutării Kundalini la membrele superioare și inferioare. În varianta 1 Kundalini se află la genunchi, înconjurându-i ca un inel, ceea ce înseamnă că energia omului a suferit o lovitură și, pentru ca această energie să nu se prăbușească de tot, Kundalini o reține la nivelul genunchilor. Dacă, la acest nivel sau la nivelul gleznelor, Kundalini este încolăcită în formă de 8 (varianta 2), este pentru a împiedica picioarele omului care a ales un drum nepotrivit sau a fost înnodată astfel de vreo forță oarecare. În varianta 3 Kundalini acoperă locul unei luxații sau fracturi când trauma este percepută ca o tragedie (spre exemplu, un traumatism al mânii unui pianist).

În toate variantele din fig. 36, Kundalini primește energie, provocând dureri în zonele corespunzătoare, continui sau numai la schimbarea vremii.

Fig. 37 reprezintă o surpare a câmpului sub picioare, survenită în urma pronunțării cuvintelor: *să mă înghită pământul, să nu mă mișc din locul ăsta*. Kundalini s-a culcat ca un pod deasupra gropii, nepermițând energiei să se prăbușească în ea; groapa însă va atrage energia oricum, omul va suferi o insuficiență energetică și nici măcar timpul nu va fi un bun remediu deoarece, în timp, organismul slăbește și chiar dacă omul va păși peste această groapă, ea va rămâne în spatele său, în trecutul său, furându-i energia. Gropile energetice au o proprietate înfiorătoare: nu pot fi niciodată astupate; energia

absorbită de groapă adânceşte cauza (groapa) transformând-o în cele din urmă într-o gaură neagră.

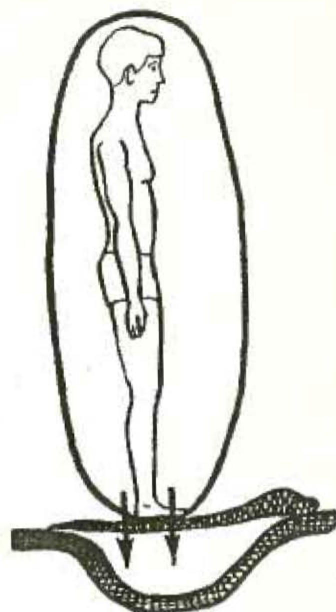

Figura 36 Figura 37-

Sub acţiunea radiaţiilor, prima care reacţionează este Kundalini care, ocrotind experienţa strămoşilor, se ascunde la subţioara mâinii: precum puii sub aripa cloştii. În acest caz este perturbată în primul rând activitatea sistemului limfatic, din cauza fluxului suplimentar de energie, şi ganglionii limfatici. Efectele radiaţiilor se pretează bine la tratamentul în cauză, pentru aceasta fiind necesară aşezarea la loc a energiei Kundalini şi verificarea stării glandei tiroide.

5. Deplasarea Kundalini în oglindă, tablouri, etc.

Aceasta se întâmplă ca urmare a interesului crescut pentru subiectul unui tablou, film, sau ca urmare a identificării cu

anumite personaje; Kundalini poate evada în oglindă şi ca urmare a unor lovituri distructive îndreptate împotriva omului. În astfel de cazuri, tabloul sau oglinda vor absorbi energie, exercitând o influenţă negativă nu numai asupra omului, ci şi a celor din anturajul acestuia. Dacă oglinda se acoperă sau se aruncă, consecinţele se agravează. Este necesară eliberarea Kundalini din oglindă, îndepărtând în prealabil cauza.

Exemplu:

O clarvăzătoare a prevenit o familie despre moartea iminentă a două femei. Familia s-a îngrozit, întrucât, până atunci, toate prezicerile clarvăzătoarei s-au adeverit. Cauza s-a dovedit a fi un fototapet ce reprezenta, în mărime naturală, două rafturi cu cărţi, iar între ele o uşă întredeschisă prin care se întrezărea o lumină palidă, misterioasă. Uşa era atât de reală, încât copiii încercau să treacă de pragul ei, lovindu-şi de fiecare dată fruntea. Acest mister al spaţiului de dincolo de uşă atrăgea în mod constant atenţia mamei şi fiicei; curiozitatea, neputând fi satisfăcută, se amplifica - ele voiau cu orice preţ să afle ce este dincolo de prag. Urmând chemarea acestei dorinţe chinuitoare, Kundalini s-a deplasat în spaţiul aflat dincolo de uşă, de unde a început să formuleze chemarea stăpânelor sale către sine, în Infinit.

După tratament, care a constat în reîntoarcerea ambelor energii Kundalini din Infinit şi-n explicarea caracterului dăunător al meditaţiei involuntare la spaţiul aflat dincolo de uşă, situaţia morţii s-a destrămat. Acest fapt a fost confirmat de aceeaşi clarvăzătoare, care a suferit un şoc: în viziunile ei, sicriele de deasupra casei au dispărut însă până atunci, ea nu se înşelase niciodată.

Întâmplarea din acest exemplu, deşi nu este karmică, demonstrează foarte bine faptul că omul îşi poate influenţa singur viitorul.

✦ Defectele cauzale ale inimii şi conştiinţei

Pe baza exemplului de structură spaţială din fig. 18 ne-am convins că perfecţionarea sistemului atrage un flux energetic

necesar autodezvoltării acestui sistem până la perfecţiune. De aceea, defectele în structurile cauzale ale organelor atrag spre ele fluxuri energetice suplimentare, generând bolile surplusului de energie. Structuri cauzale posedă toate organele. Ne vom referi la inimă şi conştiinţă ca fiind cele mai importante.

Descrierea structurilor cauzale ale inimii o dă Agni-Yoga, care consideră structura cristalului ca fiind superioară tuturor celorlalte:

«Cristalul inimii este alb, străveziu. Bineînţeles, această structură a inimii nu este prea des întâlnită, dar trebuie să tindem către ea».

Alte structuri ale inimii, după Agni-Yoga:

Templul - reprezentat de semnul Crucii
Trandafirul - petalele lui ocrotesc taina Spiritului
Corabia - inima bărbăţiei
Piatra - inima Spiritului a murit
Inima neagră - simbolul unui imens pericol

Defectele structurilor cauzale ale inimii se manifestă ca defecte ale simbolurilor corespunzătoare şi corectarea lor mentală este destul de simplă, dar transformarea inimii este posibilă doar cu ajutorul inimii.

Agni-Yoga consideră că toate bolile de inimă sunt contractate de oameni numai din vina lor. «Îmbolnăvirea inimii ca urmare a unor cauze karmice este foarte rară».

Conştiinţa umană este în esenţă, după cum scrie V. P. Kaznaceev, un computer holografic. «Înlocuind cândva continuul său primar holografic prin cuvinte, omul s-a simplificat pe sine. El a devenit necesar pentru Pământ, dar ceva mai primitiv pentru Cosmos»[14].

Prin conştiinţă vom înţelege modalitatea de participare a omului la crearea Noii Cunoaşteri Cosmice, nivelul interacţiunii omului şi Cosmosului. Conştiinţa Cosmică înseamnă că omul nu se limitează la sine, ci (fie şi inconştient) îndeplineşte o

îndatorire Cosmică, reprezintă un element al Raţiunii cosmice Active.

«Cauza primară trece în Raţiunea Activă, iar Raţiunea Activă este legată de sufletul omului, sufletul este legat de trup şi astfel proprietatea „Vieţii divine" trece în Materie, în om. Esenţa omului, raţiunea sa devine veşnică» (Ibn-Sina)

Conştiinţa de rând are o structură haotică şi se manifestă prin cele mai diverse simboluri: cartea - asmilarea mecanică a cunoştinţelor; varza - acumularea de cunoştinţe diferite, fără a fi sintetizate; toporul - analiza pură etc.

Conştiinţa comună, de rând, este considerată haotică deoarece nu are un anumit nivel cuantic, adică nu aparţine Cosmosului ci Existenţei Materiale în exclusivitate, reprezentată de existenţa omului.

Problema cu astfel de forme rezultă de obicei din faptul că fiecare conştiinţă se află într-un continuu proces de devenire. De îndată ce un om - purtător al unei conştiinţe de rând, stagnează în cunoaştere, el rupe astfel singurul fir de legătură cu Lumea Superioară, va fi asemeni unui pom tăiat. Pierzându-şi existenţa, singurul lucru care-i rămâne este subzistenţa. «Îndepărtându-se de comunicarea Superioară, omul se transformă în animal».

O conştiinţă superioară aparţine şi omului şi Cosmosului şi are 5 nivele cuantice de energie care alcătuiesc 5 tipuri de conştiinţe.

Primul nivel al conştiinţei

Nivelul cel mai de jos al conştiinţei are o structură tip „construcţie", destul de stabilă şi de rezistentă la vicisitudinile vieţii. În cadrul acestei structuri există o gradaţie după tipul construcţiei, de la bordei până la casa de piatră şi templu. Defectele acestor „construcţii - simboluri" indică şi măsurile ce trebuie luate pentru îndepărtarea lor. De reţinut faptul că aveţi libertatea de a stabili o legătură karmică mai fină: un bordei dărâmat este bine să fie transformat într-o casă de piatră sau templu şi nu să fie renovat. În acest caz, vindecătorul trebuie să transforme; nu se recomandă demolarea bordeiului şi apoi să se

ridice o casă de piatră, deoarece, distrugerea unei conştiinţe, chiar şi pentru scurt timp, poate trece în efect.

Al doilea nivel al conştiinţei Cosmice - floarea

Este o structură foarte fragilă care necesită grijă şi atenţie. Aceşti oameni sunt de obicei nişte visători, idealişti, nu se pricep la nici o muncă fizică. Nu trebuie să se expună îndelung razelor solare, floarea se va ofili. Florile ofilite trebuie să fie udate cu apă; această acţiune poate fi corelată cu spălatul sau stropitul florilor de apartament (lansarea ideii corespunzătoare).

Al treilea nivel al conştiinţei Cosmice - cristalele

Cel mai adesea, simbolurile conştiinţei de cristal sunt cristalele transparente, cristalul de stâncă, diamantul, rubinul, safirul, ametistul. Posesorii acestui tip de conştiinţă sunt adevăraţi promotori ai noului în viaţă.

Defectele cristalelor sunt zgârieturile, porţiunile opace; ele se înlătură mental, dar trebuie clarificată cauza apariţiei lor. Este posibilă, de asemenea, înlocuirea cristalului ce prezintă defecte cu altul nou, de calitate superioară

Al patrulea nivel al Conştiinţei Cosmice

Adunarea Apelor este conştiinţa înţelepciunii. Starea bună a conştiinţei Adunarea Apelor este simbolizată de un lac limpede (de câmpie sau de munte) sau de un pârâu cu apă curată. Chiar şi înţelepciunea fără perfecţionare diminuează, de aceea este posibilă scăderea calităţii Adunării Apelor până la stadiul de mlaştină sau chiar băltoacă. Acest lucru se întâmplă dacă omul „dă cu băţul în baltă"; totuşi i se mai poate acorda o şansă de a se menţine la nivelul Adunării Apelor, transformând balta în lac: aceasta se realizează populând mlaştina cu peşti care vor mânca iarba şi mâlul, curăţind-o. Peştii simbolizează cunoaşterea. Destinul viitor al omului se află în mâinile sale, depinde cum va folosi darul primit.

Tipul superior de conştiinţă - Izvorul Luminii

Modificarea structurii conştiinţei în cadrul aceluiaşi nivel este posibilă, şi în timpul tratamentului, vindecătorul poate realiza acest lucru, dar trecerea la un nivel cuantic superior, omul trebuie să o facă singur, perfecţionându-se continuu. Marea majoritate a oamenilor ignoră acest lucru şi atunci natura îşi pune în funcţiune propriul mecanism de perfecţionare forţată a oamenilor.

De exemplu, natura poate influenţa conştiinţa umană prin intermediul exploziilor solare:

«Al patrulea Înger a vărsat potirul lui peste soare. Şi i s-a dat să dogorească pe oameni cu foc. Şi oamenii au fost dogorâţi de o arşiţă mare».(Apocalipsa 16:8-9)

Numai conştiinţele superioare (Izvorul Luminii, Adunarea Apelor şi cristalele) nu sunt afectate de exploziile solare. În toate celelalte cazuri apar imperfecţiuni care devin cauze active ce-l vor determina pe om să se perfecţioneze.

Să trecem la practică: cum putem deosebi un defect al conştiinţei de o simplă boală a capului provocată de o cauză oarecare?

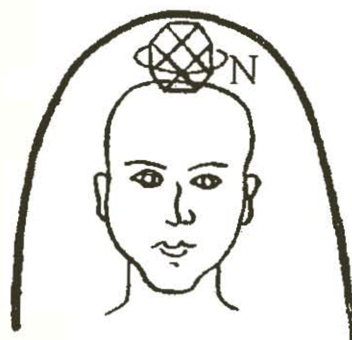

Figura 38 - Câmpul capului la omul sănătos

Figura 39 - Surparea ceakrei Sahasrara

Câmpul bioenergetic al capului unui om sănătos (fig. 38) este uniform elastic, cald sau neutru la pipăit şi respinge mâna indiferent din ce direcţie s-ar apropia de cap. Ceakra Sahasrara se află la locul său şi are forma normală de cerc. Dacă funcţionează normal, ceakra Sahasrara apare ca un nimb (notat cu N pe fig. 38).

În fig. 39 este prezentat un caz de prăbuşire a ceakrei Sahasrara în interiorul capului, datorită unei lovituri energetice venite de undeva de deasupra.

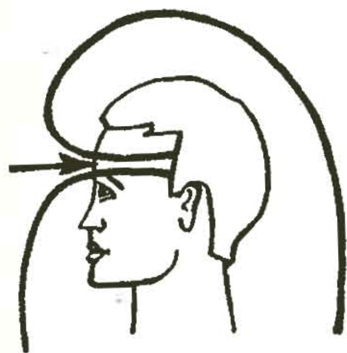

Figura 40 - Al treilea ochi

Figura 41 - Kundalini pe cap

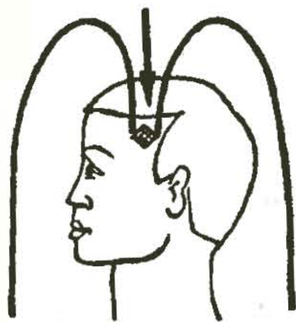

Figura 42 - Astuparea pârâiaşului

Figura 43 - Influenţarea conştiinţei

Fig. 40 reprezintă al treilea ochi. În locul apariţiei acestuia pătrunde energie care va provoca dureri. În astfel de cazuri se observă o urmă în formă de culoar sau tunel; ea trebuie închisă, înlăturând în prealabil cauza apariţiei ei. Urma poate fi umplută cu energie aurie, sau se poate monta o uşă, închisă cu o condiţie care se anulează când este atins un anumit nivel al conştiinţei, în caz contrar, fluxul energetic ce amplifică posibilităţile conştiinţei umane, o va distruge.

În fig. 41 Kundalini s-a urcat pe cap în urma unui semnal emoţional transmis de o neplăcere oarecare, de exemplu, furtul banilor. Negăsind probleme corespunzătoare emoţiei (furtul banilor pentru Kundalini nu reprezintă o problemă, ci efectul unei cauze oarecare, cunoscute de ea) Kundalini s-a încolăcit pe cap, întrucât nu poate coborî la loc atâta timp cât omul nu dă semnalul de încetare a alarmei.

Toate exemplele studiate despre energia Kundalini demonstrează necesitatea stabilirii unor relaţii corecte cu propria noastră forţă energetică.

Iată încă două exemple de defecte ale câmpului capului: fig. 42 prezintă blocarea ceakrei Brahmaranda, iar fig. 43 - pătrunderea energiei în tâmple. Blocarea ceakrei Brahmaranda (pârâiaşului) este simbolizată de un pârâu, izvor sau fântână, acoperite cu gunoaie, pietre sau pe izvor se află vreo fiinţă oarecare care-l astupă (de exemplu, o broască). Intervenţia în cauză constă în curăţirea sau eliberarea izvorului, pârâului sau fântânii.

În tâmple energia poate pătrunde prin găurile provocate de lovituri sau de introducerea în conştiinţă, prin tâmple, a unor dispozitive cu rol de antene pentru a influenţa şi ţine omul sub control.

Toate cazurile prezentate în fig. 39-43 au ilustrat defecte ale energeticii capului în cazul în care conştiinţa nu prezintă defecte cauzale. Comparând aceste cazuri cu fig. 16, se observă diferenţa dintre defectele câmpului energetic al capului şi structurile conştiinţei; în cazul unui defect al conştiinţei lipseşte nimbul. La întrebarea despre prezenţa acestuia, mâna rămâne pe loc. În lipsa nimbului, tot capul pierde energie iar mâna va

descrie contururile unei figuri oarecare, de o formă simplă, ce indică structura unei cvasiconştiinţe.

În cazul lipsei totale a conştiinţei, fapt ce se stabileşte atât prin vizualizare în cauză cât şi din manifestările vieţii conştiente, omului i se poate da orice structură de conştiinţă, orientându-ne după trăsăturile volitive şi de caracter ale acestuia, dacă va reuşi el să suporte vibraţiile unei conştiinţe înalte.

De aceea în transformarea conştiinţei trebuie să plecăm de la formele vizualizate în cauză: cărămida (fig.16) poate fi transformată într-un cristal roşu transparent, cârpa - în floare, pata de cerneală - într-un lac de câmpie etc. Este bine să solicităm simbolul conştiinţei pe care ar fi avut-o omul în cazul unei dezvoltări normale şi să-i reconstituim conştiinţa blocată de karmă, dacă între timp nu se mai înregistrează şi alte probleme, suplimentare.

◆ Bolile dislocării câmpului energetic

Dislocarea energetică se produce ca urmare a unei acţiuni dinafară sau este transmisă de către părinţi. Poate fi dislocată atât energia unui anumit organ cât şi câmpul bioenergetic al întregului corp. Prin dislocarea câmpului vom înţelege deplasarea câmpului cauzal în raport cu cel fizic. Câmpul cauzal reprezintă forma care sprijină corpurile astral şi mental. Dacă această formă se deplasează, atunci mentalul şi astralul nu se mai pot menţine în jurul corpului fizic şi „se prăbuşesc" în corpul cauzal. Cu timpul, aceste fluxuri deformează şi corpul eteric.

Fig. 44 reprezintă o variantă de deplasare a corpului cauzal (1) în raport cu cel fizic. Corpul astral (2) şi eteric (3) nu se deplasează la început, însă ulterior vor fi deformate şi deviate de către fluxul energetic (4) către corpul cauzal.

Deplasarea corpului cauzal provoacă boli datorate surplusului şi insuficienţei energetice, simultan în organe diferite, boli de nutriţie, depuneri de săruri şi intoxicări ale organismului. Toate bolile cronice se acutizează şi se pretează foarte greu la tratamentul cu metode tradiţionale.

Fig. 45 reprezintă deplasarea în spate a câmpului capului (deplasarea e posibilă în orice direcţie), observată datorită fluxului de energie (indicat de săgeţi) atras de partea dislocată. Tot atât de simplu depistăm deplasarea câmpului, punând întrebarea: unde se află câmpul capului? Mâna va indica locul respectiv în spaţiu, descriind şi forma câmpului (de exemplu, un cerc). În cazul deplasării câmpului său energetic, capul nu mai este alimentat cu energie, aflându-se totuşi sub influenţa surplusului de energie care trece prin el. La un copil de trei luni pe care l-am tratat, o astfel de stare a câmpului s-a manifestat prin pustule cu puroi pe cap. Cauza a fost o naştere grea ce a provocat o luxaţie în astral a capului. Efecte similare au avut exploziile solare din vara anului 1991 asupra conştiinţelor de tip „floare", „construcţie" şi asupra conştiinţelor haotice.

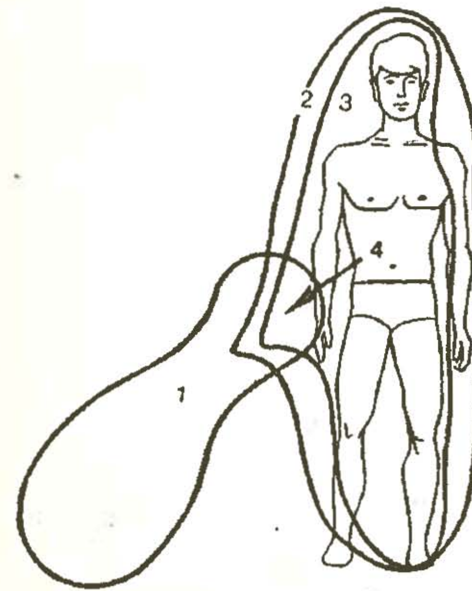
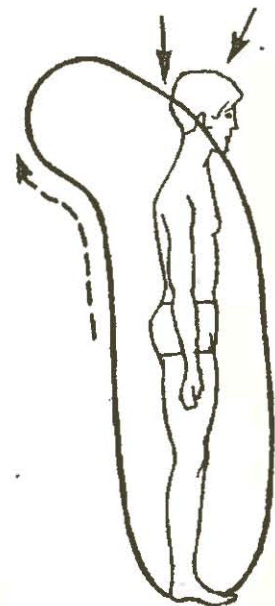

Figura 44

Figura 45

În fig. 45 este reprezentat câmpul întregului corp, căzut în față (poate cădea în orice parte). Ne dăm seama de acest lucru datorită faptului că, la toate întrebările referitoare la starea câmpului, mâna coboară, se oprește aproape de pământ, simțind prezența unei structuri mai dense - biocâmpul - limitele căruia se determină tot manual. Cauza deplasării din fig. 46 a fost o puternică lovitură energetică venind din trecut, de aceea, respectul față de strămoși nu este numai o chestiune de etică, ci și o garanție a sănătății.

În fig. 47 este prezentat cazul deplasării în trecut a întregului câmp, deplasare „comandată" de părinți. Memoria genelor reprezintă singurul canal pentru schimbul de energie între corp și câmp, canal reprezentat în fig. 47 printr-o săgeată bilaterală. Întrucât energia poate exista independent timp îndelungat, ea a căpătat o formă de maximă stabilitate, forma unei sfere. În timpul tratamentului este necesară investigarea trecutului și clarificarea cauzei care, cel mai probabil, a fost declanșată de un cuvânt sau gând al altei persoane.

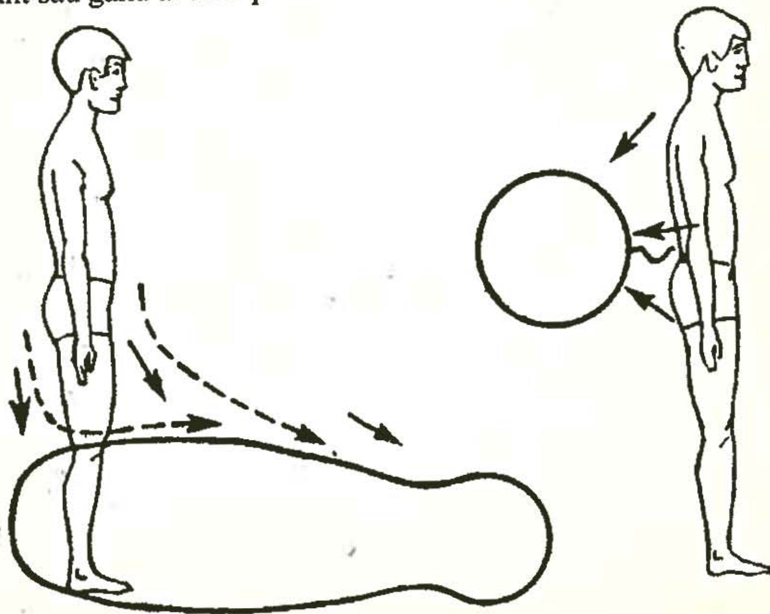

Figura 46

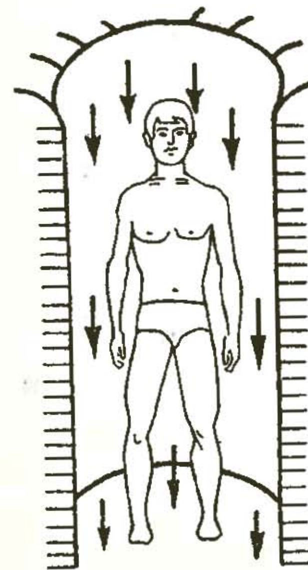

Figura 47

Deplasarea câmpului energetic poate avea loc și-n sens descendent; voinicii din poveste își îngropau adversarul în pământ până la genunchi (până la brâu, până la gât). Dacă energia coboară în pământ până la nivelul genunchilor, se va dezvolta cu timpul o boală vasculară la picioare, datorită lipsei schimbului de energie.

Fig. 48 reprezintă o prăbușire a câmpului energetic, ca urmare a acțiunii «a bate la cap»: în acest caz mâna percepe în jurul capului doar curenți energetici cu sens descendent iar în jurul corpului se simte o structură mai rarefiată; la o mică distanță de corp se percepe o structură mai densă, cea a spațiului nostru (hașurat pe fig. 48). Este ca și cum omul s-ar afla suspendat într-un tub. Câmpul său poate fi vizualizat mental în lumea inferioară. Prăbușirea energiei în lumea inferioară conduce la îmbolnăvirea întregului organism prin agravarea afecțiunilor vechi și dezvoltarea germenilor unor noi boli. Tratamentul constă în ridicarea omului în lumea noastră și astuparea găurii din spațiu prin care acesta s-a prăbușit în lumea inferioară.

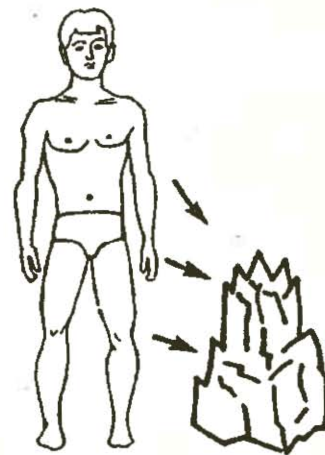

Figura 48

Figura 49

«Ar fi foarte binevenită o carte despre răul provocat de gândurile rele, atât sieşi cât şi altor persoane. Astfel de gânduri sunt izvorul multor boli.»

Dislocarea câmpului energetic poate fi urmarea unui tratament incorect aplicat de un bioenergetician care astupă rupturile câmpului cu energie din viitor sau din trecut. Bolnavul simte o ameliorare de scurtă durată dar după un timp starea sa se înrăutăţeşte considerabil.

Fără vizualizarea cauzei este imposibilă rezolvarea cazului deplasării întregului câmp spre stânga, spre psihicul părinţilor (fig. 49). Manual se percepe deplasarea energiei Kundalini spre stânga şi dispariţia acesteia într-o structură energetică nedesluşită, de dimensiuni mai mici decât câmpul normal al omului.

Vizualizarea a revelat cauza: un stâlp de sare. Acest lucru înseamnă că în familie s-a manifestat cândva o Forţă, dar cineva dintre strămoşi a pus această Forţă la dispoziţia altei persoane, încrezându-se în experienţa acesteia (sarea este simbolul experienţei). În timpul tratamentului trebuie să ajungem la începuturi, transformând Forţa şi eliberând-o de sub influenţa persoanei străine. Se mai poate proceda şi altfel, transformând „sarea" în „om" cu asimilarea obligatorie a experienţei Kundalini. În acest caz, omul va simţi pentru scurt timp o înrăutăţire a stării generale, spre deosebire de prima variantă a tratamentului, care se desfăşoară mai lin.

Corpul cauzal poate fi rupt în totalitate şi acaparat de altă persoană, localizându-se în anticeakra acesteia. Acest caz reprezintă dezvoltarea variantei expuse în fig. 44: în timpul investigării câmpului, pentru depistarea motivului deplasării acestuia, mâna va devia mult spre dreapta şi va percepe suprapunerea a două câmpuri (cel căutat se află dedesubt). Acapararea câmpului cauzal are loc în cazul unor raporturi sexuale anormale, când partenerului îi funcţionează anticeakra şi-n cazurile de „farmece de dragoste".

Rezumând capitolul, facem menţiunea că, în cazul deplasării câmpului energetic, SE INTERZICE A SE DA ENERGIE organului bolnav, prin nici un procedeu, deoarece din cauza

energiei suplimentare, deplasarea continuă iar consecinţele sunt imprevizibile şi adesea ireparabile. Auditoriul cursurilor despre Cauză şi Karma s-a convins deja că, dacă în cazul deplasării câmpului capului se dă energie astrală capului, corpul cauzal se va îmbolnăvi în totalitate deşi, în primul moment, durerea de cap încetează.

◆ Larvele

«Larvele sunt generate de pasiunile şi sentimentele negative ale omului. Odată adusă la viaţă, larva trăieşte semiconştient, tinzând să satisfacă dorinţa care i-a dat naştere. De exemplu larva urii către o persoană se străduieşte şi ea, în mod independent, să-i pricinuiască acestei persoane tot felul de necazuri.

Viaţa unei larve este favorizată de activitatea nervoasă a omului şi ea parazitează câmpul omului care a creat-o.

Larvele iau toate formele posibile, aflându-se de obicei în cercul astral, lângă corp, dar cele mai puternice pătrund chiar în corpul astral modificându-i mult forma; prin astral pătrund în liniile corpului fizic, în special în trăsăturile feţei, care vor purta pecetea patimilor şi viciilor.

Dacă dorinţa care a dat naştere larvei s-a stins, atunci şi larva moare curând, dar se agaţă de viaţă şi luptă din răsputeri să-şi prelungească existenţa efemeră. În acest scop, ea încearcă să menţină sau să reaprindă în om dorinţa, favorizând apariţia deprinderilor rele. Deosebit de primejdioase sunt larvele senzualităţii.

Pătrunzând în astral, larvele pot înlocui sufletul şi pune stăpânire pe corp. Prin caracterul larvelor se pot explica diferite manii: astfel, dacă în corpul omului s-a cuibărit larva ambiţiei şi vanităţii, acesta va suferi de mania grandorii. Înlocuirea sufletului de către larve duce la nebunie.

Pătrunderea larvelor în astral este favorizată de şocuri afective, suferinţe puternice, frământări sufleteşti. Rănit profund, sufletul omului nu se poate împotrivi larvei şi aceasta ia în stăpânire corpul fizic. În astfel de cazuri omul nu trebuie să se

simtă singur, părăsit, ci trebuie înconjurat de dragoste şi atenţie pentru a-şi reface forţa sufletului şi a astralului» [23].

Vom explica acest citat lung, dar exhaustiv. Modificarea caracterului sub acţiunea larvelor demonstrează faptul că acestea se dezvoltă mai întâi în psihic, în urma unor acţiuni repetate sau unice care-l acaparează total pe om. Vibraţiile acestor acţiuni, manifestându-se în special în zona negativă a câmpului energetic , se împrăştie ca nişte seminţe în lumile inferioare în care „germinează" şi din care sunt expulzate apoi nişte entităţi energetice foarte ciudate - larvele.

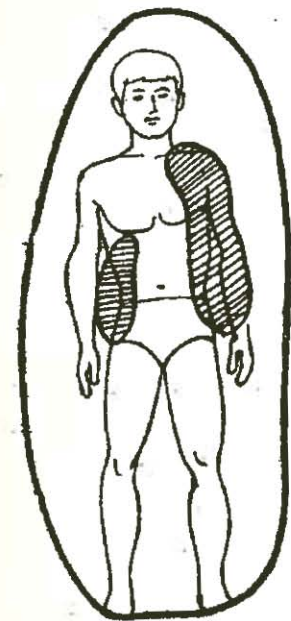

Figura 50

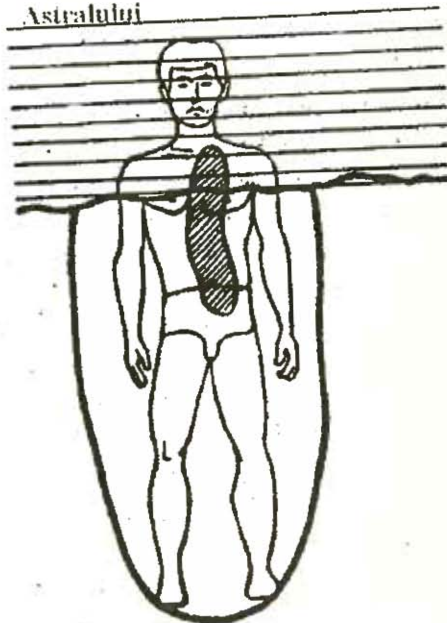

Figura 51

Larvele, cuibărite în partea stângă a psihicului ne sunt transmise ereditar (pe acestea le interesează îndeosebi inima) iar cele din partea dreaptă au fost create de către însuşi omul. Larvele sunt vizualizate ca nişte viermi, moluşte şi pot fi percepute manual în timpul investigării psihicului: dacă există o

larvă, mâna va descrie forma acesteia, în caz contrar, mâna va descrie forma corectă a câmpului psihicului - forma unui glob.

În figura 50 sunt reprezentate larva mâniei - crescută în partea dreaptă a psihicului, şi larva suferinţelor care a fost transmisă de strămoşi şi care se hrăneşte cu energia inimii.

De larvele singuratice omul se poate debarasa singur printr-o conduită adecvată, stârpind în sine proastele obiceiuri. Dacă însă larva va fi hrănită şi tolerată de înclinaţiile şi proastele deprinderi ale omului, ea va prinde puteri şi-l împinge pe om în vârtejul propriilor sale patimi.

«Patima în om este la început ca o pânză de păianjen, apoi ca o frânghie groasă. La început patima este ca un străin, apoi ca un oaspete şi-n cele din urmă devine stăpânul casei». (Talmudul)

Larva unei patimi oarecare înceţoşează conştiinţa omului şi prin intermediul gândurilor acestuia, larva îşi croieşte drum spre straturile inferioare, întunecate ale astralului, stabilind cu acestea o relaţie de simbioză: larva le alimentează iar ele o ocrotesc, întunecând conştiinţa şi sufletul omului (fig. 51). Acest caz este foarte primejdios atât pentru bolnav cât şi pentru vindecător deoarece întunericul, punând stăpânire pe om nu-l va elibera atât de uşor, vindecătorul va primi lovituri din partea forţelor întunericului care luptă să-şi menţină poziţia.

Rezultatul activităţii larvelor va fi desfigurarea omului: câmpul său energetic va atârna în zdrenţe pe el, arătând ca o frunză mâncată aproape complet de omizi. Iar pomul va lepăda această Frunză. Larva nu poate fi nimicită direct pe om întrucât ea s-a identificat deja cu el, de aceea un atare tratament ar agrava boala. Larvele se scot din rădăcini şi se ard pe foc mental. Dacă larva e protejată de o cuvertură, aceasta va fi răsucită sul, închisă sub formă de inel, în care va muri. Dar cea mai bună apărare împotriva larvelor este mersul pe Drumul drept.

„În timpul vieţii omul îşi poate construi un corp de glorie: corpul fizic se umple de spirit şi multe molecule fizice sunt înlăturate, fiind înlocuite cu molecule astrale, iar în locul astralului ia naştere un corp de glorie mai spiritual încă: Larvele nu vor atinge acest spirit - ele nu au nimic în comun cu el" .[23]

◆ Cazurile deosebite de boli cauzale

Cazurile speciale de boli cauzele sunt legate de acţiunea voinţei libere a omului, de întreruperea fluxurilor karmice în timp şi de transformarea câmpului energetic al omului într-o structură energetică proprie animalelor. Agni-Yoga situează acţiunile voinţei libere mai presus de cele karmice, dar acţiunile iresponsabile, înfăptuite din voinţă liberă au urmări foarte grave, apar boli foarte dificil de tratat deoarece se ajunge foarte greu la cauza bolii. Omul îşi deschide sufletul în faţa primului venit, oferindu-i acestuia dreptul de a se folosi de Forţa sa, preluând astfel de bunăvoie o karmă străină.

Carlos Castanieda relatează că pricina eşecurilor sale de-a lungul vieţii s-a dovedit a fi un traumatism al mâinii unui coleg pe care acesta i l-a provocat în copilărie. Castanieda a hotărât atunci să nu mai învingă niciodată, doar-doar se va însănătoşi colegul său: astfel i-a oferit acestuia toate victoriile sale viitoare.

Exemplu:

E.R. şi-a dat seama că motivul îndelungatei sale slăbiciuni fizice era permisiunea acordată de ea unei cunoştinţe de la ţară, de a se folosi de Puterea ei când îi va fi rău. Dar această cunoştinţă, o femeie, simţind efectele benefice ale puterii, s-a conectat definitiv la ea şi a început să desfăşoare o activitate vrăjitorească, satisfăcându-şi o necesitate interioară de multă vreme ascunsă. Prin anularea permisiunii acordate, E.R. a tăiat această legătură destructivă, fapt ce a avut repercursiuni imediate asupra femeii: încercând o nouă vrăjitorie, din obişnuinţă, şi-a supraestimat posibilităţile propriei energii, suprasolicitând-o şi s-a descărcat puternic.

Cazurile speciale în cauză pot fi provocate şi de iluziile pe care şi le face omul, imaginile cărora îşi au originea în Cauză şi devin cauze. În fig. 52 este reprezentat câmpul unui militar, în formă de bust - astfel s-a manifestat visul său de glorie. Această cauză a început să formeze situaţia de atingere a gloriei însă

post-mortem, deoarece în cauză există deja un monument al militarului, cel ridicat de către el însuşi.

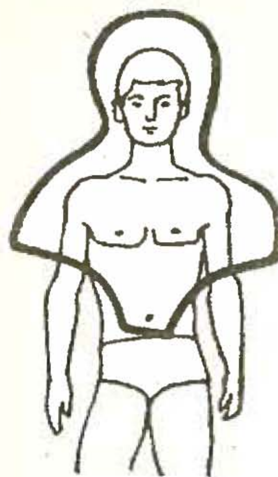

Figura 52 - Forma de bust a corpului cauzal.

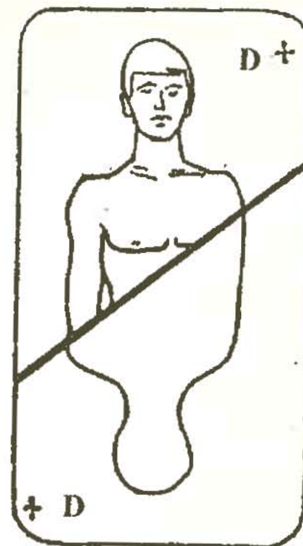
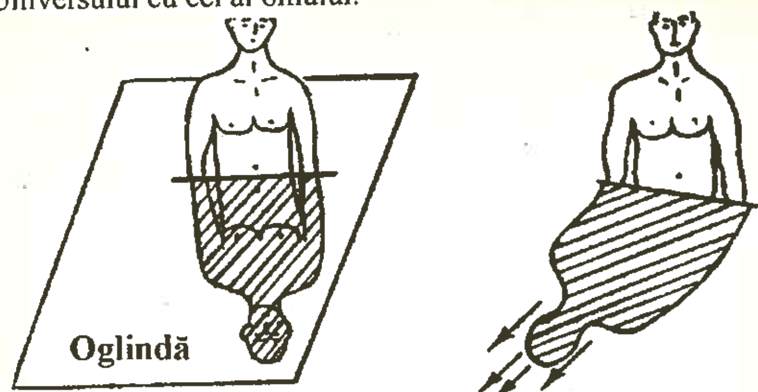

Figura 53 - Schimbul câmpului cu o carte de joc.

Cazul schimbului câmpului energetic al omului cu cel al unei cărţi de joc este prezentat în figura 53. Cartea, în exemplul D+ a acaparat câmpul jucătorului (acesta s-a plasat pe SINE în joc) şi şi-a format propriul câmp pe baza câmpului acestuia, după principiul reflectării în oglindă. Deplasarea energiei în imaginea din oglindă duce la excluderea omului din fluxul karmei, iar destinul acestuia va fi condus în viitor de către hazard.

Cazul deplasării câmpului energetic în oglindă este prezentat în fig. 54, când cauza s-a dovedit a fi chiar oglinda, ocupând câmpul Cauzal al omului. Îndepărtarea acestei cauze a dus la ieşirea înafară a câmpului (fig. 55), adică la pătrunderea acestuia în fluxul temporal din care a căzut omul. În acest caz se impune

activitatea de punere în concordanţă a ritmului timpului Universului cu cel al omului.

Figurile 54, 55 - Deplasarea câmpului cauzal în oglindă şi ieşirea acestuia din oglindă.

Fig. 56 prezintă cazul nenaşterii în Cauză. Acest om are un câmp intens de embrion care menţine o stare relativ bună a sănătăţii în plan pur fizic. Toate ceakrele sunt subdezvoltate, de aceea nu poate fi vorba despre nici un fel de dezvoltare spirituală, acest om nu trăieşte, ci EXISTĂ. Subliniem încă o dată că cel nenăscut în Cauză nu se plânge de sănătate fizică, îl deranjează doar un singur loc, acela prin care se primeşte energia „maternă"; aici poate apărea o umflătură sau o rană care nu se vindecă. Acesta este un caz de deranjament al fluxului karmic, deviat de cineva în timpul perioadei de sarcină. Activitatea în cauză constă în „asistarea naşterii" (moşire).

Un caz mai grav de defect al fluxului karmic, când acesta este deviat lateral, şi se leagă de psihicul părinţilor, este prezentat în fig. 57. Fluxul karmei (1) şi fluxul timpului (2) au trecut pe lângă corpul fizic prin psihicul părinţilor, dar neformând un câmp, acesta lipseşte. Fluxurile 1-2 se percep manual, câmpul însă nu poate fi găsit. Acţiunea în cauză constă în găsirea sufletului destinat omului şi în legarea celor două fluxuri în timpul concepţiei. Acţiunea poate fi complicată de faptul că omul este posibil să fie deja condus de o larvă care a

determinat o atitudine ostilă şi de neîncredere faţă de toţi cei din jur.

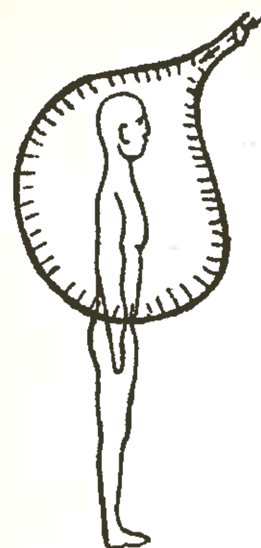

Figura 56 - Nenaşterea în Cauză

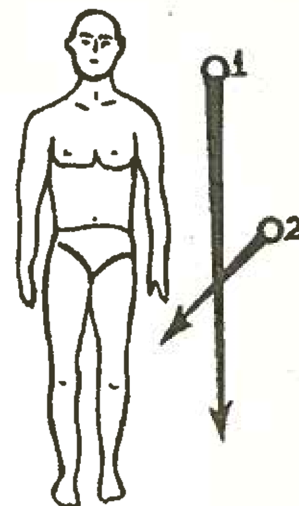

Figura 57 - Devierea fluxului karmic

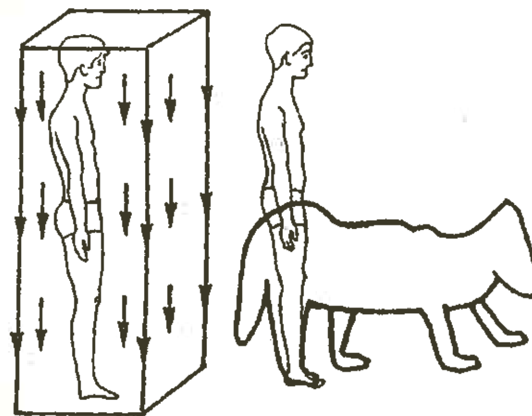

Figura 58- Lada neagră

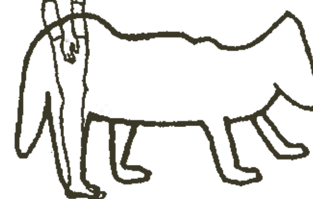

Figura 59 - Transformarea câmpului energetic

Un caz deosebit de complicat este închiderea câmpului energetic al omului în „lada neagră" (fig. 58). Ne dăm seama de acest lucru datorită faptului că, la o oarecare distanță de corp, fluxurile energetice sunt îndreptate în jos, descriind perimetrul unui dreptunghi. În lada neagră se ajunge din neștiință, din IGNORANȚĂ.

Un sfat pur practic: nu e bine să spuneți „Nu știu ce va fi mâine", cu aceste cuvinte omul distruge acest „mâine", intrând de bună voie în lada neagră. În principiu, omul știe totul, dar el nu conștientizează acest lucru, având conștiința prea limitată. Lada neagră poate fi „construită" și prin acțiunea de a „scuipa în sus", adică prin încercarea de acțiuni energetice îndreptate din nivelele inferioare ale Existenței, spre cele superioare.

Eliberarea omului din lada neagră este posibilă numai ajungând la Nonexistență, iar această problemă se rezolvă în trei feluri.

1. Soluția logică

Știind despre lada neagră, te afli înafara ei. Întrucât în lada neagră sunt posibile orice evenimente și prezența oricărui lucru, ieșind din ea, omul trebuie să se ia pe SINE.

2. Soluția filosofică

Conținutul lăzii negre este ignoranța, deci există o ieșire directă spre nonexistență prin negare. Astfel, lada neagră devine receptorul Noilor Cunoștințe apărute în Existență din Nonexistență. De aceea, lada neagră este cel mai scurt drum către sine, dar și cel mai complicat.

3. Soluția energetică a problemei

Noile Cunoștințe iradiate de lada neagră reînnoiesc câmpul energetic al omului și acesta iese din acele vibrații la nivelul cărora a putut fi păcălit și închis în lada neagră.

Cazul transformării câmpului energetic uman în câmp animalic este asemănător cu cel al deplasării câmpului energetic (fig. 59), numai că mâna va descrie conturul unui câmp în formă de animal, iar vizualizarea va fi corespunzătoare. Transformarea câmpului energetic este posibilă fie datorită unui blestem vechi ce acționează în familie, fie datorită legăturilor mamei cu ființe demonice.

Toate cazurile expuse demonstrează că prezența karmei nu este un rău, sau cel puțin nu întotdeauna, deoarece lipsa ei, are consecințe mult mai grave. Karma poate fi înlăturată dar numai în cazul în care legăturile ei pot fi înlocuite cu alte legături superioare, ale omului cu Lumea, de exemplu cu Creația Comună.

Înafară de aceasta, ne-am convins că vizualizările în Cauză pot fi dintre cele mai fantastice și neașteptate: trebuie să fim pregătiți să vedem imagini și chipuri foarte asemănătoare cu personajele și scenele din tablourile lui Hieronymus Bosch. Pentru a-nu ne înșela în vizualizări și-n întreaga activitate în Cauză trebuie să ne antrenăm bine mâna să perceapă curenții bioenergetici. Mâna este cea care furnizează jumătate din cantitatea de informații despre cauză și, ceea ce este cel mai important, mâna verifică efectuarea activității mentale.

◆ Interacțiuni energetice

> ***„Orbi și orbiți ca în grupul lui Laokoon, zvârcolindu-se, încurcându-se mai tare în mreje, își sfâșie corpul mușcându-l cu dinții, gem de durere; pricinuind suferințe altora, le suportă ei înșiși, încercând să scape de strămoși, se leagă mai strâns. Nebuni și înnebuniți! Oare numai moartea vă va despărți și vă va izbăvi pe unii de alții? Oare numai moartea vă va învăța să iubiți?"***
>
> **Alexandr Adrov**

Interacțiunile energetice dintre oameni reprezintă mișcarea firească a energiei, curenții căreia sunt de fapt legături cauză-efect. Primind energie, omul trebuie să-i ridice calitatea sau să o folosească pentru a crește din punct de vedere spiritual. Dacă scade calitatea energiei sau dacă este irosită în scopuri de consum, omul respectiv este un vampir. Despre vampiri am vorbit deja. De reținut este faptul că vampirul se poate conecta numai la energia unei persoane cu același nivel al conștiinței, de aceea, situația care precede furtul energiei este declanșată de vampir cu scopul apropierii de victimă: provoacă o ceartă în timpul căreia victima trece la nivelul vibrațiilor vampirului sau îi

povesteşte victimei necazurile sale, obligând-o astfel să manifeste compătimire. În continuare, vampirul nu mai întâmpină nici o dificultate în furtul energiei. Încercaţi să simulaţi o ceartă sau să manifestaţi falsă compătimire şi veţi vedea cum îşi dă vampirul arama pe faţă, neprimind ceea ce doreşte, este un spectacol demn de a fi văzut!

Conexiunile energetice apar şi ca urmare a utilizării incorecte a unor cuvinte, ca de exemplu „al meu", „a mea". Pentru a înţelege ce efect are folosirea fără discernământ a acestor cuvinte, să ne amintim atitudinea copilului faţă de lucrurile sale: ele sunt cu totul în posesia lui şi numai gândul de a le împărţi cu cineva i se pare un sacrilegiu, este ca şi cum i s-ar cere să dea o parte din sine, ceea ce copilului i se pare de-a dreptul imposibil. De aceea, tot ceea ce se află în spatele cuvântului „al meu" nimereşte dintr-o dată în interiorul omului, devenind o realitate interioară a acestuia şi având asupra lui aceleaşi drepturi ca şi propriul „Eu", fiindu-i, cu toate acestea, străină. Dezvoltarea unei astfel de situaţii este prezentată în *Cartea Schimbărilor*: străinul îl acaparează pe om, dacă acesta nu i se împotriveşte la timp, după care se şterg graniţele dintre bine şi rău iar raţiunea devine ceva învechit, ca otrava. În finalul acestei situaţii, omul regresează mult şi nu mai este înclinat spre îndreptare. Iată la ce pot duce sintagme de tipul „colegul meu", etc, folosirea aici a cuvântului „meu" fiind absolut inutilă.

Un rol major în interacţiunile energetice ale omului îl joacă relaţiile sale care sunt în esenţă legături ale acestuia cu lumea. Conştientizarea relaţiilor este o etapă importantă a dezvoltării spirituale, întrucât o relaţie neconştientizată îl lipseşte pe om de libertatea alegerii: datorită slăbiciunii conştiinţei, motivele comportamentului omului sunt determinate de legături subconştiente puternice, care apar ca urmare a contopirii unor relaţii stereotipe. În viaţa Spirituală acţionează legea „Cine se aseamănă se adună" de aceea, dacă nişte gânduri slabe formează acumulări haotice cu forţă distructivă, atunci relaţiile stereotipe, neconştientizate, reprezentând legătura, transmit această forţă distructivă în planul fizic al Existenţei, în viaţa tuturor celor implicaţi în această relaţie. Forţa distructivă se manifestă prin eşecuri, neîmpliniri, boli, etc. Executor al voinţei acestor acumulări de forţă distructivă poate fi ales orice ignorant care se ocupă cu magia sau cu artele marţiale fără să-şi dezvolte spiritualitatea. Ne-am apropiat astfel de înţelegerea efectului pe care-l poate avea o idee oarecare. Să ne imaginăm că un tânăr merge să practice, de exemplu, karate. Scopul poate fi oricare, de la dorinţa de a învăţa să se apere în caz de nevoie, până la un gând de-abia conturat, că şi fără armă poţi lesne ucide un om. Tocmai un astfel de gând de o clipă poate conduce la faptul că, peste mulţi ani, omul respectiv va fi ales de către forţele întunecate pentru a comite o crimă. De aceea, un rol foarte important, în orice şcoală (nu numai în şcolile de arte marţiale), îl joacă educatorul. Acesta, cu spiritualitatea sa, trebuie să înlăture relaţiile neconştientizate ale elevului, să-l elibereze de toate vechile, falsele îndatoriri. Cum se spune în şcolile chinezeşti, trebuie să se şteargă vechile hieroglife şi, printr-o muncă minuţioasă, să se scrie altele, noi.

Un caz mai frecvent al acţiunii unei idei este legat de relaţia „şef - subaltern" când şeful, chemând subalternul are intenţia de a-l „bate la cap". Acest lucru este ceea ce se numeşte formularea ideii. Frica subalternului, vina acestuia şi ideea şefului duc la prăbuşirea „în pământ" a câmpului energetic al subalternului (ca în poveste: până la genunchi, până la brâu, până la gât...) Subalternul este zdruncinat psihic şi după câtva timp se îmbolnăveşte. Pe cine satisface această evoluţie a evenimentelor? Şi acum amintiţi-vă şi dumneavoastră ce gândiţi când copilul sau soţul (soţia) se întoarce târziu acasă?

Pe baza acestor exemple ne-am convins de puterea gândului. «Omul, reflectarea Universului, chipul şi asemănarea Creatorului, posedă capacitatea şi forţa gândului său atât pentru a crea cât şi pentru a distruge». (A. Klizovski).

În primul rând omul se autodistruge şi îşi distruge şi viitorul. «Omul îşi programează permanent viaţa (...). La baza fiecărei emoţii stă cel mai respingător sentiment, denumit de cuvântul „teamă". Să încetăm să ne mai temem şi vom fi asemenea lui Dumnezeu». (A. Bauer)

Omul se teme chiar şi să gândească liber măsurându-se pe sine cu părerile altora. Transferul imaginii proprii spre altă persoană sau invers se numeşte identificare, existenţa căreia dă dreptul de sugestionare altei persoane în raport cu prima.

Mecanismul sugestionării este legat de obsesia „unei imagini interioare a altei personalităţi, din punctul de vedere al căreia omul îşi suportă acţiunile şi stările... Este legat de înlocuirea unei imagini a EU-lui cu alta, sugerată". (S. Freud)

În relaţiile obişnuite cu semenii, omul, fie că-şi ia ca exemplu pe altul, fie că permite altcuiva să-l influenţeze sugestionându-l, adăugând la neajunsurile conştiinţei sale şi la defectele aurei, neajunsurile şi defectele câmpului vindecătorului.

Un caz special de relaţie a omului cu lumea îl constituie interacţiunea sa cu strămoşii, care are loc în Cauză, prin intermediul energiei Kundalini. Toate influenţele ereditare negative se vor manifesta la urmaşi dacă nu fi înlăturate cauzele lor şi orice atitudine negativă faţă de strămoşi se va manifesta printr-o ruptură a câmpului şi prin deplasarea Kundalini în această ruptură; ca urmare a acestui fapt vor apare curenţi de energie nefavorabili care generează boli. De aceea, în Orient, cultul strămoşilor este o dovadă de înţelepciune şi o garanţie a sănătăţii.

Multe fiinţe tind să pătrundă în lumea noastră şi să o studieze, fapt pentru care se introduc în om sau îi fură sufletul, ducându-l în lumile lor. În cărţile vechi poate fi întâlnită expresia „suflete stricate" ce sugerează că vinovat de stricăciune este însuşi omul. Când îşi dă seama că nu mai are nici o perspectivă, omul îşi încătuşează energia primordială. Ferecat în aceste lanţuri, nu mai poate face nici un pas înainte. Punând capăt drumului, omul îşi ia asupră-şi o grea răspundere.

Făcând abstracţie de toate contradicţiile sale şi de nivelul său scăzut de civilizaţie, omul este puternic prin capacitatea sa divină de a construi şi crea.

Numai omului i s-a oferit şansa de a participa activ la mersul vieţii, la Evoluţie, însă omul aproape că nu-şi foloseşte puterea gândului iar dacă o face, este numai pentru a distruge. În virtutea

acestui fapt, alte civilizaţii au căpătat drepturi asupra omului. În măsura în care acestea îl folosesc pe om, în aceeaşi măsură se umanizează. Este inadmisibilă în Univers încălcarea principiului colaborării. Omul nu trebuie să stea ca un bolovan în calea Evoluţiei, ci trebuie să colaboreze cu toate forţele creatoare ale Universului. Refuzul de a crea în vremurile noastre grele, de trecere a Lumii pe lângă marginea prăpăstiei Apocalipsei, este echivalent cu trădarea. Creaţia Superioară nu este înţeleasă încă pe Pământ, de aceea trebuie să învăţăm să colaborăm cu diferite forţe. În acest scop, prezentăm mai jos câteva metode dar, reţineţi, acestea sunt doar nişte cârje pentru cei ce se tem să stea pe propriile picioare.

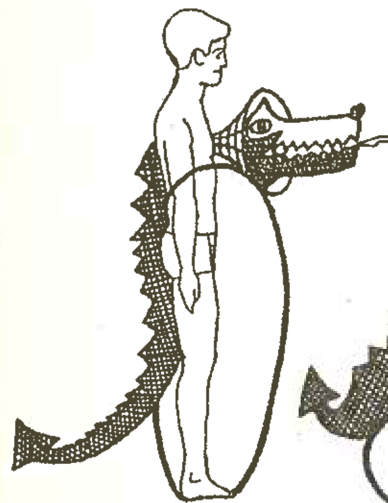

Figura 60 - Ieşirea demonului prin ceakră

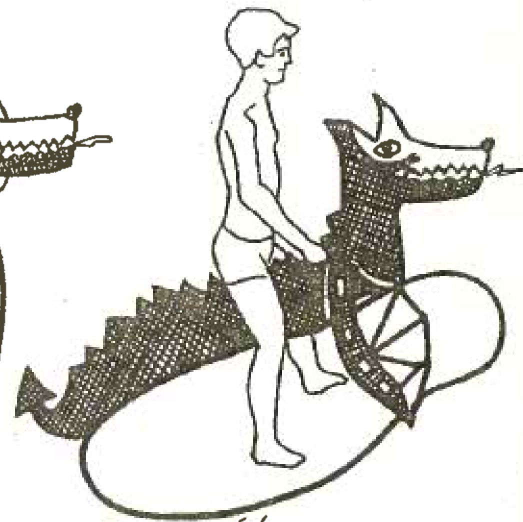
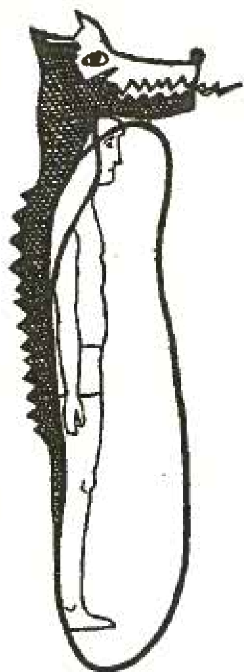

Figura 61 - Condus de demon spre atingerea scopului

Vom începe cu situaţiile în care, pe locul Kindalini sau al sufletului se află structuri energetice străine, vizualizate în Cauză sub formă de şerpi negri, păsări negre, animale, etc. Asemenea cazuri se înregistrează când ceakra Muladhara (locul sufletului) atrage puternic energie înregistrându-se concomitent o deversare a energiei spre locul deplasării Kundalini sau

sufletului. Musafirii nepoftiţi trebuie trimişi în lumile lor sau uneori chiar distruşi - acest drept este conferit de încălcarea libertăţii voinţei.

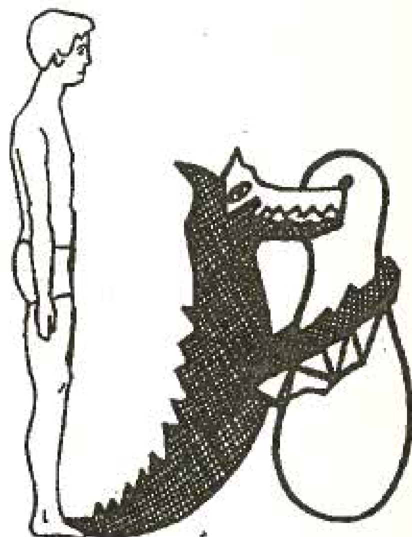

Figura 62 - Apariţia demonului prin intermediul gândurilor

Figura 63 - Atingerea scopului

Acapararea omului poate avea loc prin infiltrarea în câmpul său a duhurilor negre sau a demonilor şi prin acapararea de către aceştia a sufletului omului. Vom considera demon orice fiinţă din alte lumi care s-a infiltrat în câmpul omului pentru atingerea scopurilor sale privind lumea noastră. Variantele pătrunderii demonilor în câmpul energetic al omului sunt prezentate în fig. 28, 60-63. Cu ieşirea demonului din anticearkă (fig.28) începe etapa „domesticirii" omului prin necazuri, neplăceri, boli, înclinaţia spre magia neagră etc. Îndată ce omul face o cât de mică mişcare interioară în direcţia necesară demonului, acesta

iese în întregime şi ocupă nivelul predestinat capacităţilor omului. Unui om de acţiune, răzbătător, demonul îi va da ajutorul său, acesta va începe să aibă succes în tot ce întreprinde, dar va fi călăuzit de către demon (Fig. 61). La o persoană inteligentă demonul va acţiona prin intermediul gândurilor (Fig. 62), iar pe omul perseverent îl va ajuta să-şi realizeze scopul (fig. 63). În orice contact cu cel posedat de demon, acesta va încerca să lovească energetic, lovitura constituind-o faptele neetice şi care dovedesc lipsă de cultură: înjurături, atitudine indecentă în lăcaşuri publice de cultură etc. Cuvântul „cultură" înseamnă „venerarea luminii". Vom şti că demonul se strecoară prin lipsa de cultură - VENERAREA ÎNTUNERICULUI, deci există destui purtători de demoni. Aceşti oameni sunt în întregime conduşi de către demoni, şi, comiţând chiar delicte grave, ei nu sunt vinovaţi pentru că demonul este de fapt cel ce le-a comis. Omul este însă vinovat de alegerea făcută, prin care i-a permis demonului să intre în el. A existat şi un caz tragicomic când, o doamnă specializată în depistarea demonilor, găsindu-l şi la ea, a leşinat. Nu este de fapt nimic de râs în acest caz căci ea însăşi l-a atras şi l-a hrănit vreme îndelungată, iată de ce trebuie să fim îngroziţi!

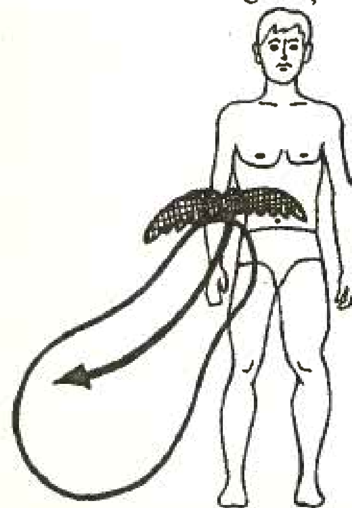

Figura - 64 Implantarea duhului negru de către o altă persoană

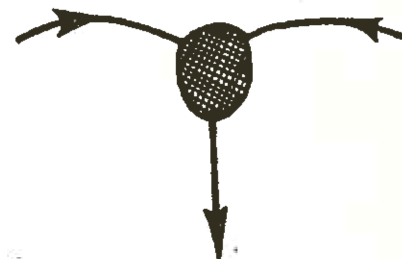

Figura - 65 Furtul energiei vitale de către duhul negru

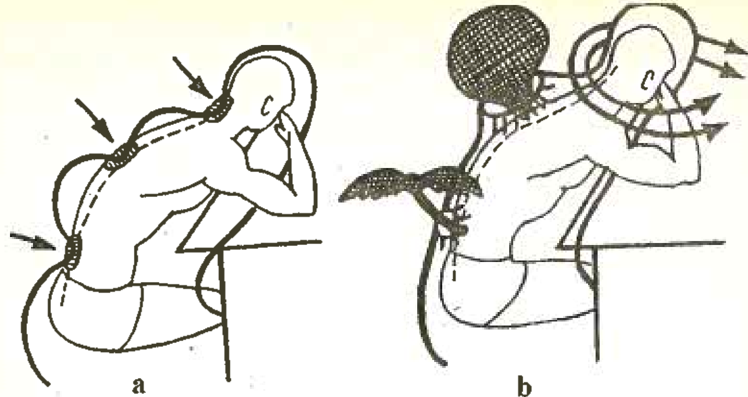

Figura 66 - Blocaje în coloana vertebrală (a) şi deschiderea lor după masaj (b)

Duhurile negre se vizualizează în Cauză ca nişte găuri în corpul cauzal, în formă de păsări cu coadă lungă, în direcţia căreia are loc evacuarea energiei. În astfel de cazuri, corpul cauzal se deplasează întotdeauna iar poziţia în spaţiu a cozii indică sursa care a generat duhul negru. În exemplul din fig. 64, duhul negru a apărut în urma activităţii psihice corespunzătoare a omului, întrucât coada trece prin psihicul drept. Determinarea oricărui duh este posibilă urmărind curenţii energetici ai aripilor, care imprimă mâinilor o mişcare în formă de arc ce se uneşte din ambele direcţii într-un singur punct (fig. 65). Duhul negru absoarbe puternic energie, iar prin coadă se evacuează energie spre lumea inferioară şi prin aceasta se deosebeşte de un duh luminos.

Duhuri întunecate au devenit Constructorii Universului stinşi din viaţă şi Forţele stinse, pe care, din ignoranţă, omul le ridică din Nonexistenţă prin înclinaţia sa către ritualuri vechi. Înafară de acestea, duhurile întunecate sunt create de forţele întunericului şi chiar de oamenii înşişi. Trebuie reţinut faptul că omul nu are dreptul şi nu poate nimici un duh întunecat, el poate doar să-l transforme. Pe locul infiltrării duhului apare un puternic surplus de energie şi se dezvoltă repede o plagă, un cancer, răni care nu se vindecă, întrucât boala se dezvoltă direct,

ocolind conexiunea cauză-efect. Câmpul omului se deplasează, pierderea mare de energie îl epuizează. Boala evoluează ireversibil.

Transformarea directă a duhului întunecat este descrisă în Biblie, iar noi nu o vom mai expune aici, întrucât această metodă cere mari cheltuieli de forţe - atât spirituale cât şi energetice.

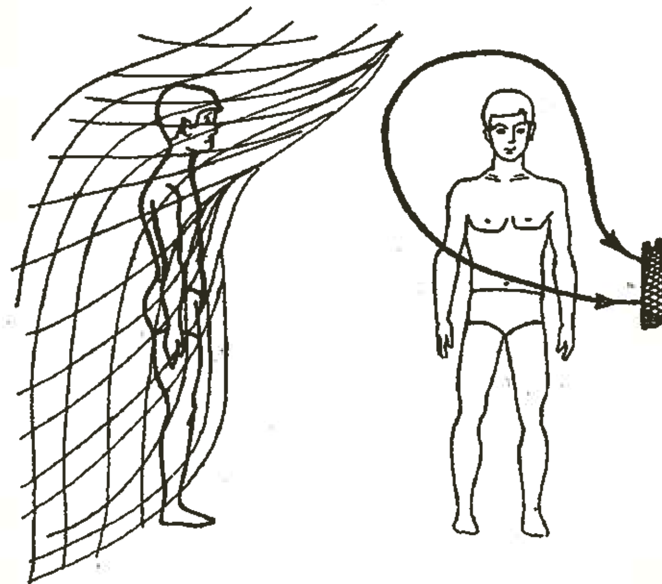

Figura 67 - Câmpul de forţă al magiei negre

Figura 68 - Căderea din Timp a vrăjitorului

Putem folosi metoda transformării mentale a duhului într-un ou, plasat ulterior în cuibul unei păsări. Dar şi-n cazul folosirii acestei metode se va simţi la început o oboseală mare, ca după o muncă grea, îndelungată. În timpul activităţii cu duhurile, trebuie să ştim că mâna reţine pe loc duhul depistat şi nu-i permite deplasarea în câmp. Duhul îl poate lovi pe bolnav şi acestuia i se face rău sau poate provoca un scandal. Prin comportamentul său, omul încearcă să ocrotească duhul: dacă

acesta se află pe spinare, el se va întoarce cu spatele la perete, dacă este pe piept, bolnavul va pleca mult capul etc. Duhul acționează și asupra vindecătorului; îi va distrage gândurile de la acțiunea asupra lui și dacă vindecătorul coboară mâna, îl va lovi cu coada. O lovitură în ochi, de exemplu, se va simți ca un junghi și deși durerea trece repede, lovitura trebuie ștearsă în timp. În caz contrar, ea se poate realiza printr-o lovitură fizică în același loc.

În legătură cu faptul că timpul a fost cel care a deșteptat duhurile, trebuie să știm că ele se ridică din corpul fizic ca dintr-un ulcior în cazul unui contact fizic de orice fel, de exemplu un masaj. Un maseur bun va ridica duhul cu mâinile, îi va da drumul în interiorul său și-l va transforma corespunzător, dar acest procedeu este dureros. Un maseur nepriceput sau rău intenționat, va așeza pe spinarea pacientului încă un duh, pe al său. În acest caz el nu scapă totuși de propriul duh deoarece duhurile se aprind de la duhuri, ca lumânarea de la altă lumânare, numai să existe materialul combustibil potrivit.

Una din proprietățile Noului Timp constă în faptul că orice activitate de magie neagră pe linia rudelor apropiate a fost eliminată din timp, căzând pe umerii unuia dintre urmași, acoperindu-l complet sau parțial, blocându-i mișcarea energiei. Dacă omul va absorbi acest nor negru, acesta se poate transforma într-un câmp de forță. Dacă în timpul vechi, activitatea celui care se ocupa cu magia neagră avea loc prin intermediul altor oameni, cărora le producea suferințe, acum, toată activitatea lui se va limita la el însuși, întrucât acțiunile sale nu sunt permise de Noul Timp. Dacă magul și-a perfecționat un sistem propriu de vrăji, câmpul său cauzal va semăna cu un burete de iască lipit de arborele genealogic (fig. 68). Orice vrăjitorie se va întoarce asupra rudelor și chiar în trecut, asupra strămoșilor.

În fig. 69 și 70 sunt prezentate atacurile energetice asupra omului; în exemplul din fig. 69, o ființă din altă lume a ocupat tot câmpul omului și-l atrage ca pe o pradă într-o grotă energetică în care ea locuiește, grotă aflată în spațiul de locuit al omului. Adesea grota coincide cu obiecte reale: un cămin, o

noptieră, spațiul de sub pat sau, cel mai adesea, televizorul. Atacul prezentat în fig. 70 vine din partea OZN-urilor. În acest caz omul a fost prins în cârligul interesului de către un câmp de forță special în formă de floare cu 4 sau 5 petale. Astfel de câmpuri de forță rămân pe locurile de aterizare a OZN-urilor, pe fotografiile acestor locuri etc.

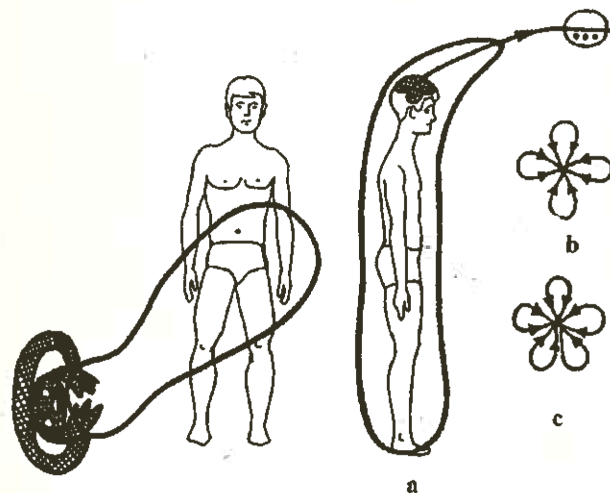

Figura 69 - Atacul unei ființe din altă lume

Figura 70 - Atacul unui OZN (a); câmpul de forță (b, c)

Contactul omului cu OZN-urile sau cu câmpurile de forță ale acestora pe locul aterizării lor sau prin fotografii, poate duce la transformarea omului în donator de energie. De aceea, pentru a atrage mai mulți oameni, este menținut treaz interesul pentru problema OZN.

Loviturile asupra familiei se observă dacă sunt priviți soții împreună sau o fotografie a lor. În cazul unor relații normale, câmpul comun al familiei ar trebui să fie întărit de câmpul soților (fig. 71), dar dacă între câmpurile lor există o ruptură, relațiile dintre soți evoluează spre ruptură. Acest fapt se datorează cel mai adesea deochiului, invidiei, expunerii

problemelor familiale judecății „prietenilor". Concluzia care se desprinde este că dragostea este necesară dar nu suficientă, ea mai trebuie și ocrotită.

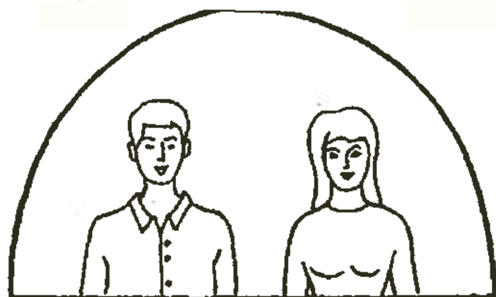

Figura 71 - Câmpul bunelor relații

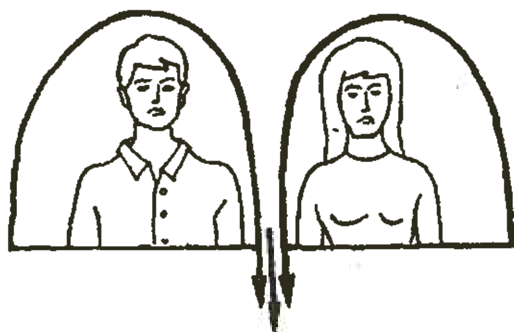

Figura 72 - Câmpul relațiilor rupte datorită deochiului

Fig. 73 reprezintă un atac energetic asupra unui om, atac venit din partea unui vrăjitor a cărui forță, sub forma unui șarpe constrictor (c) ce s-a încolăcit în jurul gâtului omului, ștrangulându-l. Kundalini (K) se luptă cu această forță dar, datorită tratamentului incorect în astral, situația s-a complicat în favoarea vrăjitorului. Întrucât șarpele constrictor a înconjurat gâtul, tratamentul gâtului bolnav prin metoda suplimentării de energie s-a aplicat printr-o luptă astrală pe care a provocat-o de fapt vrăjitorul. Scopul său a fost să rănească gâtul omului prin intermediul vindecătorului. Acesta a trimis către șarpe o lovitură

energetică reprezentată de o săgeată pe care șarpele a evitat-o și care a nimerit gâtul pacientului. În timpul tratamentului se extrage săgeata din gât cu condiția ca rana să se cicatrizeze instantaneu. Rana nu trebuie să rămână în Cauză nici măcar pentru scurt timp, o săgeată în gât fiind de preferat unei răni deschise. Șarpele constrictor trebuie îndepărtat și aruncat, în caz contrar, se va întoarce, însă este interzisă, în principiu, distrugerea lui pentru că „Orice forță este manifestarea Forței Unice" (A. Klizovski).

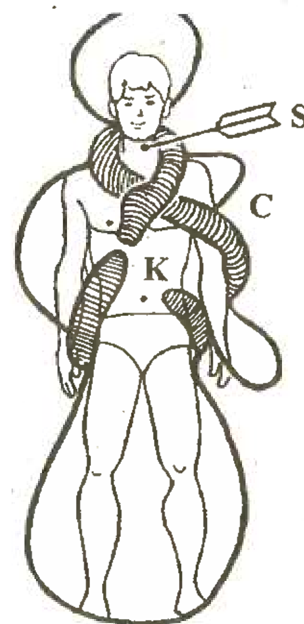

Figura 73 - Lupta forțelor

Simptomele unei interacțiuni energetice depind de tipul acelei interacțiuni. Astfel, pierderile de energie provoacă nervozitate, vindecătorul are o senzație de frig în momentul contactului cu pacientul, amintirea acestui contact îi provoacă iritare, fapt ce dovedește continuarea pierderilor energetice. Pacientul are o stare de slăbiciune generală. În cazul unor

pierderi energetice masive se instalează o stare similară frigurilor. La oamenii care urmează Calea dreaptă, o stare bruscă de somnolență indică plecarea puterilor lor pentru a participa la bătăliile Spațiale. În acest caz este binevenit un răstimp de odihnă și, într-o jumătate de oră sau o oră, forțele se vor întoarce la locul lor.

Agresiunea reprezintă o interacțiune rapidă. Starea sufletească se alterează imediat, se instalează o stare de iritare sau descurajare.

În cazul unor lovituri astrale puternice, pe bolnav îl ia cu frig; conectarea apărării este însoțită de creșterea temperaturii. Dacă în acest caz se va evoca imaginea unei balanțe, situația este prezentată Judecății Cosmice care va pedepsi pe cel nedrept, pe cel care nu știe să folosească Forța sau pe cel care și-a atras asupra lui Forța.

În încheiere vom studia interacțiunile energetice provocate din prostie. Tresar când aud o propoziție ca „El s-a îmbolnăvit, după părerea mea." Vorbitorul își asumă răspunderea karmică pentru boala cuiva. Am mai făcut observația că trebuie să folosim cuvintele cu multă grijă și acuratețe. Încercați să nu deformați cuvintele și sensul lor, mai ales cuvintele rostite de cel Atotputernic. „Învățătorul a spus că plouă" nu are același înțeles cu „Am înțeles că învățătorul a spus că plouă".

Poți foarte ușor să „dai de bucluc" și din compasiune. Ce înseamnă să compătimești o bătrânică, aproximativ cu următoarele gânduri: „Doamne, ce bătrână sărmană (neputincioasă, bolnavă etc)?" Cu astfel de gânduri noi confirmăm starea ei precară, contribuim cu forța noastră ca ea să rămână astfel. Trebuie să regretăm acel ceva Divin pe care omul l-a pierdut și de aceea a primit, drept pedeapsă, bătrânețea sa. Gândind astfel insuflăm putere sufletului acestui om și-i dăm posibilitatea să se înalțe sufletește. Dacă nici dumneavoastră nu aveți putere, atunci trebuie să vă gândiți măcar astfel: „Doamne, ajută-l pe omul acesta!"

Nu tratați fără a fi rugați în acest sens. În caz contrar, omul poate avea în timpul tratamentului gânduri reprobabile care vor primi de la dvs. un suport energetic și veți deveni astfel

purtătorul Karmei gândurile sale. Venind la ședința de tratament și formulând o rugăminte, pacientul se concentrează în interior, se debarasează de rău, deoarece se teme să nu-i fie citite gândurile. Întrucât toate acestea țin de planul spiritual, prin intermediul rugăminții de a fi tratat, omul se ridică deasupra lui însuși, înălțându-se spiritual.

Nu vă lăsați antrenați în critici și dispute.În aceste momente omul este descoperit, lipsit de apărare, iar discuțiile contradictorii sunt provocate uneori chiar cu acest scop. Ocolind critica, omul se îndepărtează de niște interacțiuni energetice neplăcute și nedorite.

Cel mai important este faptul că oponentul nu va fi niciodată de acord cu un alt punct de vedere decât al său; dacă totuși îl va accepta, va fi o discuție foarte interesantă, nu o contrazicere sterilă din care s-ar naște, chipurile, Adevărul.

◆ Activitatea cu Forțele

Prin activitate cu Forțele vom înțelege interacțiunea omului cu acele Forțe care-i frânează dezvoltarea spirituală și îi influențează negativ sănătatea. Din această categorie fac parte și Forțele externe pe care omul nu le acceptă în preajma sa și Forțele interne.

În câmpul cauzal, forța capătă cel mai adesea formă de șarpe, pasăre, animal, culoarea acestora indicând calitatea forței. Un șarpe negru indică forța vrăjitoriei; același lucru înseamnă și broasca, dar puterea sa este mult mai mică. Activitatea cu astfel de forțe constă în transformarea formelor, dar cel mai bine este să chemăm o altă forță care o poate anihila pe prima. De exemplu, pentru a elimina Broasca, trebuie chemată Barza.

Există și forțe lipsite de formă care se manifestă ca niște câmpuri de forță ce acaparează omul. În acest mod se manifestă acțiunea magiei negre pe linia rudelor apropiate.

Desfășurând o activitate calificată, științifică în Cauză cu câmpurile de forță, este necesar să se ceară cauza apariției câmpului și astfel vom ajunge la un strămoș în care s-a cuibărit un duh negru, a cărui activitate a creat câmpul de forță. Altfel

spus, sursa care generează forțele întunecate o reprezintă pornirile interioare ale omului, răspunderea pentru ele o poartă însuși Omul.

Vom descrie în continuare câteva metode de activitate cu Forțele.

Prima metodă este legată de ajutorul acordat omului - purtător al Forței, ajutor care nu poate pătrunde în conștiința sa și de aceea îi creează tot felul de neplăceri. În acest caz, mai ales dacă este vorba de un copil, Forța trebuie preluată la început în calitate de energie Kundalini, cu condiția înapoierii imediate atunci când purtătorul Forței se înalță spiritual.

A doua metodă constă în modificarea calității Forței. În Dialogurile cu Rațiunea Cosmică se face următoarea recomandare: «Dacă vă întâlniți cu o forță ce vă împiedică să vă trăiți viața, nu o distrugeți, ci priviți-vă cu ochii ei într-o oglindă deformatoare, găsiți în voi acel lucru care a atras-o spre voi, acel ceva care vă poate acapara și reține»[4]. Această recomandare este valabilă pentru o persoană luată separat, nu și pentru Lumea întreagă. Forța care ne-a provocat la luptă este o parte a Lumii care, prin această Forță, se transformă pe Sine, este tentativa Lumii, de a atrage în Creație toate Forțele, inclusiv pe cele care sunt folosite de om pentru a provoca răul. Dacă omul abuzează de Forța sa, ea trebuie să-i fie retrasă prin transformarea vibrațiilor negative în vibrații pozitive (fig. 74 a) cu ajutorul unei clepsidre (fig. 74 b). În jumătatea de jos a clepsidrei se află Forța împinsă acolo de către direcția Vectorului Creației iar în jumătatea superioară se află Gândul Înălțat. Gândul conduce întotdeauna câmpul energetic și va putea ridica până la sine Forța, cu atât mai mult cu cât direcția mișcării de jos în sus coincide cu direcția actuală a Vectorului Creației; în aceste condiții, cale de întoarcere pentru Forță la nivelul său vechi de vibrații, nu mai există.

A treia metodă se numește „cornul de berbec" și se aplică acelor Forțe care trebuie eliminate din Realitate pentru a fi modificate radical, din cauza tenacității acestora în lupta împotriva Lumii. Esența metodei constă în faptul că orice ființă, îndreptându-și Forța împotriva Celui ce merge pe Cale, trebuie

să fie deja perfectă dacă vede în Călător neajunsuri și trebuie să se afle înaintea Călătorului pentru ca, atunci când privește înapoi, să-l vadă. Dar, dacă cineva se consideră perfect, el trebuie să-și dovedească perfecțiunea printr-o structură energetică corespunzătoare, prezentată în fig. 5. Dacă Forța nu corespunde acestei structuri, ea va fi constrânsă să ia forma unui inel, de către cauzele elaborate de ea însăși;aceste cauze vor acționa asupra întregii ființe, asupra tuturor corpurilor sale, începând cu cel inferior fizic (sau astral). Mai precis, dacă coada șarpelui (așezat în formă de inel) atinge capul, cauzele acționează asupra corpului și a câmpului energetic. Mișcarea inversă a șarpelui creează și o mișcare opusă timpului nostru, un vârtej de energie care scoate Forța înafara timpului real, iar în cazul dezvoltării cauzelor (când coada „mănâncă capul") se formează o structură gen scurtcircuit, de tor. Forța se închide apoi într-o structură de tip Ou sau Piatră din care poate fi eliberată numai prin transformarea după Legile Noi, deoarece Legile Vechi sunt ferecate împreună cu această Forță. Acest subiect este tratat amănunțit în lucrarea [6].

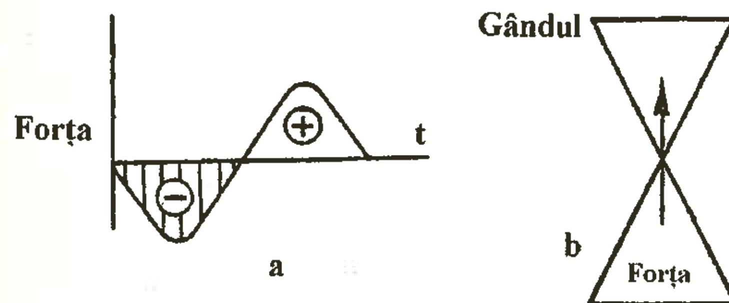

Figura 74 - Transformarea forței

A patra metodă se numește „Unde nu-i cap..."

Dacă cineva se decide, într-un fel sau altul, să interacționeze cu mine în mod nechibzuit, el trebuie mai întâi de toate să ajungă la mine, nu în punctul spațio - temporal, acolo unde eu Nu Sunt, ci în punctul de pe Drum, acolo unde eu Sunt.

Altfel nu va ajunge la Mine. Fiecare porţiune de Drum cere o concordanţă cu el a celui ce merge şi dacă această concordanţă nu există, apar cauze care, în cel mai scurt timp (după dorinţa omului însuşi), îl vor conduce la această concordanţă. Despre efecte nu mai vorbesc, deoarece nu de mine depinde folosirea acestei metode.

A cincea metodă, „corelarea acţiunilor", este bine să fie aplicată acelor Forţe utilizate de către oamenii inculţi, atraşi de magia neagră. Dezactivând lucrările acestora, trebuie să ne extindem acţiunea şi asupra Forţei care trebuie purificată în Cauză după care ea însăşi se va ocupa de educarea stăpânului său.

Se pot elabora şi alte metode dar întotdeauna, în cadrul activităţii cu forţele, este necesar să se ţină cont nu de interesele proprii, ci de cele ale Evoluţiei.

◆ Protecţia psihoenergetică

Există părerea potrivit căreia «atacul psihic devine posibil numai dacă victima potenţială împărtăşeşte unul din sistemele patogenice de credinţe care presupune posibilitatea unui atac psihic capabil să influenţeze sănătatea omului.» Acest citat este extras dintr-o carte apărută în anul 1990 la Simferopol - *Principiile protecţiei moderne* - al cărei autor a preferat să rămână anonim. În carte sunt descrise trei principale sisteme patogenice de credinţe:

sistemul popular - deochiul, ochiul rău etc.
sistemul ocult - firele astrale, larvele etc.
sistemul biocâmpului - acţiunea telepatică, încărcătura de informaţie negativă etc.

Autorul prezintă de asemeni unele modalităţi de protecţie, cum ar fi necredinţa principială şi ironia. Ineficacitatea acestor metode este evidentă deoarece animalele şi plantele sunt la fel de expuse ca şi omul la toate influenţele enumerate mai sus chiar dacă nu operează cu noţiunile credinţă - necredinţă. Copiii de

asemeni, se îmbolnăvesc frecvent de deochi, ochi rău etc., deşi ignoră orice fel de sistem de credinţe şi nu au nici un fel de cunoştinţe în acest sens.

Vom studia în continuare posibilităţile de protecţie existente care decurg din punerea în aplicare a propriei energii.

1. Procedeul învelişurilor de protecţie. Siguranţa este determinată de precizia reprezentării învelişului. Protecţia trebuie să fie temporară, altfel devene ea însăşi un factor negativ ce blochează câmpul energetic.
2. Rotirea biocâmpului în sensul invers acelor de ceasornic. Recomandările în acest caz sunt inexacte şi incomplete întrucât nici corpul astral, nici cel cauzal nu se pot roti. Probabil că este vorba de rotaţia sferelor de protecţie.
3. Arderea unei cruci în faţa victimei sau un cerc de foc în jurul acesteia retează orice influenţă astrală. Este bine să se stea în preajma focului.
4. Încrucişarea mâinilor şi picioarelor.
5. Protecţia prin ritual:
   - scuipatul peste umărul stâng
   - ciocănitul în obiecte din lemn

Ritualul contribuie la izolarea unor forţe şi duhuri care ar putea perturba acţiunea de protecţie, de aceea nu este atât de absurd pe cât pare. Ritualul are efect dacă toţi respectă întocmai regulile sale.
6. Manifestarea propriei forţe.
Omul reprezintă o sumă a influenţelor câtorva forţe infinite. Pentru omul conştient de aceasta, ele vor deveni nişte aripi; pentru omul care nu acţionează în ritmul acestor forţe din cauza Sa, forţele devin nişte pietre de moară între care omul este învârtit, strivit şi nici un fel de protecţie nu-i va fi de folos în acest caz.
8. Însăşi legătura dintre cauză şi efect reprezintă o protecţie pentru om: o urmare neplăcută este amânată, iar în acest răstimp omul primeşte anumite semne şi posibilitatea de a îndepărta cauza prin înţelegerea şi conştientizarea ei sau prin căinţă la timpul potrivit.

9. Protecția prin teamă. Teama este o forță care crește în om ca răspuns la o influență negativă din afară, răspuns egal acestei influențe și destinat neutralizării ei. Omul însă reține teama în interiorul său, fapt prin care introduce acțiunea din afară în interiorul său. Teama, lipsită de libertatea de acțiune, pierde lupta și astfel o forță străină începe o activitate destructivă în interiorul omului care apoi va spune: „de ce mi-a fost teamă nu am scăpat". Trebuie să învățăm a ne elibera de teamă, așa cum eliberăm din lanț un câine ce simte primejdia.

Folosind aceste cunoștințe, vom construi principiile protecției, adică vom construi nu apărarea (protecția) care caracterizează nivelul inferior de înțelegere și poate fi oricând străpunsă, ci numai principiile acesteia. Însă principiile protecției îl apără pe om.

1. Principiul permisiunii

Eu permit să mi se facă orice de către oricine. Dacă asupra mea influențează ceva (cineva) acest lucru se întâmplă nu altfel decât cu aprobarea Lumii, iar eu voi afla despre problemele Lumii sau de punctul ei vulnerabil unde va trebui să acționez. Orice apărare, bazată pe construirea de coconi energetici, ziduri, cetăți, în jurul corpului este percepută de către Lume, ca o ruptură, separare de ea, fapt ce se și înscrie în Cauză și imediat este pusă la punct, în conexiunea cauză - efect, strategia corespunzătoare de distrugere a acestor ziduri. A-ți construi apărarea pe teamă este ca și cum ai construi castele pe nisip. Omul care comite o faptă reprobabilă își va înregistra fapta în propria cauză și, cu timpul, ea se va întoarce ca efect: din vechime suntem sfătuiți să nu scuipăm în fântână căci s-ar putea să ajungem să bem apă din ea. Cel care face bine, va găsi bine.

2. Principiul voinței libere

Rețineți pentru totdeauna că tot ceea ce vi se întâmplă este conform propriei voastre voințe, cu acordul vostru. Am studiat deja formarea unei atitudini corecte față de vampir: nu-i dați bucuriile voastre, ci numai ceea ce merită.

3. Principiul loviturilor energetice

Dacă lovim cu pumnul în masă, prin acest gest se transmite energie mecanică ce se va transforma în energie calorică - temperatura mesei va crește, deși nesemnificativ. Loviturile energetice trebuie percepute nu ca lovituri, ci ca expedieri de energie care trebuie preluate în mod corect. În acest scop puneți o condiție: dacă impulsul energetic depășește ca intensitate posibilitățile meridianelor dvs., distribuiți această energie, fără consecințe distructive, lăsați-o să treacă în corpul fizic; dacă impulsul energetic este prea puternic, îndreptați-l spre oamenii bolnavi, care au nevoie de energie, spre arbori sau pentru astuparea fisurilor spațiale. Condiția mentală creează un canal pe care energia nu-l va putea evita, întrucât aceasta este condusă de către gând și se supune gândului.

4. Principiul deplasării

Cel care merge pe Drum nu va putea fi influențat decât de cineva care va merge alături de el: dar dacă ținem cont de faptul că alături de Călător se deplasează și Universul, este imposibil să influențezi cu ceva ce nu mai deții.

Aceste principii nu mă eliberează de participarea la lupta cu Răul: fenomenul Binelui și fenomenul Răului sunt studiate în Filosofia Creației Superioare; la nivelul Legilor Existenței sunt oprite mecanismul și sursa care generează Răul. Marea Bătălie Nevăzută dintre Lumină și Întuneric a avut loc pe ostrovul Buian, pe muntele Sapun. Mai există însă destule creaturi ale

răului care bântuie lumile, hărţuind şi agresând oamenii. Încăierările din spaţiu continuă.

◆ Defecte cauzale ale spaţiului

Orice vale să fie înălţată, orice munte şi orice deal să fie plecate; ce este strâmb va fi îndreptat şi locurile zgrunţuroase vor deveni netede (Isaia 40 : 4)

Cuvintele proorocului Isaia, alese ca moto, arată cum trebuie să fie spaţiul care ne înconjoară. Din vremuri străvechi oamenii ştiau despre „locurile rele" şi nu-şi construiau pe ele casele, spre deosebire de arhitecţii zilelor noastre.

«90% din clădirile din Norilsk, propuse pentru demolare sau reparaţii capitale, se aflau pe aşa-numitele puncte de intersecţie ale unor zone geopatogene.» [24]

V. V. Kasianov din Saratov a studiat o sută de persoane ce locuiau în zone geopatogene ajungând la concluzia că organismul acestor persoane este nevoit să cheltuiască permanent o cantitate ridicată de energie. Ca urmare, la aceşti oameni apar boli ale sistemului nervos central. «Omul devine irascibil, agitat, memoria îi slăbeşte considerabil, scade capacitatea de muncă. Scade activitatea fermenţilor din organism, slăbeşte sistemul endocrin, apar tumori benigne şi chiar maligne. Aceşti oameni suportă foarte greu solicitările fizice şi emoţionale mari, riscul unei congestii cerebrale sau al unui infarct fiind mai ridicat la aceste persoane. Slăbirea considerabilă a sistemului imunitar este semnul apariţiei unei boli grave, de lungă durată. De regulă, tratamentul bolnavilor în aceste zone nu duce la efecte durabile, persistente.» [24]

Cercetătorii contemporani împart toate zonele geopatogene în două grupe:

- ***zonele geopatogene*** propriu-zise: faliile geologice, zonele tectonice, zăcămintele de minereuri, petrol, apele subterane, metroul, puţurile sondelor de foraj, canalizările, gropile de gunoi, dărâmăturile.

- tot ***zone patogene*** trebuie considerate şi defectele structurale ale spaţiului provocate de gânduri. «Spaţiul este materie» (A. I. Veinik), iar un gând al omului influenţează spaţiul ca pe ceva material: îl pătează, înalţă dealuri sau sapă gropi in el, în sensul propriu al acestor cuvinte. «Trebuie să irosim multă energie pentru a curăţa locurile murdărite de oameni... Unele locuri sunt atât de înroşite de sânge şi blesteme încât este mai bine să ne mutăm în altă parte. Fie ca timpul să curețe aceste radiaţii sinistre.»

Se naşte întrebarea: pe ce bază şi cum îl influenţează pe om zonele geopatogene?

În zonele geopatogene şi între ele apar curenţi energetici întrucât spaţiul, ca şi materia, poate fi eterogen - cu zone de acumulare a materiei, cu zone de dispersie a acesteia sau zone de rarefiere sau chiar vid - în aceste locuri apar gropile spaţiale.

Caracterul neomogen al materiei spaţiului duce la formarea fluxurilor de materie spaţială sub formă de curenţi de energie. Orice flux energetic va acţiona asupra omului la fel ca şi fluxurile îndreptate spre cauză, provocând bolile surplusului şi deficitului energetic.

Cercetătorii contemporani pot să depisteze zonele geopatogene cu ajutorul cadrului sau manual, dar nu au reuşit să pună la punct o metodă de neutralizare a acestora. «În ciuda numeroaselor indicii de necontestat privind existenţa zonelor geopatogene, specialiştii nu au nici până acum o părere unanimă nici despre cum putem evita acţiunea lor, nici dacă acest lucru este posibil în general.» [24] Pesimiştii consideră că, dacă o zonă geopatogenă a pătruns prin scoarţa terestră până la suprafaţă, influenţa acesteia nu poate fi anihilată cu un ecran subţire. Optimiştii sunt de părere că influenţa zonelor geopatogene are nu un caracter energetic, ci informaţional; în concluzie, ecranele confecţionate din anumite materiale pot neutraliza radiaţiile zonei.

Nici unii, nici alţii nu înţeleg că natura zonei geopatogene este un defect spaţial. Nu fisura scoarţei terestre acţionează asupra omului, ci fluxurile energetice care pătrund în fisura

spațială apărută ca urmare a rupturii scoarței. Însă nu întotdeauna se poate da un răspuns exact la întrebarea care a fost cauza inițială? Fisurarea scoarței a determinat ruperea spațiului sau prezența rupturii în spațiu a dus la modificarea corespunzătoare a materiei terestre? Ecranul poate funcționa sau nu, totul depinde de om. Importantă este nu atât alegerea materialului cât, mai ales, folosirea gândului. Numai gândul poate ecrana radiațiile zonelor geopatogene.

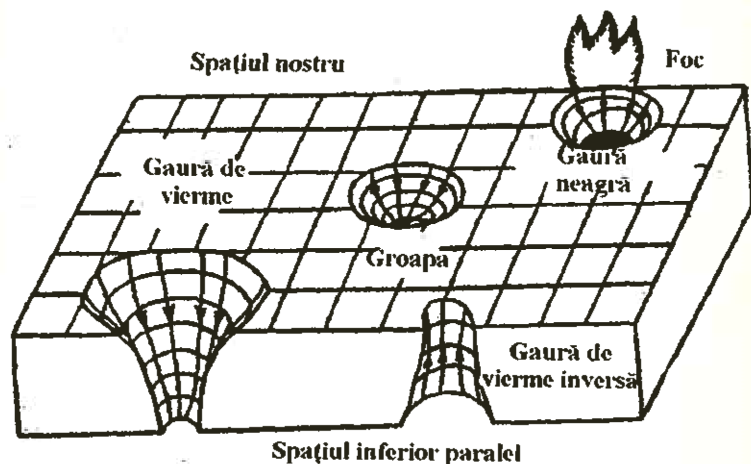

Figura 75 - Groapă și găuri în spațiu

În cele ce urmează vom numi și descrie defectele cauzale ale spațiului. Fig. 75 reprezintă găuri și gropi care pot să apară în spațiu. Așa cum se arată în lucrarea [6] acestea apar ca urmare a activității oamenilor, care, prin faptele lor, distrug materia Existenței. Cauzele naturale ale apariției gropilor și găurilor sunt golurile subterane și configurația geografică naturală. Un exemplu de gaură de vierme poate fi găsit în tabloul lui H. Bosch *Grădinile plăcerilor lumești*. Satana, cu cap de pasăre, stăpânul iadului, stă pe un tron, dedesubtul căruia se cască o groapă fără fund în care cad păcătoșii, ademeniți de satana.

Gropile și găurile absorb puternic energie, provocând boli ale deficitului energetic și pot fi depistate urmărind fluxul atras

de acestea. Un inel pe un fir sau un cadru deasupra gropilor sau găurilor, se va roti în sensul acelor de ceasornic. Cu ajutorul inelului sau cadrului este însă dificil să se facă diferența între o groapă și o gaură; pentru aceasta trebuie formulate întrebări suplimentare referitoare la existența fundului. Manual, acest lucru se face simplu: studiind o groapă, mâna simte o structură mai rarefiată a spațiului gropii, iar fundul acesteia este perceput ca o structură mai densă. Dacă mâna nu simte prezența unei astfel de structuri, avem de-a face cu o gaură. Direcția fluxurilor neutre de energie în sens descendent va indica o gaură de vierme rectilinie. Gaura de vierme inversă se determină după curenții îndreptați în jos în formă de inel, în centrul căruia există un curent energetic ascendent. Găurile de vierme sunt coridoare de legătură cu alte lumi. O gaură neagră se deosebește de o gaură de vierme prin prezența unui flux de energie termică apărut în ea ca urmare a arderii energiei.

Metodele de lucru cu gropile și găurile de vierme în spațiu seamănă cu repararea unor șosele: gropile se astupă mental cu un material de construcție oarecare (pământ, nisip, beton). Pe gaura de vierme trebuie pus un capac la fel ca pe o gură de canal; este important să se întrerupă fluxul energetic, să se taie legătura dintre lumi, iar spațiul se va reface apoi singur. Gaura neagră necesită o abordare specială deși metodele sunt la fel de simple. Poate fi absorbită mental cu o sugativă, ca o pată de cerneală după care sugativa va fi făcută sul și arsă; mental, cu degetele sau cu o pensetă, se poate lua gaura neagră ca ceva uscat și făcută un cocoloș minuscul, ca un punct, după care aceasta va dispare cu degajare de energie.

Bineînțeles, aceste metode se aplică la microgăuri. Dacă se vor descoperi găuri de dimensiuni mai mari decât o palmă, este necesar să se studieze cauza apariției lor și să se înlăture această cauză; gaura va dispare sau își va micșora dimensiunile.

Fig. 76 reprezintă niște umflături ale spațiului. Cauza apariției lor o constituie zăcămintele de minereuri, petrol, apele subterane, care creează puternici curenți energetici ascendenți, umflând spațiul de deasupra lor. Spațiul se poate umfla și în urma alunecărilor de teren sau datorită OZN-urilor (de exemplu,

în caz de accidente ale acestora). Numai piatra spațială are origine „umană" deși în acest caz cuvântul *umană* poate fi folosit și fără ghilimele întrucât în structura pietrei spațiale este conservat potențialul creator al omului. Acest lucru se întâmplă în felul următor: energia psihică nu există în stare de repaus deoarece instinctul creației o constrânge să acționeze. Este posibil însă ca omul să nu-i înțeleagă semnalele și atunci chiar propria lui forță îi va declanșa boala. Omul va merge la tratament la vraci, șamani, vrăjitori care-l vor elibera de potențialul creator, însușindu-și forța lui sau aruncând-o în spațiu unde aceasta se autoconservă. Activitatea cu pietrele spațiale trebuie desfășurată cu foarte mari precauții deoarece există riscul de a fi eliberat un djin.

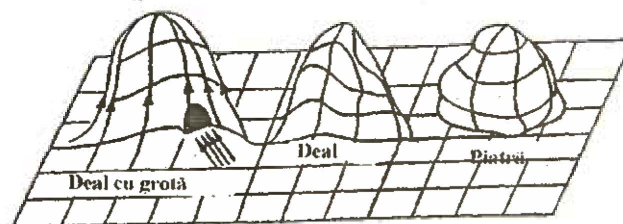

Figura 76 - Umflarea spațiului

Procedeul cel mai simplu este de a îndepărta piatra din locuință, și, mental, să fie așezată la marginea unui drum real: poate se va găsi un Călător care să elibereze forța. Nici măcar propria piatră spațială nu trebuie spartă. Activitatea corectă cu structurile de tip „Piatră" sau „Ou" este străpungerea acestora cu Legile Existenței, dar pentru aceasta este necesar să se lucreze în Planul Legilor.

Umflăturile spațiului și pietrele sunt depistate datorită curenților ascendenți și structurii lor mai dense comparativ cu cea a spațiului (în timpul investigării manuale). Inelul sau cadrul se rotesc deasupra lor în sens invers acelor de ceasornic. Dacă omul se află în interiorul umflăturii spațiului un timp mai îndelungat, acest fapt nu-i provoacă indispoziții sau neplăceri

întrucât spațiul în interiorul umflăturii, deși este mai dens, este totuși omogen în ansamblu. Primejdios pentru om este să se afle pe panta colinei (umflăturii), fiind expus unui permanent surplus de energie. De asemenea, în colinele în care apare o grotă, confortabilă pentru traiul unor entități parazitare pe seama energiei omului, se poate stabili o astfel de entitate, neumană, a cărei prezență se determină datorită fluxului puternic de energie, care intră în această grotă.

Exemplu:

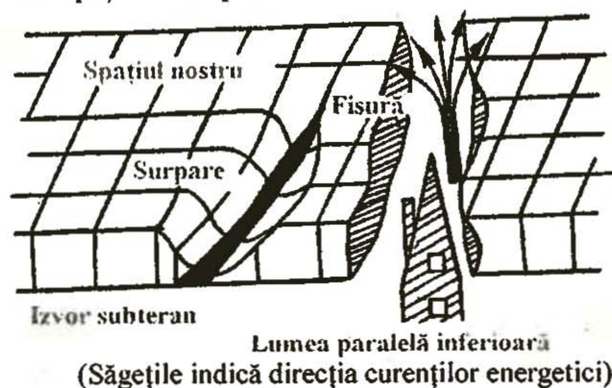
Un imobil cu mai multe etaje a fost construit pe locul prăbușirii unui OZN, accident ce a provocat serioase deformări ale spațiului, până la fisurarea acestuia. Ulterior, în timpul unei ședințe de spiritism (desfășurată în acest imobil), prin fisura spațială au pătruns în lumea noastră ființe ale unei lumi inferioare, au ocupat o grotă confortabilă, după care au început să „vină în vizită" în fiecare noapte. Activitatea a constat nu numai în izgonirea acestor „oaspeți", ci și-n refacerea integrității spațiului.

„...Orice munte și deal să fie plecate..." spune prorocul Isaia, dar oamenii cred prea puțin în posibilitățile proprii, nu cred că datorită unui singur cuvânt al lor se poate nivela o colină în spațiu.

Fig. 77 reprezintă o fisură și o surpare a spațiului. Fisurile apar în faliile geologice în timpul cutremurelor și alunecărilor de teren, sau în urma diferitelor explozii, în special nucleare. Surpările în spațiu pot apare în timpul instalării conductelor și cablurilor. Izvoarele subterane curg întotdeauna în surpările spațiului ca pe linia minimei rezistențe. Fisura e primejdioasă pentru cine stă permanent în interiorul ei sau alături deoarece aceasta (fisura) se înregistrează în cauza omului și se manifestă printr-o fisură-efect și efect-ruptură în familie, la serviciu, în starea de sănătate etc. Prin fisurile spațiale poate avea loc suprapunerea lumilor paralele și toate lucrurile, obiectele, clădirile și ființele lumii paralele se manifestă în spațiul nostru sub formă de fluxuri energetice care acționează destructiv asupra sănătății omului și creează cauze suplimentare. Copiii simt cel

mai bine astfel de locuri şi sunt agitaţi, capricioşi, atunci când pătuţul lor este amplasat pe o zonă geopatogenă. Capriciile copiilor dezvăluie întotdeauna defecte cauzale în câmpul energetic al corpului sau al spaţiului. Rupturile şi surpările se descoperă manual, după curenţii energetici sau cu ajutorul unui inel care va pendula pe direcţia curenţilor. Odată descoperite, rupturile (fisurile) se înlătură mental, prin coaserea spaţiului. Cusutul este un foarte vechi meşteşug, iar subconştientul omului cunoaşte acţiunea simbolului cusutului, deci ştie cum să-l folosească.

Apele trebuie captate în conducte (de asemeni mental), iar surparea din spaţiu va dispare.

(Săgeţile indică direcţia curenţilor energetici)

Figura 77 - Surpare şi fisură în spaţiu

Am văzut că vidul spaţial care ne înconjoară este foarte înşelător şi că spaţiul este de fapt foarte complex în structura sa. Aproape jumătate din bolile oamenilor pot fi puse pe seama acţiunii zonelor geopatogene şi defectelor spaţiale. De aceea trebuie să acordăm o atenţie mai mare gândurilor şi cuvintelor - ele organizează spaţiul şi produc defectele lui. Dar tot gândul este acela care recondiţionează spaţiul! Surpările şi rupturile pot fi observate numai investigând porţiuni mari de spaţiu. Dacă nu vă reuşeşte nicicum activitatea cu spaţiul, dar în acelaşi timp depistaţi fiinţe energetice stranii sau construcţii, înseamnă că vă

aflaţi într-o ruptură prin care în spaţiul nostru a pătruns spaţiul unei lumi inferioare, adică vă aflaţi, de fapt, din punct de vedere energetic, în acea lume inferioară. Şi toată activitatea dvs. energetică de autoapărare, loviturile energetice date acestor fiinţe vor fi percepute de ele ca un supliment de hrană proaspătă. În acest caz lumea inferioară primeşte în plus dreptul de interacţiune cu cel aflat în contact cu ea. De aceea, aruncaţi o privire asupra spaţiului din jur şi găsiţi o fisură în el. Numai astupând fisura veţi scăpa de musafirii nepoftiţi.

◆ Cauza obiectelor din jurul nostru

> **«Gândurile oamenilor se stratifică pe diferite obiecte. Adevărul este de fapt că omul creează lucruri şi locuri bune sau rele... Oamenii nu-şi pot imagina că un obiect poate fi încărcat cu gândurile lor.»**

Câmpul cauzelor şi efectelor, creat de om, nu se află undeva în ceruri, ci chiar în omul însuşi şi-n toate lucrurile care-l înconjoară. Obiectele nu creează cauze, dar poartă în ele cauza stăpânului şi a meşterului care a făcut obiectul. Oricine, luând un obiect în mâinile sale sau studiindu-l şi însuşindu-l mental, adică intrând în interacţiune energetică cu obiectul, îşi va pune amprenta pe acest obiect. Lucrurile percep informaţii din lumea înconjurătoare după un principiu conform căruia putem cunoaşte un lucru prin intermediul a ceva similar.

Structurile cristaline memorează şi stochează numai informaţii privitoare la acţiuni deja înfăptuite şi prin aceasta se aseamănă cu cărţile. Lichidele înregistrează imagini holografice ale evenimentelor reflectate şi ale oamenilor, de aceea pot înregistra şi dezvoltarea în timp a unui proces oarecare şi cauza lui. Hainele - simbolul câmpului energetic - memorează şi păstrează câmpul energetic al stăpânului. Agni-Yoga ne sfătuieşte să nu dăruim altor persoane hainele noastre, ci să le ardem.

În legătură cu faptul că obiectele memorează starea sufletească a celui care le-a făcut, precizez că, pentru a face un

lucru bun, trebuie să vă găsiți într-o stare de înălțare sufletească sau măcar de calm, liniște, când legăturile Karmice inferioare sunt pasive. Altfel, chiar și o banală supă cu tăiței poate ieși astfel încât doar epitetul „karmică" va fi corespunzător conținutului ei.

Dacă vă veți croi drumul conform Karmei spre Creație, atunci nici un fel de karmă, nici un defect al unei cauze străine nu vă va putea influența.

Defectele cauzale ale obiectelor se pun în evidență după principiul *atrage - nu atrage*. Un obiect „curat" are în jurul său un câmp elastic și respinge mâna, din orice direcție s-ar apropia. Un obiect defect va atrage mâna fie din toate direcțiile, fie numai în anumite puncte.

Fig. 78 reprezintă un defect cauzal al unui flacon cu parfum, sub forma unui con negru care primește energie prin baza flaconului. Activitatea în Cauză a constat în transformarea conului într-o floare de romaniță, după care câmpul flaconului a devenit uniform și elastic (fig. 78 b). Modificarea câmpului cauzal a atras după sine modificarea proprietăților fizice - mireasma parfumului a devenit mai discretă, mai rafinată, mai distinsă (fapt pe are-l poate percepe oricine).

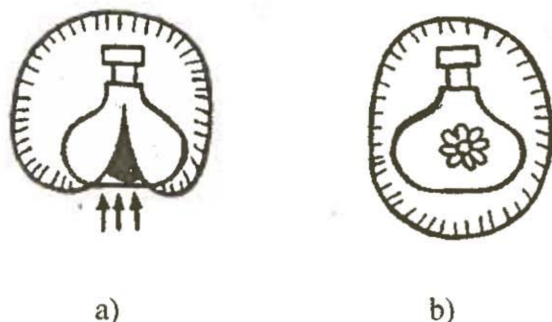

Figura 78 - Defectul cauzal al unui obiect (a) și câmpul acestuia fără defecte cauzale (b)

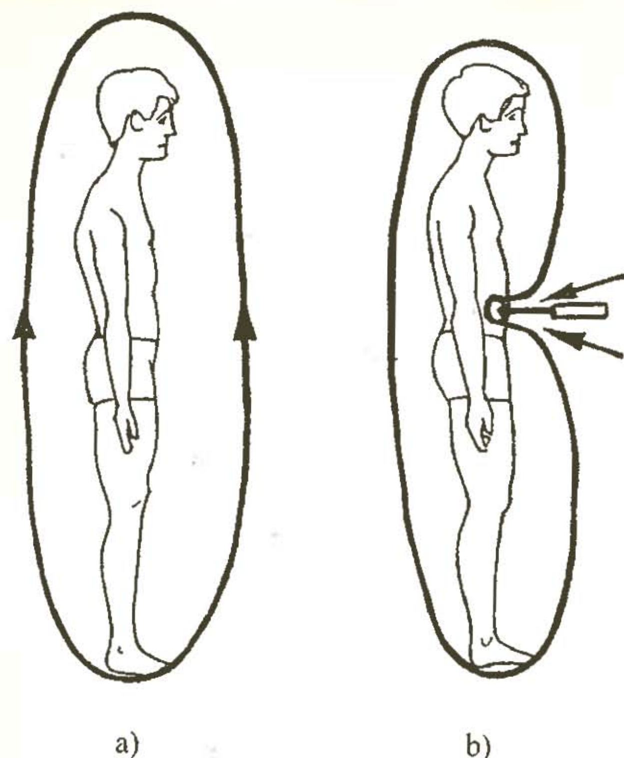

Figura 79 - Acțiunea unui medicament cu defect cauzal (b) asupra câmpului unui om sănătos (a)

Fig. 79 reprezintă modificarea câmpului cauzal ideal al unui om sănătos (fig. 79 a), după administrarea unui medicament. Acțiunea medicamentului în Cauză este reprezentată de simbolul unei lovituri de cuțit în ficat concomitent cu slăbirea energeticii. (fig. 79 b). Nu voi numi acest medicament, dumneavoastră trebuie să învățați singuri să determinați defectele cauzale, atât ale medicamentelor cât și ale altor produse, cu atât mai mult cu cât descori un defect cauzal al unui lucru se manifestă în funcție de persoana care a luat acest lucru în mână.

Acum, gândiți-vă dacă sunt folositoare sau nu ierburile adunate în scopul câștigului? Putem doar presupune că ele

dăunează purității omului. Eu mi-am făcut o regulă din a nu cumpăra nimic de la o persoană neglijentă sau dacă omul nu-mi place dintr-un motiv oarecare.

Cu orice obiect sau aliment din producția de serie se poate lucra și îndepărta cauza, întrucât, în acest caz, defectele cauzale au un caracter sistemic. O hrană afectată, pregătită individual, e mai bine să fie aruncată deoarece hrana este direct legată de cel care o prepară iar curățirea ei este ineficace.

«Mai bine un prânz de verdețuri și dragoste, decât un bou îngrășat și ură.» (Proverbele 15; 17)

Radiațiile omului se mențin pe obiecte atâta timp cât el le ține minte: «Memoria reprezintă învingerea absenței.» (Agni-Yoga)

Experiența a dovedit că îndepărtarea defectelor cauzale îmbunătățește efectul medicamentelor, gustul băuturilor, mireasma parfumurilor. Lucrurile pure în Cauză intră în Fluxul Vieții și-l influențează pozitiv, îndeplinindu-și astfel menirea în viața omului.

◆ Tratamentul plantelor și animalelor

În literatura de specialitate se vorbește despre schimburi de energie între oameni și plante, fapt de care amintește și Agni-Yoga: «Energia psihică are nevoie de schimb reciproc. Trimiterea ei către oameni poate provoca o stare de oboseală, extenuare, dar contactul cu regnul vegetal nu va pricinui omului lovituri de răspuns... Noi vă sfătuim să vorbiți mai des cu plantele, aceste fluxuri de energie sunt foarte apropiate de Lumea Fină.»

Din păcate, oamenii au înțeles foarte puțin sau unilateral în ce constă importanța contactului cu plantele. Scopul lor este doar încărcarea cu energie de la plante sau transferul bolii lor către plante, fără a lua în calcul faptul că plantele pot fi la rândul lor sănătoase sau bolnave. Deci, apropiindu-ne de un arbore bolnav, a cărui boală nu s-a manifestat încă, dar există deja în cauză, nu cumva ne vom agrava boala? Și avem noi oare dreptul

să despuiem copacul de energia lui în loc să ne îmbunătățim calitatea gândirii?

Plantele protejează întotdeauna spațiul pe care îl ocupă, atrăgând și ținând piept, cu forța lor, unor ființe astrale. Această luptă este deseori inegală, planta moare, de aceea starea precară a pomilor din jurul casei este un semnal, un avertisment pentru stăpân. Câmpul unui arbore sau animal sănătos, ca și la om, este elastic, imprimând mâinii o mișcare ascendentă, din orice parte ne-am apropia de el. Fig. 80 reprezintă cîmpul unui arbore sănătos (a) și câmpul aceluiași arbore, în bifurcația trunchiului căruia s-a cuibărit un duh rău (b) care atrage puternic energia din spațiul înconjurător de jos în sus. Ca urmare, câmpul întregului arbore este împins în coroană, rupându-se astfel legătura energetică dintre coroană și rădăcini.

Sub un astfel de pom nu este bine să te odihnești; e de la sine înțeles că nici încărcarea cu energie nu poate fi benefică - răul cauzat de această încărcare va fi de neîndreptat.

Defectele cauzale la animale sunt aproximativ aceleași ca și la oameni, cu unele deosebiri. Animalele au un număr mai mic de ceakre iar Kundalini se află în coada acestora, dar, ca și la om, ea se poate deplasa în orice direcție. Animalele pot avea dureri de cap, cauzate de deschiderea celui de-al treilea ochi sau pot face crize cardiace datorită loviturilor energetice destinate stăpânilor, dar preluate de animale. Se pot cuibări în animale ființe din alte lumi (stau pe spatele animalelor), fapt ce duce la blocarea schimbului energetic și la cele mai variate efecte - boli. Pentru fiecare caz în parte, cauza vizualizată va sugera și metoda de tratament.

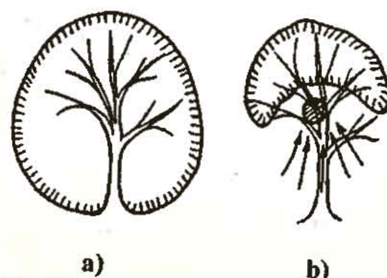

Figura 80. Câmpul unui arbore sănătos (a) și bolnav (b)

◆ Principiile activității în Cauză și cu Karma

Fiecare caz de vizualizare în Cauză este unic și irepetabil, așa cum este unică fiecare clipă a Existenței. De aceea este imposibilă descrierea cu lux de amănunte a activității în Cauză, ca o succesiune de procedee diferite, mișcări ale mâinilor și alte metode folosite de bioenergeticieni, șamani și vrăjitori. Activitatea acestora din urmă este doar un JOC în care este folosit ritmul pentru a readuce la viață forța pe cale de a se stinge a unui om.

Cunoscând apartenența Cauzei la Lumea Spirituală și că «nimic întinat nu va intra în ea și nimeni care trăiește în urâciune și în minciună» (Apocalipsa 21; 27), trebuie să precizăm următoarele despre oamenii cărora le este INTERZISĂ orice practică îndreptată spre dezvoltarea capacităților bioenergetice și spre Influențarea Lumii Fine și a Cauzei:

1. În cazul manifestării interesului pentru magia neagră și-n cazul practicării ei, omul trebuie să se căiască și să se purifice. De sinceritatea căinței depinde mărimea perioadei de purificare și încercări.
2. Dacă o persoană intră în transă la ședințele de psihoterapie, înseamnă că e vorba de o persoană ușor impresionabilă care nu are un suport interior al voinței și orice cunoștințe se vor întoarce împotriva ei, din cauza îndoielilor și temerilor.
3. Existenței unor idei fixe, obsesii (teama de-a contracta o boală incurabilă, senzația permanentă că cineva încearcă să-l omoare) - reprezintă un caz tipic de posedare.
4. Permanenta insatisfacție sexuală și căutarea febrilă a unui partener potrivit au ca urmare faptul că informațiile primite nu vor face decât să aprindă energia sexuală și vor declanșa o forță care va înfierbânta creierul, în sensul propriu al cuvântului. Nu trebuie să vă autoînșelați încercând să înlocuiți vibrațiile grosiere cu altele mai fine. Dacă aveți

probleme sexuale, nu vă apucați de bioenergetică, ocupați-vă timpul practicând un sport sau efectuând o muncă fizică.
5. În cazul unor contacte necritice cu civilizații nepământene, cărora omul le-a dat dreptul de a dispune de el, orice elan spiritual al omului înseamnă îndepărtarea de aceste civilizații, în consecință ele vor suprima încercările lui, în această direcție mergând până la uciderea mijlocitorului contactelor. Aproape toate contactele cu așa-numitele „forțe superioare" sunt inițiate de lumi ostile umanității, deci trebuie să refuzăm hotărât astfel de contacte ce ne abat de la dezvoltarea spirituală.
6. În cazul unor tulburări grave de percepție a spațiului și timpului, când omului i se pare că dispar și reapar obiectele din jurul său, e semn că omul a rătăcit drumul, căzând pradă unor mari iluzii, iar orice tentativă de a scăpa nu face decât să o amplifice. În cele din urmă, e posibil ca omul să moară, deoarece prin percepția iluzorie a spațiului și timpului, el poate crea niște circumstanțe absolut incredibile.

Toate exemplele expuse, precum si procedeul de tratament și metodele de lucru în Cauză, sunt subordonate unui număr de zece principii generale, respectarea cărora va fi garanția succesului activității în Cauză și cu Karma:

1 Principiul încrederii

Așa cum omul vindecă Lumea prin activitatea sa în Cauză, tot astfel Lumea vindecă omul, dar numai atunci când acesta are încredere în Lume.

«Natura mi-a dat viața și tot ea mi-o va lua. Ea poate dispune de mine cum vrea, eu însă rămân încrezător, căci nu se poate ca Natura să-și urască Opera.» (Goethe)

Principiul încrederii mărește gradul de eficacitate al oricărui tratament. Un medicament are efect numai atunci când omul crede în el, deoarece, prin intermediul acestei încrederi, omul se încredințează pe sine medicamentului, deci Lumii, care este plină de dragoste nesfârșită pentru fiul său. Dacă Lumea, printr-o fereastră minusculă, cum este o tabletă, poate lua durerea și goni boala, atunci ne putem imagina grija ei când ne conduce în mod

direct! Lumea ne vorbeşte în permanenţă, dar oare toţi aud Glasul Ei?

2. Principiul micşorării haosului

Acest principiu se bazează pe înlocuirea conexiunilor karmice inferioare cu altele, superioare. Principiul este foarte bine ilustrat în exemplul cu închiderea celui de-al treilea ochi al bătrânului colonel. Însăşi activitatea în Cauză corespunde acestui principiu, refacerea imaginilor înlăturând din efect defecte grave. Principiul micşorării haosului corespunde de asemeni principiului existenţei omului.

3. Principiul jocului

Cauza se ascunde de noi în simboluri, noi însă putem modifica aceste simboluri chiar nepătrunzând sensul lor. De exemplu, un păianjen încolţeşte un fluture (simbolul forţei). Eliberăm fluturele şi-i strecurăm păianjenului drept victimă o muscă (simbolul neplăcerilor mărunte). Principiul jocului este util în activitatea cu visele. Se pot înlocui unele scene sau fragmente din acestea, se pot crea noi scene şi tablouri, după principiul mişcării haosului. Dacă totuşi nu ne este clar cum să acţionăm, visele urâte, coşmarurile pot fi voalate aşa cum se voalează o peliculă foto sau imaginea pe un ecran cinematografic atunci când se aprind luminile în sală. Este bine să se studieze regulile jocului pe propria persoană.

4. Principiul securităţii

Aflându-vă faţă-n faţă cu Necunoscutul, aşteptaţi cu răbdare răspunsul Cauzei, nu CREAŢI singuri şi răspunsul şi cauza, chemând astfel Fluxul Necunoscutului în Lumea fizică, pentru că veţi purta răspunderea pentru deformarea Necunoscutului, complicându-vă mult propria karmă. Foarte sugestivă este parabola celor trei arhaţi (sfinţi), care au vrut să-şi încerce puterile prin miracole.

«Trei arhaţi îl rugau stăruitor pe Buddha să le îngăduie să încerce o minune. Buddha i-a închis pe fiecare în câte o chilie întunecoasă. După multă vreme i-a chemat la el şi i-a întrebat ce au văzut. Ei i-au povestit. Buddha le-a spus: „Minunile nu sunt de nici un folos pentru că voi n-aţi văzut minunea cea mai însemnată. Aţi fi putut vedea viaţa chiar în lipsa văzului ceea ce

ar fi putut să vă îndrepte dincolo de hotarele pământului. Voi însă aţi rămas tot timpul pe pământ în gând şi gândurile voastre au chemat pe pământ undele stihiilor. Umflarea lor a dezlănţuit tulburări în colţuri îndepărtate ale lumii.

Iată tu, de pildă, ai văzut un armăsar roşu cu o coroană în flăcări. Focul, ademenit de tine din beznă, a ars casele unor oameni lipsiţi de apărare. Du-te şi ajută-i!

Tu ai văzut un pangolin cu chip de fecioară - tu ai făcut valurile să răstoarne bărcile pescarilor. Grăbeşte-te să-i ajuţi!

Tu ai văzut vulturul zburând şi astfel ai dezlănţuit vântoasele care au distrus recoltele. Du-te şi fă totul cum a fost! V-aţi irosit timpul degeaba aţâţând stihiile."»

Principiul securităţii este respectat prin evitarea unei maniere tranşante de activitate în Cauză şi folosind condiţia „dacă este corect", ceea ce înseamnă că, terminând lucrul, îl supuneţi verificării Lumii. Dacă aţi lucrat corect, numai atunci vi se permite accesul în Planul Cauzelor şi puteţi acţiona în el. Nu insistaţi cu voinţa sau dorinţele voastre: Lumea decide singură dacă acceptă activitatea voastră, dacă o respinge sau o restituie pentru completare. Citiţi răspunsul în semnele situaţiei sau orientaţi-vă după senzaţia interioară de satisfacţie a lucrului dus la bun sfârşit (a datoriei împlinite). «Nu zice: Îi voi răsplăti răul! Aşteaptă de la Domnul şi El te va mântui.» (Proverbele, 20: 22)

5. Principiul deschiderii legăturilor învechite

Unele practici oculte ca şi unele situaţii extreme (de exemplu foametea) deschid cauze învechite şi este necesar să ştim cum să le stingem, altminteri se declanşează mecanismul transformării acestora în efecte. Legăturile karmice învechite pot fi „înfofolite" ca într-un cojoc cu nişte cauze secundare. Astfel ele se vor manifesta în om treptat, în timpul tratamentului. Verificarea tratamentului în Cauză o va face timpul: acesta ia sfârşit când câmpul sănătos al omului se menţine constant mai mult de trei zile. Aceasta înseamnă că toate cauzele au fost îndepărtate. În viitor, sănătatea omului va depinde doar de el însuşi.

Anumite situaţii declanşează mecanismul hipnozei ascunse, descris de S. Freud când omul comite o faptă nesăbuită impusă

de voința altei persoane. Hipnoza ascunsă și germenii karmici se anihilează cu ajutorul cristalelor și pietrelor.

«Arta vindecării cu ajutorul pietrelor și cristalelor este una din metodele cele mai avansate și eficiente de purificare a aurei, de îndepărtare a factorilor depresivi și de contopire a personalității cu izvorul propriu al Adevărului și Puterii. Această Putere vindecă, aduce schimbări, modifică evenimente, educă și manifestă compasiune. În viitor cristalele și pietrele vor fi mai des folosite pentru tratarea cauzelor tuturor bolilor.» [19]

6. Principiul fanteziei

Acest principiu se referă la crearea propriilor metode de lucru în Cauză pe baza fanteziei. În exemplul cu metoda sugativei expus mai sus, principiul fanteziei ne-a permis să considerăm gaura neagră o pată de cerneală. Să folosim metoda sugativei și-n exemplul cu păianjenul: aplicăm mental sugativa pe tot tabloul, lăsând tot ce e negativ pe sugativă iar tot ceea ce este pozitiv eliberăm din pânza de păianjen a legăturilor karmice. Ca urmare, fluturele își va lua zborul iar păianjenul va rămâne pe sugativă; l-am transferat în spațiul bidimensional și l-am eliminat din interacțiunea cu omul. Sugativa va fi arsă apoi mental.

7. Principiul ajutorului

Deplasarea Kundalini dincolo de limitele corpului fizic semnifică existența unei probleme care necesită rezolvare. Mental, putem ajuta energia Kundalini a altei persoane să-și rezolve problemele și, când ele sunt rezolvate,Kundalini se va întoarce singură în ceakra sa.

8. Principiul similitudinii acțiunilor în planuri diferite

Acest principiu este un caz particular al metodei de bază de rezolvare a problemelor, folosită de magul egiptean din antichitate, Hermes Trismegistul: «Exteriorul este identic cu interiorul; micul este la fel ca și marele; legea e una pentru toți. Nu există nimic neînsemnat și nimic măreț.» [30]

Acest principiu permite transferul unei cauze din spațiul cu patru dimensiuni în spațiul tridimensional și invers, dându-ne posibilitatea să lucrăm în Cauză; putem investiga spațiul

tridimensional al unui loc după un plan bidimensional pe hârtie, putem trata un om după fotografie sau după imaginea mentală.

Principiul similitudinii permite activitatea în idee când se declanșează stimulul mental de îndepărtare a unor împrejurări cauzale analoage la persoane diferite. Trebuie să ținem cont însă întotdeauna de libertatea de voință a omului. Un alt exemplu de lucru cu ideea: fototapetele cu peisaje montane, având inserată ideea continuării reale a spațiului, au devenit de nepătruns pentru influențarea bioenergetică. Prin idee, muzica poate normaliza spațiul, dacă vibrațiile ei sunt îndreptate în direcția corectării spațiului. Lucrul cel mai important în acest caz este condiția - folosirii gândului, altfel chiar și muzica poate avea efecte distructive atât asupra omului cât și a spațiului.

9. Principiul libertății de creație

Imaginile vizualizate în cauză pot fi studiate ca niște poze, tablouri care trebuie retușate, finalizate și din care trebuie scos ce este negativ și introdus ceea ce este pozitiv. Terminând lucrarea, nu uitați să o prezentați Lumii. Pentru a nu îndeplini de fiecare dată un ritual sau rosti anumite cuvinte când vă prezentați cu lucrarea în fața Lumii, trebuie ca, o dată pentru totdeauna, să acceptați că toată activitatea noastră este verificată și evaluată de cineva superior.

10. Principiul atingerii scopului

Dacă dați greș, nu găsiți cauza reală și o născociți singuri, vă autoînșelați, iar tot tratamentul, toată activitatea în Cauză bineînțeles că va fi tot o iluzie ca și rezultatele corespunzătoare la verificare.

◆ Erori posibile în timpul activității în Cauză

F. Nietzsche a definit patru mari erori în înțelegerea conexiunilor cauză-efect.

1. Confundarea cauzelor cu efectele și confundarea cauzelor între ele. Se spune de obicei că un om este palid și ofilit pentru că este bolnav, deci cauza acestei stări este boala.

F. Nietzsche rectifică, afirmând că boala este deja efectul unei vieți sleite, al unei epuizări ereditare, cauza faptului că omul a ajuns la capătul puterilor sale și nu s-a mai putut împotrivi bolii. «Două genuri de cauze sunt confundate... Eu am învățat să deosebesc cauza unei fapte de o cauză care te constrânge să acționezi într-un anume fel, într-o direcție anume, cu un anume scop. Primul gen de cauză este un cuantum oarecare de forță acumulată care așteaptă ocazia să iasă cumva, cândva; al doilea gen, dimpotrivă, în comparație cu această forță este în majoritatea cazurilor o întâmplare măruntă; cuantumul forței se stabilește aici după tipul relației dintre un chibrit și un butoi de pulbere. Din rândul acestor întâmplări mărunte și chibrituri fac parte toate așa-numitele scopuri.» (F. Nietzsche)

Prelucrarea efectului și nu a cauzei activează însăși cauza, deoarece ei i se aplică energie suplimentară. De exemplu, în încercarea de a reface (lucrând, chipurile, în cauză) scena morții violente a bunicului, nepotul acestuia s-a îmbolnăvit imediat deoarece moartea bunicului nu a fost cauza neplăcerilor familiale, ci efectul unei cauze mai profunde care a și condus către acest efect.

2. Eroarea falsei cauzalități

Omul creează lumea cauzei după bunul său plac, după propria înțelegere a eu-lui ca și cauză. De aceea, mai târziu, el va găsi în lucruri doar ceea ce a depus în ele adică, de fapt, doar pe sine. Am mai precizat deja că trebuie *vizualizate* cauzele și nu inventate.

3. Eroarea cauzei imaginate

În timpul cercetării cauzei se înlătură adesea sentimentul noului, necunoscutului, de care omul se teme și-l percepe ca pe ceva străin.

«Apare obișnuința interpretării cunoscute a legăturii cauză-efect, care, în realitate, îngreunează studiul cauzei sau chiar îl exclude.

Transformarea necunoscutului în ceva cunoscut liniștește, împacă, dând în plus un sentiment de putere. Necunoscutul aduce cu sine primejdia, neliniștea, grija și primul impuls este de a înlătura starea de neliniște și apăsare. Ceva cunoscut, știut

deja, trăit, înregistrat în memorie este desemnat drept cauză în timp ce noul, necunoscutul, străinul este exclus ca și cauză. Urmarea este că un anumit mod de stabilire a cauzei prevalează, se concentrează într-un sistem și-un sfârșit apare ca dominant, adică exclude pur și simplu alte cauze și explicații. Bancherul se gândește imediat la o afacere, creștinul - la „păcat", iar fata tânără la iubitul ei.» (F. Nietzsche)

Pe de altă parte, studiul cauzelor care se află chiar în Cauză este permis doar celui care trăiește cu grija pentru întreaga Lume și nu numai pentru propriile sale interese. Numai co-Existența omului cu Lumea conferă dreptul și libertatea activității în Cauză.

4. Eroarea referitoare la voința liberă: sunteți liberi să creați doar o legătură karmică mai ușoară. O acțiune incorectă va atrage o legătură karmică nouă, mai grea, de data aceasta pentru voi.

Atragem atenția și asupra altor greșeli foarte răspândite în timpul activității în Cauză: nepriceperea de a formula corect întrebarea pentru aflarea cauzei, nerăbdarea în așteptarea răspunsului, întoarcerea înapoi și deplasarea în fluxul legăturii cauză-efect.

Trebuie să evitați a pune întrebări al căror răspuns este evident. De exemplu, în cazul deplasării Kundalini, unii întreabă:

De ce a plecat Kundalini? - Pentru că există o problemă.

De ce doare spatele? - Pentru că a plecat Kundalini.

Întrebarea trebuie să exprime și problema, și acțiunea, deci trebuie să întrebați: Ce problemă importantă are de rezolvat Kundalini încât a trebuit să se deplaseze de la locul ei?

Nerăbdarea în așteptarea răspunsului îl va determina pe vindecător să adopte soluții cunoscute și banale. Corectitudinea vizualizării poate fi evaluată după originalitatea și fantezia imaginilor. Răspunsul din Cauză vine uneori după câteva ore, dar oricum acesta va fi răspunsul cel mai rapid.

Întoarcerea în Cauză are loc datorită neîncrederii, în timpul reverificării activității în Cauză. Dacă a apărut necesitatea verificării, este necesară folosirea altor simboluri, diferite de

imaginile cu care s-a lucrat. Pentru verificare se poate folosi simbolul unui bec aprins (activitate corectă) sau stins (activitate incorectă), simbolul ferestrei închise-deschise, simbolul semaforului etc. Cea mai bună verificare este totuşi dispariţia fluxului energetic sau reacţia de răspuns a situaţiei.

Întoarcerea în Cauză e provocată şi de memoria corpului când, după înlăturarea cauzei, în corp se înnoiesc aceleaşi simptome ale bolii, deşi ceva mai slabe. Memoria corpului este înregistrată în citoplasma celulelor şi, pentru a o şterge, este necesară intensificarea proceselor de schimb. În aceste cazuri sunt folositoare munca, comunicarea cu natura şi cu oamenii buni.

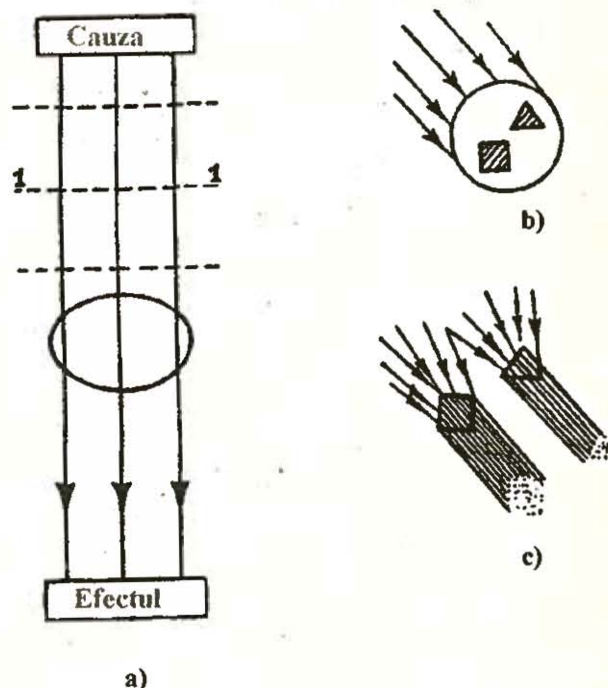

Figura 81 - Fluxul legăturii Cauză-Efect (a), acţiunea mentală în acesta (b) şi efectul ei (c)

O greşeală gravă este şi alegerea incorectă a căii de acces în Cauză. Există două moduri de a ajunge la Cauză: primul este drumul observatorului când pătrundem brusc în Planul Cauzal şi vedem cauzele dintr-un unghi lateral sau de sus. Acesta este modul corect. Al doilea mod este deplasarea spre Cauză în fluxul legăturii cauză-efect, deplasare în sens invers acestui flux. (fig. 81 a) În acest caz este foarte greu a nimeri cauza, deoarece, în apropiere de acesta, vom eşua, ne vom împotmoli în efectele primare sau cvasi-cauze, nivelele cărora sunt marcate în fig. 81 a cu linii orizontale punctate. În timpul activităţii cvasi-cauză, toată activitatea îşi schimbă polaritatea, adică simbolurile pozitive se manifestă prin efecte negative şi invers.

Vom explica mecanismul manifestării efectelor în timpul activităţii chiar în fluxul legăturii cauză-efect. Fig. 81 b reprezintă o secţiune transversală a fluxului 1-1. Activitatea în cauză cere crearea de imagini şi, să presupunem că, aflându-ne în cvasi-cauza 1-1, am creat imaginea unui triunghi şi a unui dreptunghi. Prin aceste imagini create în fluxul legăturii cauză-efect, imprimăm întregului flux o mişcare de rezistenţă mai mică decât rezistenţa fluxului însuşi. În continuare, întreg fluxul legăturii cauză-efect va trece prin aceste imagini create de noi. (fig. 81 c) Aceasta înseamnă că noile fluxuri, după ce au inclus în ele toate cauzele vechi, vor intra în viaţa noastră, deoarece cauza apariţiei lor s-a dovedit a fi activitatea NOASTRĂ neştiinţifică în Cauză. Efectul acestei activităţi va fi intersectarea fluxurilor karmice ale unor oameni diferiţi, transferul fluxurilor karmice ale altor persoane asupra noastră şi formarea nodurilor karmice.

Un alt caz de activitate în fluxul legăturii cauză-efect este lucrul în imediata apropiere de efect. (fig. 82) Aceasta se întâmplă în cazul formării

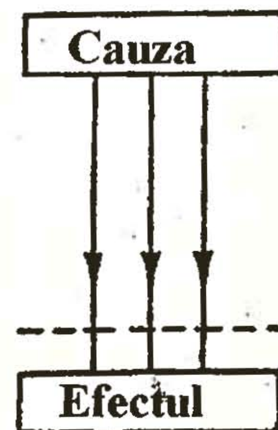

Figura 82

deprinderii şi acumulării experienţei de lucru în astral, când se reduce toată Cauza la planul astral, iar activitatea cu imaginile nu are loc la nivelul gândului, ci folosindu-se energia şi procedeele energetice. Activitatea în imediata apropiere de efect nu înlătură acest efect, ci îl atenuează, de exemplu: un accident ce urmează să aibă loc se va produce oricum, dar nu vor exista morţi.

În fluxul legăturii cauză-efect, în imediata apropiere a efectului, acţionează adesea o cobe sau piază-rea - o persoană care, parcă, ar chema necazul cu avertismentele ei repetate. Aceste persoane prevăd într-adevăr neplăcerile şi previn asupra lor, însă prea târziu, când nu se mai poate schimba aproape nimic. Principalul în metodica activităţii în apropiere de efect este disocierea evenimentelor vizualizate în simbolică, în timp: amânarea evenimentului neplăcut sau trimiterea lui în trecut, aşa cum soldatul din poveste a expediat în „ieri" Moartea. Este interzisă distrugerea sau nimicirea - acest lucru se va manifesta foarte rapid. La acest nivel este permisă doar activitatea constructivă.

◆ Verificarea rezultatelor în Cauză

Rezultatul unei activităţi corecte în Cauză va fi dispariţia fluxului energetic a cărui cauză am elucidat-o. Dispariţia fluxului se verifică manual sau cu ajutorul cadrului. Acesta este un moment foarte important! Putem născoci şi fabula oricât, dar o mână antrenată sau cadrul nu pot fi păcălite. După îndepărtarea tuturor factorilor deformatori, mâna va descrie câmpul omului asemenea unui ou: dinspre oricare parte a corpului mâna se va îndrepta lin în sus şi se va opri deasupra capului. În mod subiectiv, activitatea în Cauză este percepută de către bolnav ca o odihnă bună, iar vindecătorul are un sentiment de satisfacţie a muncii împlinite.

Tratamentul în Cauză este de dorit să fie completat de tratamentul în astral prin toate metodele bioenergetice accesibile: pot fi ajutate organele bolnave cu un supliment energetic, pot fi curăţate etc. Tratamentul medicamentos şi cu

plantele medicinale nu dăunează tratamentului în Cauză, în afară de situaţiile când medicamentul are propriile lui defecte cauzale. Îmbinarea corectă a tuturor metodelor amplifică efectul pozitiv al tratamentului.

◆ Complicaţii survenite în timpul tratamentului în Cauză

Nu vom studia acele complicaţii ale tratamentului în Cauză care sunt legate de insuficienta experienţă şi de lipsa de măiestrie a vindecătorului, ele sunt inerente şi le putem înţelege. Vindecătorul însă trebuie să fie conştient de limitele sale şi atunci situaţia nu-i va scoate în cale un bolnav pe care să nu-l poată vindeca.

Vom studia complicaţiile apărute în tratament din pricina bolnavului.

Atragem atenţia asupra unei situaţii complicate, când omului i se pare că este gata să primească ajutorul vindecătorului, dar, de fapt, i se împotriveşte cu toată fiinţa sa... E greu să ne imaginăm aceste piedici. Printre ele se vor afla şi condiţiile karmice şi atavismul şi incultura şi scepticismul obtuz.

Unii oameni se obişnuiesc într-atât cu boala lor şi se identifică cu ea, încât acceptă tratamentul doar pentru liniştirea conştiinţei, pentru ca apoi să poată spune: „Eu am o boală atât de gravă, că nimeni nu mă poate ajuta: nici doctorii, nici bioenergeticienii, nici vrăjitorii." Această stare de lucruri apare când, în relaţiile cu cei apropiaţi, omului îi lipseşte grija şi căldura sufletească a acestora. Atunci, pentru a primi grija şi atenţia care îi lipsesc, omul se îmbolnăveşte. Astfel de boli se tratează prin hipnoză şi psihoterapie şi se recunosc după faptul că bolnavul este încântat de boala sa. El nu povesteşte pur şi simplu despre boală, ci trăieşte prin ea, se delectează cu ea. Foarte frecvent această situaţie se cumulează cu vampirismul, când boala reprezintă un pretext pentru a fura energie.

Pe oameni îi sperie creşterea bruscă a temperaturii sau agravarea bolii. Când toate corpurile sunt aşezate la locul lor şi se înlătură influenţele energetice negative asupra omului, atunci

este înlăturată şi influenţa negativă asupra sistemului său imunitar.

Declanşarea funcţionării sistemului imunitar în cazul existenţei viruşilor va provoca o creştere a temperaturii corpului. Faptul îi sperie pe oameni şi ei încetează tratamentul prin metoda cauzală. În caz de intoxicare gravă a organismului ca urmare a murdăririi câmpului energetic şi a sufletului, acţiunea depurativă va produce agravarea bolilor cronice. Vindecătorul trebuie să ştie să cureţe câmpul uşor, treptat; dacă va încerca acest lucru într-o singură şedinţă, este foarte posibil ca pacientul să nu poată suporta tratamentul.

Omul poate accepta tratamentul, se încrede în vindecător, dar va anula rezultatele printr-un comportament nepotrivit după aceea, creând următoarele tipuri de forme - gânduri:

„Toate acestea sunt bune, dar nu durează mult." sau:

„Ce mă fac dacă vindecătorul pleacă din localitate?"

Astfel de gânduri reprezintă condiţia duratei lungi a tratamentului, iar după trecerea termenului stabilit de însuşi pacientul, totul redevine cum a fost, confirmându-i că „a avut dreptate."

Trebuie să învăţaţi să vă antrenaţi psihicul: când vi se face rău, nu vă lăsaţi copleşiţi de această stare sau de boală. Culcaţi-vă, relaxaţi-vă şi rememoraţi nu tratamentul, ci starea plăcută de după o şedinţă de tratament sau orice altă senzaţie de bine. Această amintire va acţiona după principiul conexiunii inverse, vă va revigora rezervele nesfârşite şi va aduce organismul la normal. Ulterior, acest lucru se va produce automat. Omul contemporan este foarte imperfect din punct de vedere ecologic, el nu cunoaşte Drumul, Calea dreaptă, iar sensul tratamentului în Cauză este tocmai îndreptarea omului pe Drumul Vieţii. Fără acest ajutor omul singur nu va ajunge prea curând pe Drum, cu atât mai mult cu cât acesta merge mereu înainte. Şi chiar dacă omul se va întoarce în lumea sa obişnuită, în vibraţiile vechi, imaginea Drumului rămâne înregistrată în subconştientul său: Omul cunoaşte Drumul şi ştie unde să revină. Chiar şi cunoaşterea prin practici oculte nu reprezintă

altceva decât nişte poteci, deşi înguste, pe care le aşterne Lumea prin om, către Sine.

CUVÂNT DE DESPĂRȚIRE

Cel care va birui va moșteni aceste lucruri. Eu îi voi fi Dumnezeu și el Îmi va fi Fiu. (Apocalipsa 21; 7)

Tratamentul în cauză nu reprezintă un panaceu, deoarece omul poate reînvia vechile cauze și crea altele noi. Creând o cauză, omul moare deoarece provoacă răni Existenței, ucide Sufletul Universal.

«...Știu faptele tale, că îți merge numele că trăiești, dar ești mort. Veghează și întărește ce rămâne, care e la moarte, căci n-am găsit faptele tale desăvârșite înaintea Dumnezeului meu.» (Apocalipsa 3; 1, 2)

În toate timpurile a fost dificilă păstrarea curățeniei corpului cauzal (și a câmpului energetic) simbolizat de veșmintele albe. O singură cale știu oamenii de mult - sfințenia. O altă cale este indicată de Apocalipsă - este Calea însăși. Numai cel ce merge înaintea Fluxului Vieții nu creează cauze întrucât merge către Legile Existenței împreună cu legile și el însuși creează Legi Noi care înnoiesc Viața. Activitatea în Cauză demonstrează că și sănătatea și destinul depind de omul însuși. Vindecătorul poate doar să-l ajute să iasă din păienjenișul karmic sau să-l scoată dintr-o groapă energetică, să-l elibereze de forțele negre care l-au acaparat, dar lucrul cel mai important trebuie să-l facă omul singur - el trebuie să facă alegerea drumului său, trebuie să înceapă a păși spre Lumină. El este cel căruia îi sunt adresate

următoarele: «v-ați dezbrăcat de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare.» (Epistola către Efeseni 4: 22-23)

Această alegere îl va conduce pe om spre victoria asupra laturii sale perisabile, îl va înveșmânta în alb și-i va înscrie numele în Cartea Vieții - acesta este prețul alegerii!

Revelația lui Ioan (Apocalipsa) reprezintă vizualizarea cauzelor lumii acelor vremuri, înregistrate ca efecte: «În ziua Domnului eram în Duhul. Și am auzit înapoia mea un glas puternic, ca al unei trâmbițe, spunând: Ce vezi, scrie într-o Carte... Scrie deci, cele ce ai văzut; cele ce sunt și cele ce vor fi după acestea.» (Apocalipsa 1: 10, 11, 19)

Toate prorocirile vorbesc despre o transformare viitoare a omului, deci mai trebuie oare să așteptăm niște mutații chinuitoare în plan fizic? Nu este mai simplu pentru om să-și transforme cauzele chiar în Cauză și să se bucure de efect - sănătate? Orice om ar trebui să învețe să lucreze în Cauză. Agni-Yoga vorbește despre necesitatea învățării alfabetului cauzalității încă din copilărie:

«Trebuie să se introducă în școli discuții despre cauze și efecte.» Studiul Cauzei cere omului o muncă susținută, iar ca recompensă va primi ușurarea karmei și faptul că va deveni OM și nu un biorobot sau animal posedat. Important este faptul că, prelucrându-și karma, omul se va naște pentru a doua oară, cu schimbarea monadei spirituale, conservarea corpului fizic și a întregii experiențe a întrupării anterioare. Taina celei de-a doua nașteri trebuie să rămână însă o taină, iar cel care va ajunge la ea va ști totul. Drumul ce duce la adevăr și la a doua naștere este lărgirea conștiinței prin cunoaștere individuală. «Și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou care se înnoiește prin cunoaștere deplină, după Chipul celui care l-a creat.» (Epistola către Coloseni 3: 10)

Am parcurs o parte din drum împreună și, închizând această carte, nu mă veți mai găsi alături de voi, eu voi fi departe. Dar Calea este așternută și jaloanele sunt puse. Vreau să închei această carte cu un vechi aforism: «Omul a căutat milenii întregi în alte lumi o lege care sălășluiește în inima sa» precum și cu aceste versuri proprii:

Eu uit că exist
Şi Infinitul îşi deschide atunci
ochii săi miopi
Eu închid ochii -
şi Infinitul clipeşte
din pricina revărsării de Lumină şi Bucurie
Eu nu-mi simt mâinile
Necunoscutul desenează cu ele Noua Lume
Întregul Univers pulsează
în inima mea
Licărind ca o rază Nevăzută
de Diamant

Sclipirea Lumii Nevăzute

Sevastopol
ian - dec. 1991- aprilie -mai 1993

BIBLIOGRAFIE

1. AUM — Sintez mističeschic učenij *Zapada i Vostoka*, 1987
2. Biblija, M, 1988
3. Bumbiers E. *Perevoplosčenie i karma*, New York, 1971
4. Vejngerova L. Ja., Gur'ev D.D. *Zapisi dialogov s kosmičeskim Razumom*, Nižnij Novgorod, 1990
5. Vejnik L. I., *Termodinamika real'nych processov*, Minsk, Nauka i technika, 1991
6. Goč V. *Put' za Tantru, Filosofija Vysšego Tvorčestva, Pričina i karma*, A. Ylym, 1992
7. *Daosskaja alchimia*, „Nauka i religia", 1992, Nr. 2, pp. 50—54
8. Žiljaeva V., Sčast'e na Konvejere, „Svet",1990, Nr. 9
9. Ivanov S., *Absoljutnoe zerkolo*, M., Znanie, 1986
10. *Indusskaja kniga Smerti* (*Garuda - Purana Sarodchara*), L - Riga; IEC, 1991
11. Karataeva K.V., *O vere i bezver'ii* „Svet", 1991, Nr. 5
12. Klizovkij A., *Osnovy miroponimanija novoj epochi*. T1, Riga, Vieda, 1990
13. *Koran*, M., Izd-vo vostočnoj literatury, 1963
14. Karakalo A., Pamjat'o buduscem, „Svet", 1991, Nr. 5
15. Lineckij M.L., *Vnušenie i my*, M., Znanie, 1983
16. Martynov A.V., *Ispovedimyj put'*, M., Prometej, 1990
17. *Mozaica Agni-Joga*, Tbilisi, Chelovneba, 1990
18. Nietzsche F., *Sočinenija* v 2-ch T., M., Mysl', 1990
19. Rafael' K., *Izlucenije Kristolov*, T.1, Santa Fe (S.U.A.), Avrora Press, 1985
20. Svas'jan K.A., *Goethe*, M., Mysl', 1989

21. Sidorov V.M., *Semidnej v Gimalajach,* „Mosk[illegible]a", 1982, Nr.8
22. *Spiral' poznanija: Misticism i Yoga. Mistika ustami mistikov,* M., Progress — Kul'tura, 1992
23. *Tainy žizni i smerti.* Sost. Mezencev Ju.A., Doneck — Kiev, 1990
24. Ukraincev B., *Po „giblomu" mestu... osčup'ju,* „Svet", 1991, Nr. 5
25. Uspenskij P.D., *Tertium Organum, Ključi k zagadkam mira* SPb, „Andreev i synov'ja", 1992
26. Freud S. *Vvedenie* v *psichoanaliz, Lekcii,* M., Nauka, 1989
27. Šertok L., *Nepoznatnoe v psichike čeloveka,* M., „Progress", 1982
28. Šmakov V., *Svjaščennaja Kniga Tota, Velikie Arkany Taro,* M., 1916
29. Šuckij Ju. K., *Kitajskaja klassičeskaja „Kniga Permen",* M., 1960
30. Šjure E., *Velikie posvjaščonnye,* Kaluga, 1914

CUPRINS

EDITURA MOLDOVA

Redactor: Viorel Dumitraşcu
Tehnoredactor: Iulia Ioana Vasiliu

Culegere computerizată
Ştefan Bulgaru. Dan Ionescu. Ioana Ifrim. Paula Ruxandra
Corector: Florin Busuioc

Format: 61x86/16. Coli tipo: 11Apărut: 1996

Scopul acestei cărți constă în a demonstra dependența stării noastre de sănătate de procesele energetice existente în sistemul „Om — Univers”. Plecând de la această ipoteză, autorul sintetizează trei concluzii:

- bolile își au originea în încălcarea Legilor Existenței și se manifestă prin legătura cauză-efect;
- tratarea bolii numai ca efect, fără a îndepărta și cauza care a generat-o, nu este eficientă;
- necunoașterea cauzei duce la urmări grave.

Parcurgând textul acestei cărți, veți descoperi *Calea către Sine*, dincolo de care începe interacțiunea creativă a omului cu lumea. Printr-un comportament adecvat, cauza poate fi dezactivată. Și încă un amănunt important:

Cauza bolilor se află în noi înșine!

I.S.B.N. 973-572-034-5